

415/2012 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 21. listopadu 2012

**o přípustné úrovni znečištění a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení
zákona o ochraně ovzduší**

ve znění vyhlášky č. 155/2014 Sb., vyhlášky č. 155/2014 Sb. (část), vyhlášky č. 406/2015 Sb.,
vyhlášky č. 171/2016 Sb. a vyhlášky č. 452/2017 Sb.

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

- a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečištění měřením a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečištění a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
- b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, způsob stanovení emisních limitů pro látky obtěžující zápachem, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
- c) způsob stanovení počtu provozních hodin,
- d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
- f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí, dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,
- g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

(2) Tato vyhláška byla oznámena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

§ 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí

a) biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující odpad použitý jako palivo:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spoluspaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic,

b) emisním faktorem měrná výrobní emise typická pro určitou skupinu stacionárních zdrojů,

c) měrnou výrobní emisí podíl hmotnosti znečišťující látky nebo stanovené skupiny látek vnášených ze stacionárního zdroje do ovzduší a vztažné veličiny,

d) plynovým olejem jakékoliv kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva⁵⁾ uvedené pod kódy 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 nebo 2710 20 19 kombinované nomenklatury v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/873), nebo jakékoliv kapalné palivo s výjimkou lodního paliva⁵⁾, z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ méně než 65 % objemových včetně ztrát a do teploty 350 °C se vydestiluje nejméně 85 % objemových včetně ztrát,

e) těžkým topným olejem jakékoli kapalné palivo vyrobené z ropy s výjimkou lodního paliva⁵⁾ a plynového oleje uvedené pod kódy 2710 19 51 až 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 nebo 2710 20 39 kombinované nomenklatury v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/873), které v důsledku svého destilačního rozmezí náleží do kategorie těžkých olejů určených k použití jako palivo, z něhož se při teplotě 250 °C vydestiluje s použitím metody podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ méně než 65 % objemových včetně ztrát; pokud není možno provést destilaci podle této metody, produkt je pokládán za těžký topný olej,

f) oxidy dusíku (NO^x) oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý.

ČÁST DRUHÁ

ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3

Intervaly jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí nejpozději do 4 měsíců po

a) prvním uvedením stacionárního zdroje do provozu,

b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo

c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

(2) V případě tepelného zpracování odpadu činí lhůta podle odstavce 1 pouze 3 měsíce.

(3) Kromě měření podle odstavců 1 a 2 se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW spalujících plynná nebo kapalná paliva a u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-15 t/rok,

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-5 t/rok,

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5-2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6-20 t/rok a bodu 4.4.,

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3. a 5.2.1., pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků, nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud jde o měření těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (PCDD), polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF) a dále o měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík, plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík a oxidu siřičitého při uplatnění bodu 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona; během prvních 12 měsíců provozu se však provedou 4 měření,

2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.

(4) Jednorázové měření emisí podle odstavce 3 se provádí v případech uvedených

a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

c) v písmenu c) vždy nejméně jednou za 6 měsíců s výjimkou prvních 12 měsíců provozu stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad, kdy se provede jedno měření každé 3 měsíce.

(5) Jednorázové měření podle odstavce 3 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

(6) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 3 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

a) u spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,

b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.4. a 6.15.,

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 3.8.3., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

(7) Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(8) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 3, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(9) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 3 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 4

Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí musí být reprezentativní a průkazné a použitá metoda měření a odběru vzorků musí co nejpřesněji odrážet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾. Metody a postupy odběrů a stanovení znečišťujících látek a doplňkových veličin, pro něž je vyžadováno osvědčení o akreditaci, jsou uvedeny v části I přílohy č. 1 k této vyhlášce.

(2) Jednorázové měření emisí se provádí manuálními metodami se samostatnými odběry jednotlivých na sebe navazujících vzorků nebo přístroji pro kontinuální měření emisí. V rámci jednorázového měření emisí se za jednotlivé měření považuje odběr jednotlivého vzorku a jeho vyhodnocení. Pro jednorázové měření emisí lze použít pouze těch měřících metod, které umožní stanovit koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 200 % specifického emisního limitu.

(3) Při jednorázovém měření manuálními metodami se provádí

- a) nejméně 3 jednotlivá měření u stacionárních zdrojů s neměnnými provozními podmínkami,
- b) nejméně 6 jednotlivých měření u stacionárních zdrojů s proměnlivými provozními podmínkami,
- c) technickými podmínkami provozu a emisními koncentracemi znečišťujících látek určený počet jednotlivých na sebe navazujících měření u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným, šaržovitým způsobem výroby tak, aby měření postihlo celý časový interval cyklu nebo šarže; doba odběru jednotlivých na sebe navazujících měření se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s technickými postupy pro jednorázové měření a požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu,
- d) jednotlivé měření po dobu nejméně 30 minut a nejvýše 8 hodin v případě těžkých kovů a nejméně 6 hodin a nejvýše 8 hodin v případě PCDD a PCDF,
- e) odlišně od ustanovení v písmenech a) a b) pouze jedno jednotlivé měření PCDD, PCDF a těžkých kovů u
 1. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 1 tuny odpadu za hodinu,
 2. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad se jmenovitou kapacitou do 3 tun odpadu za hodinu,
 3. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících jiný než nebezpečný odpad se jmenovitou kapacitou do 50 tun odpadu za den,
 4. stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, pokud nemůže při jeho tepelném zpracování docházet ke znečišťování danou znečišťující látkou.

(4) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 1, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

- a) 6 hodin u stacionárních zdrojů při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje, nebo
- b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při jmenovitém výkonu stacionárního zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu nebo šarže.

Pokud nelze u stacionárního zdroje dosáhnout z technických důvodů jmenovitého výkonu, provede se jednorázové měření při maximálním dosažitelném výkonu stacionárního zdroje.

(5) Minimální doba jednorázového měření podle § 3 odst. 3, s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených v odstavcích 6 a 7, a při jednorázovém měření za použití přístrojů pro kontinuální měření je

- a) 6 hodin při obvyklém provozním výkonu stacionárního zdroje, nebo
- b) u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby stanovena tak, že se jednorázové měření provádí po celou dobu trvání jednoho nebo více cyklů nebo šarží při obvyklém provozním výkonu zdroje; trvá-li jeden cyklus nebo šarže méně než 4 hodiny včetně, zahrnuje jednorázové měření nejméně měření 3 cyklů nebo šarží, pokud je tato měření možné provést během jednoho dne; trvá-li jeden cyklus nebo šarže déle než 4 hodiny nebo není-li možné provést měření 3 cyklů nebo šarží během jednoho dne, měří se emise pouze po dobu trvání jednoho cyklu

nebo šarže.

(6) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalujících výhradně lehký topný olej, naftu, zemní plyn, degazační plyn, zkapalněný zemní plyn, vodík nebo zkapalněné ropné plyny a jejich směsi lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými články nebo jinými přístroji pro kontinuální měření emisí. V takovém případě se provádí nejméně

a) 3 jednotlivá měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s neměnnými provozními podmínkami, provedená v časovém intervalu minimálně 45 minut, nebo

b) 6 jednotlivých měření, každé v trvání minimálně 15 minut nepřetržitě s periodou ukládání měřené hodnoty rovnou nebo kratší než 30 sekund u stacionárního zdroje s proměnnými provozními podmínkami, provedených v časovém intervalu minimálně 90 minut.

(7) U stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek s výstupní koncentrací nižší než 50 mg.m^{-3} za provozních stavových podmínek a s emisním limitem stanoveným pro tuhé znečišťující látky se provádí 3 jednotlivá měření koncentrace tuhých znečišťujících látek. Doba odběru dílčích na sebe navazujících vzorků se přizpůsobí očekávaným koncentracím v souladu s požadavky této vyhlášky, technickými normami pro jednorázové měření a podmínkami stanovenými v povolení provozu, minimálně však v trvání nepřetržitě 30 minut pro každé dílčí měření.

(8) Jednorázové měření emisí se u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW provádí při stabilních provozních podmínkách a při reprezentativní a rovnoměrné zátěži, přičemž do výsledků jednorázového měření emisí se nezapočítávají hodnoty získané v době uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavení z provozu. V případě, že tyto zdroje používají více druhů paliv, se měření emisí provádí při spalování paliva nebo palivové směsi s pravděpodobně nejvyšší hodnotou emisí a v době, která je s ohledem na běžné provozní podmínky reprezentativní.

§ 5

Vyhodnocení jednorázového měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výsledky jednorázového měření se vyhodnotí

a) při použití manuálních metod jako hodnota váženého průměru podle doby odběru jednotlivých vzorků za celé měření z výsledků jednotlivých měření vyjádřených po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky,

b) při použití přístrojů pro kontinuální měření jako průměrné hodnoty za každých 30 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření, nebo

c) při použití přístrojů s elektrochemickými články nebo jiných přístrojů pro kontinuální měření emisí k měření podle § 4 odst. 6 jako průměrné hodnoty za každých 15 minut měření vyjádřené po přepočtu na stanovené stavové a referenční podmínky a jako aritmetický průměr těchto hodnot za celé měření.

(2) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících nebezpečný odpad s instalovanou technologií ke snižování emisí je přepočet na referenční obsah kyslíku prováděn pouze tehdy, pokud zjištěný obsah kyslíku po dobu měření emisí překračuje stanovenou hodnotu referenčního obsahu

kyslíku. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se nepoužije přepočtení na referenční obsah kyslíku v případě jeho spalování v atmosféře obohacené kyslíkem.

(3) Vyhodnocení jednorázového měření obsahuje údaje o hmotnostní koncentraci znečišťující látky, jejím hmotnostním toku, měrné výrobní emisi zpracované tak, aby je bylo možno porovnat s emisními limity, a dále specifikaci provozních a stavových podmínek, za nichž bylo měření na stacionárních zdrojích provedeno.

(4) Hodnoty koncentrací PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylů se stanoví jako součty hodnot hmotnostních koncentrací jednotlivých PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylů vynásobených koeficienty ekvivalentů toxicity uvedenými v části II přílohy č. 1.

§ 6

Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření

(K § 4 odst. 9 zákona)

Emisní limit se považuje za dodržení, pokud

a) průměr výsledků jednotlivých měření koncentrace znečišťující látky za celé jednorázové měření emisí provedené podle § 4 odst. 3 až 7 je menší nebo roven hodnotě emisního limitu a současně každá hodnota koncentrace znečišťující látky zjištěná jednotlivým měřením je menší než 120 % emisního limitu; obdobně se hodnotí dodržení emisního limitu, je-li vyjádřen jinou měřitelnou veličinou než hmotnostní koncentrací znečišťující látky, a

b) u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad žádná z hodnot koncentrací znečišťujících látek za dobu vzorkování těžkých kovů, PCDD a PCDF nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů.

§ 7

Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Kontinuální měření, jeho kalibrace a ověřování správnosti jeho výsledků musí být reprezentativní a průkazné a použitá metoda měření a odběru vzorků musí co nejpřesněji odrážet skutečnost o úrovni znečišťování. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

(2) Pro kontinuální měření emisí se používá přístroj umožňující stanovit hmotnostní koncentrace znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % specifického emisního limitu nebo v případě stacionárního zdroje vybaveného technologií ke snižování emisí tuhých znečišťujících látek alespoň v intervalu od 10 % do 250 % koncentrace garantované výrobcem této technologie.

(3) Hodnota 95 % intervalu spolehlivosti jednotlivého naměřeného výsledku stanoveného postupem podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾ nesmí na úrovni specifického emisního limitu překročit následující procentní podíly specifického emisního limitu: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

§ 8

Vyhodnocení kontinuálního měření

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Pro vyhodnocení kontinuálního měření emisí se použije tento postup

- a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se jako aritmetický průměr středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu vypočte půlhodinová průměrná hodnota koncentrace příslušné znečišťující látky při stanovených stavových podmínkách, resp. také 10minutová průměrná hodnota oxidu uhelnatého u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad; za půlhodinovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu, za 10minutovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot,
- b) z půlhodinových průměrných hodnot koncentrace se vypočte průměrná denní hodnota koncentrace znečišťující látky a překročení emisního limitu se zaznamená,
- c) u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nesmí být pro získání platných denních průměrných hodnot vypuštěno více než 5 půlhodinových průměrných hodnot z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření za den,
- d) pro získání validovaných průměrných půlhodinových a 10minutových průměrných hodnot se odečte od naměřeného výsledku hodnota stanovená postupem podle § 9 odst. 7. Validované průměrné hodnoty a z nich vypočtené průměrné denní hodnoty koncentrací se použijí pouze pro vyhodnocení plnění emisních limitů podle § 9 odst. 1, 2, 4 a 5.

(2) Pro vyhodnocení kontinuálního měření objemového toku odpadního plynu se použije tento postup

- a) z hodnot naměřených v intervalech ne kratších než 1 minuta se vypočte půlhodinová průměrná hodnota objemového toku odpadního plynu při stanovených stavových podmínkách; za půlhodinovou průměrnou hodnotu se považuje aritmetický průměr minutových středních hodnot zaznamenaných po dobu nejméně 20 minut ze sledovaného 30minutového intervalu a
- b) z půlhodinových průměrných hodnot objemového toku odpadního plynu a denní doby provozu stacionárního zdroje se vypočte celkový objem odpadního plynu při stanovených stavových a referenčních podmínkách vypuštěného do ovzduší za den.

(3) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad se nepoužije přepočítání na referenční obsah kyslíku v případě spalování v atmosféře obohacené kyslíkem. Pokud jsou emise znečišťujících látek sníženy čištěním odpadního plynu u stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího nebezpečný odpad, provede se přepočítání na obsah kyslíku pouze tehdy, pokud měřený obsah kyslíku ve stejném období, v němž proběhlo měření znečišťujících látek, překračuje příslušný referenční obsah kyslíku.

(4) Denní výsledky kontinuálního měření emisí jsou uchovávány elektronicky a jsou vytištěny v případech, kdy dokumentují překročení emisního limitu. V první pracovní den následující po skončení kalendářního roku jsou zpracovány souhrnné výsledky za kalendářní rok, které jsou uchovávány v elektronické podobě.

(K § 4 odst. 9 zákona)

(

1) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na spalovacích stacionárních zdrojích, s výjimkou stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, je považován za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná platná měsíční průměrná hodnota nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,
- b) žádná platná denní průměrná hodnota nepřekročí 110 % hodnoty specifického emisního limitu nebo v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 50 MW a spalujícím pouze černé uhlí žádná denní průměrná hodnota nepřekročí 150 % hodnoty specifického emisního limitu a
- c) žádná platná půlhodinová průměrná hodnota nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

(2) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích tepelně zpracovávajících odpad je považován za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná z platných denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů,
- b) žádná z platných půlhodinových průměrných hodnot nebo v případech, kdy je to relevantní, 97 % ze všech půlhodinových průměrných hodnot v kalendářním roce nepřekročí žádnou hodnotu specifických emisních limitů,
- c) 97 % všech denních průměrných hodnot koncentrací oxidu uhelnatého v kalendářním roce nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,
- d) 95 % desetiminutových průměrných hodnot nebo všechny půlhodinové průměrné hodnoty koncentrací oxidu uhelnatého za období 24 hodin nepřekročí specifické emisní limity; u zdrojů, v nichž teplota plynu ze spalovacího procesu dosahuje nejméně 1 100 °C po dobu alespoň dvou sekund, může být použito pro vyhodnocení desetiminutových průměrů sedmidenní hodnotící období a
- e) za kalendářní rok není z důvodů poruchy nebo údržby systému kontinuálního měření vypuštěno více než 10 platných denních průměrných hodnot.

Podmínky uvedené pod písmeny b), c) a d) se vztahují pouze na spalovny odpadu.

(3) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích používajících organická rozpouštědla se považuje za splněný, pokud jsou splněny tyto podmínky

- a) žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí hodnoty specifických emisních limitů a
- b) žádný hodinový průměr nepřekročí 150 % hodnoty specifických emisních limitů.

(4) Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích vyrábějících oxid titaničitý je považován za splněný, pokud žádná platná hodnota na úrovni doby průměrování stanovené v části 5.2.9. a 5.2.10. přílohy č. 8 k této vyhlášce nepřekročí zde stanovenou hodnotu emisního limitu.

(5) U stacionárních zdrojů neuvedených v odstavcích 1 až 4 je emisní limit považován za splněný, pokud jsou současně splněny tyto podmínky

- a) žádná roční průměrná hodnota koncentrace, měrné výrobní emise nebo jiného parametru, kterým je

vyjádřen emisní limit, nepřekročí hodnotu specifického emisního limitu,

b) žádná denní průměrná hodnota koncentrace nepřekročí 120 % hodnoty specifického emisního limitu a

c) žádná platná půlhodinová průměrná hodnota koncentrace nepřekročí 200 % hodnoty specifického emisního limitu.

(6) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavování z provozu nebo při odstraňování poruchy, popřípadě havárie. Délka přípustné doby trvání těchto stavů musí být uvedena v provozním řádu. Za uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování z provozu se nepovažují zahajování a ukončování cyklů u stacionárních zdrojů s periodickým, přerušovaným nebo šaržovitým způsobem výroby.

(7) Při posuzování plnění emisních limitů se za průměrné hodnoty uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), v odstavci 2 písm. a) až c), v odstavci 4 a v odstavci 5 písm. a) až c) považují validované hodnoty podle § 8 odst. 1, které se získají z naměřených půlhodinových nebo desetiminutových výsledků odečtením následujícího procentního podílu hodnoty těchto výsledků: 10 % u oxidu uhelnatého, 20 % u oxidu siřičitého, 20 % u oxidů dusíku, 20 % u amoniaku, 30 % u tuhých znečišťujících látek, 30 % u celkového organického uhlíku, 40 % u chlorovodíku, 40 % u fluorovodíku, 40 % u sulfanu a 40 % u sirouhlíku. U naměřených výsledků vyšších, než je hodnota emisního limitu, se odečte výše uvedený procentní podíl hodnoty specifického emisního limitu. U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad je tímto emisním limitem hodnota denního emisního limitu.

(8) Při hodnocení dodržení emisního limitu se nepřihlíží k výpadkům kontinuálního měření, nepřekročí-li 5 % celkové provozní doby stacionárního zdroje v kalendářním roce. To neplatí pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad.

(9) K vyhodnocení plnění specifického emisního limitu stanoveného pro stacionární zdroj na základě závěrů o nejlepších dostupných technikách se namísto období uvedených v odstavci 5 použijí období uvedená v těchto závěrech o nejlepších dostupných technikách, za použití vztažných podmínek uvedených tamtéž, a to od data platnosti stanoveného v povolení provozu. Je-li v těchto případech specifický emisní limit definován pouze jako roční průměr, nesmí současně žádná platná denní průměrná hodnota koncentrace za daných vztažných podmínek překročit 120 % hodnoty specifického emisního limitu.

(10) Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení emisního limitu se nezahrnují údaje zjištěné v době měření emisí, které je prováděno v souladu s povolením podle jiného právního předpisu⁶⁾ za účelem získání informací o úrovni znečišťování pro stanovení podmínek provozu. Stanovená přípustná doba trvání tohoto stavu nesmí překročit 24 hodin za kalendářní rok.

§ 10

Způsob zjišťování tmavosti kouře

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze 6 čtvercových polí tvořených pravoúhloú sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,

- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře z 30 odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

§ 11

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(K § 4 odst. 9 zákona)

Přípustná tmavost kouře je považována za dodrženu, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice nebo jiné barvy.

§ 12

Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

- a) bilancí technologického procesu jako rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),
- b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztahné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo

c) jako součin měrné výrobní emise stanovené jednorázovým autorizovaným měřením a příslušné vztahné veličiny, pokud je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

ČÁST TŘETÍ

SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13

Obecná ustanovení ke spalování paliv

Tato část vyhlášky se vztahuje na spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou spalována paliva, s výjimkou

- a) stacionárních zdrojů, v nichž se spaliny používají pro přímý ohřev, pro sušení, pro vypalování nebo pro jinou tepelnou úpravu předmětů nebo materiálů,
- b) stacionárních zdrojů pro dodatečné spalování, určené k čištění odpadních plynů spalováním, nejsou-li provozovány jako nezávislé spalovací stacionární zdroje,
- c) stacionárních zdrojů pro regeneraci katalyzátorů katalytického štěpení,
- d) stacionárních zdrojů pro zpracování sulfanu na síru,
- e) reaktorů užívaných v chemickém průmyslu,
- f) koksárenských baterií,
- g) stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad, který není biomasou podle § 2 písm. a),
- h) ohřívačů větru vysokých pecí,
- i) plynových turbín a plynových motorů umístěných na těžebních plošinách,
- j) krematorií,
- k) stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.

§ 14

Specifické emisní limity

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity a stavové a vztahné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a stavové a vztahné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o

celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce. Tyto specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky se použijí také pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, u nichž došlo ke změně, která může mít dopad na životní prostředí.

(3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15

Technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona musí být plněn alespoň minimální poměr hmotnosti síry odloučené v místě spalovacího stacionárního zdroje v daném časovém úseku k hmotnosti síry obsažené v palivu, které bylo do spalovacího stacionárního zdroje přivedeno a ve stejném časovém úseku spáleno (dále jen „stupeň odsíření“). Stupeň odsíření se považuje za splněný, pokud vyhodnocení provedených měření prokáže, že všechny průměrné hodnoty stupně odsíření za daný kalendářní měsíc dosáhly stanoveného stupně. Do hodnot rozhodných pro posouzení dodržení minimálního stupně odsíření se nezahrnují údaje zjištěné v době uvádění stacionárního zdroje do provozu, v době jeho odstavení z provozu nebo při odstraňování poruchy nebo havárie.

(2) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, jsou stanoveny v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(3) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, jsou stanoveny v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Minimální stupeň odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou stanoveny v tabulce 3 části IV přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

(6) Spalovací stacionární zdroje se uvádí do provozu a odstavují z provozu v co nejkratší možné době. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je dodržena doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovená podle rozhodnutí Evropské komise vydaného podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

§ 16

Způsob stanovení počtu provozních hodin

(K § 6 odst. 9 zákona)

(1) U spalovacího stacionárního zdroje se provozní hodiny stanoví jako doba vyjádřená v hodinách, během níž je stacionární zdroj ve stabilizovaném provozu. Do této doby se nezapočítává doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu a doba jeho odstavování z provozu, které se stanoví v provozním řádu.

(2) U spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším se doba jejich uvádění do provozu a doba jejich odstavování z provozu stanovují postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.

ČÁST ČTVRTÁ

POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17

Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění

(K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.

(2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18

Ohlašování údajů o kvalitě paliv

(K § 16 odst. 8 zákona)

(1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně, pro která jsou stanoveny požadavky na kvalitu paliv v příloze č. 3 k této vyhlášce.

(2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.

ČÁST PÁTÁ

TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19

Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

Tato část vyhlášky se vztahuje na stacionární zdroje, v nichž je tepelně zpracováván odpad, s výjimkou stacionárních zdrojů, v nichž je tepelně zpracováván pouze odpad spadající pod definici biomasy podle § 2 písm. a), radioaktivní odpad, těla uhynulých zvířat nebo odpad vznikající při průzkumu a těžbě ložisek ropy a zemního plynu z námořních zařízení a spalovaný na palubě těchto zařízení. Tato část vyhlášky se nevztahuje na tepelné zpracování odpadu prováděné výhradně za účelem výzkumu a vývoje nebo zkoušení nových procesů tepelného zpracování odpadu, pokud je množství zpracovaného odpadu menší než 50 t za rok a cílem je zlepšení procesu tepelného zpracování odpadu.

§ 20

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

ČÁST ŠESTÁ

NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21

Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

Pro účely této vyhlášky se těkavé organické látky dělí na

a) těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, nebo které musí být těmito větami označovány,

b) halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, nebo které musí být těmito větami označovány,

c) těkavé organické látky, které nespádají pod písmeno a) nebo b).

§ 22

Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny v příloze č. 5 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

§ 23

Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek

(K § 18 odst. 4 zákona)

(1) Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen „vybrané výrobky“) je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen „těkavá organická látka ve vybraném výrobku“), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen „netěkavé látky“) v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

ČÁST SEDMÁ

OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

(K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen „ostatní stacionární zdroje“) jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů pro látky obtěžující zápachem je uveden v příloze č. 17 k této vyhlášce.

ČÁST OSMÁ

OBECNÉ EMISNÍ LIMITY A OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

§ 25

Obecné emisní limity

(K § 4 odst. 9 zákona)

Obecné emisní limity pro koncentrace znečišťujících látek při tlaku 101,325 kPa a teplotě 273,15 K ve vlhkém plynu jsou stanoveny v příloze č. 9 k této vyhlášce.

§ 26

Obsahové náležitosti dokumentů

(K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

- (1) Náležitosti provozní evidence jsou stanoveny v příloze č. 10 k této vyhlášce.
- (2) Náležitosti souhrnné provozní evidence jsou stanoveny v příloze č. 11 k této vyhlášce.
- (3) Náležitosti provozního řádu jsou stanoveny v příloze č. 12 k této vyhlášce.
- (4) Náležitosti odborného posudku jsou stanoveny v příloze č. 13 k této vyhlášce.
- (5) Náležitosti protokolu o jednorázovém měření jsou stanoveny v příloze č. 14 k této vyhlášce.
- (6) Náležitosti rozptylové studie jsou stanoveny v příloze č. 15 k této vyhlášce.
- (7) Náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, jsou stanoveny v příloze č. 18 k této vyhlášce.

ČÁST DEVÁTÁ

KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27

Způsob uplatnění kompenzačních opatření

(K § 12 odst. 8 zákona)

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umístěvaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

ČÁST DESÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Přechodná ustanovení

§ 28

(1) U stacionárních zdrojů, u nichž na základě § 3 nově vzniká nebo se zvyšuje četnost jednorázového měření emisí na měření jedenkrát ročně, se první měření provede nejpozději do 31. prosince 2013.

(2) U stacionárních zdrojů, u nichž bylo v roce 2012 provedeno jednorázové měření emisí podle dosavadní právní úpravy, se toto měření započítává do četnosti měření podle požadavků stanovených v této vyhlášce.

(3) U metod a postupů pro měření emisí uvedených pod body 11. a 12. v části II přílohy č. 1 je akreditace vyžadována od 1. září 2013.

(4) Údaje souhrnné provozní evidence podle přílohy č. 11 se ohlašují poprvé za rok 2013. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2012 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy, a to do 31. března 2013.

(5) Pro Lepolovy pece a dlouhé rotační pece může krajský úřad do 1. ledna 2016 povolit výjimku z plnění emisních limitů pro oxidy dusíku stanovených v příloze č. 4, pokud emisní limit stanovený v povolení provozu nepřekročí 800 mg.m⁻³.

(6) Těkavé organické látky, které jsou klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a

toxické pro reprodukci a jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H340, H350, H350i, H360D nebo H360F, s výjimkou benzínu, mohou být do 31. května 2015 zároveň označeny větami označujícími specifickou rizikovost R45, R46, R49, R60 nebo R61. Halogenované těkavé organické látky, jimž jsou přiřazeny standardní věty o nebezpečnosti H341 nebo H351, mohou být do 31. května 2015 zároveň označeny větami označujícími specifickou rizikovost R40 nebo R68.

(7) zrušen

(8) Do 31. prosince 2015 se namísto § 9 odst. 1 při kontinuálním měření u spalovacích stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před nabytím účinnosti této vyhlášky, emisní limit považuje za splněný, jestliže jsou v průběhu kalendářního roku splněny tyto podmínky

a) roční průměr denních průměrných hodnot je nižší než hodnota emisního limitu,

b) 95 % všech půlhodinových průměrných hodnot je nižší než 120 % hodnoty emisního limitu,

c) všechny půlhodinové průměrné hodnoty jsou nižší než dvojnásobek hodnoty emisního limitu a d) žádná z měsíčních průměrných hodnot nepřesáhne emisní limit a pro oxid siřičitý a tuhé znečišťující látky 97 % a pro oxidy dusíku 95 % všech 48hodinových průměrných hodnot nepřesáhne 110 % emisního limitu; 48hodinovou průměrnou hodnotou se rozumí aritmetický průměr dvou platných po sobě jdoucích denních průměrných hodnot; pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty se použijí denní průměrné hodnoty počínaje 1. lednem a konče 31. prosincem kalendářního roku, přičemž pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty může být každý ze dnů v roce použit pouze jednou; osamocené denní průměry v průběhu roku se pro výpočet 48hodinové průměrné hodnoty nesčítají.

§ 29

(1) Specifické emisní limity stanovené v § 14 odst. 1 se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifické emisní limity stanovené v tabulce 3 části I přílohy č. 2 a pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, specifické emisní limity stanovené v tabulce 4 části I přílohy č. 2.

(2) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 1 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 4 části IV přílohy č. 2.

(3) Minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 2 části IV přílohy č. 2 se pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014, uplatní od 1. ledna 2016. Do 31. prosince 2015 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje minimální stupně odsíření stanovené v tabulce 5 části IV přílohy č. 2.

(4) Specifické emisní limity uvedené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.3.2 části II přílohy č. 2 se u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná paliva uplatní od 1. ledna 2020. Do 31. prosince 2019 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.2, 1.2.2 a 1.3.2

ČÁST JEDENÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 30

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 2012.

Ministr:

Mgr. Chalupa v. r.

Příloha 1

Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylů

Část I

Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Číslo	Název zkoušky	Metoda stanovení
1.	Stanovení rychlosti proudění a objemového toku odpadního plynu	Měření rychlosti proudění a průřezu
2.	Stanovení vlhkosti odpadního plynu	Kondenzační metoda Adsorpční metoda
3.	Stanovení koncentrace kyslíku	Metoda paramagnetická Elektrochemický článek (tuhý elektrolyt)
4.	Stanovení hmotnostní koncentrace plynných znečišťujících látek automatizovanými analyzátory (oxid siřičitý, oxidy dusíku, oxid uhelnatý)	Spektroskopie Chemiluminiscence
5.	Stanovení úhrnné hmotnostní koncentrace organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík automatizovanými analyzátory	Plamenoionizační detekce
6.	Stanovení koncentrace organických látek	Plynová chromatografie
7.	Stanovení hmotnostní koncentrace tuhých znečišťujících látek	Gravimetrie
8.	Stanovení koncentrace pachových látek dynamickou olfaktometrií	Dynamická olfaktometrie

9.	Odběr vzorků pro stanovení těžkých kovů	Izokinetický odběr a absorpce do kapaliny
10.	Odběr vzorků pro stanovení persistentních organických látek	Metoda filtračně-kondenzační Metoda zředovací Metoda s chlazenou sondou
11.	Odběr vzorků pro stanovení oxidu siřičitého	Absorpce do kapaliny
12.	Odběr vzorků pro stanovení těkavých anorganických sloučenin chlóru	Absorpce do kapaliny
13.	Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření emisí a kalibrace kontinuálního měřicího systému.	Souběžné stanovení referenční metodou dle určené technické normy1)

1) Pokud není normovaná referenční metoda pro stanovení dané znečišťující látky, použije se jiná vhodná metoda.

Část II

Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenyľů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Ke stanovení součtové hodnoty se hmotnostní koncentrace dále uvedených PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenyľů před sečtením násobí uvedenými koeficienty ekvivalentů toxicity.

1. Výčet PCDD a PCDF a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

PCDD/PCDF	Koeficient ekvivalentu toxicity
2,3,7,8-tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8-pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8-hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8-tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8-pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8-pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8-hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9-heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

2. Výčet polychlorovaných bifenyľů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Kód UIPAC	Polychlorovaný bifenyl	Koeficient ekvivalentu toxicity
77	3,3',4,4'-tetraCB	0,0005
126	3,3',4,4',5-pentaCB	0,1
169	3,3',4,4',5,5'-hexaCB	0,01
105	2,3,3',4,4'-pentaCB	0,0001
114	2,3,4,4',5-pentaCB	0,0005
118	2,3',4,4',5-pentaCB	0,0001
123	2',3,4,4',5-pentaCB	0,0001
156	2,3,3',4,4',5-hexaCB	0,0005
157	2,3,3',4,4',5'-hexaCB	0,0005
167	2,3',4,4',5,5'-hexaCB	0,00001
189	2,3,3',4,4',5,5'-heptaCB	0,0001
170	- di-ortho PCB	0,0001
180	- di-ortho PCB	0,00001

Příloha 2

PODMÍNKY PROVOZU PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Specifické emisní limity jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6% v případě pevných paliv a 3% v případě kapalných a plyných paliv.

Specifické emisní limity pro plynové turbíny a pístové spalovací motory jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 15% a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Specifické emisní limity pro plynové turbíny se uplatní pouze na provozní stavy, při kterých je překročeno 70% instalovaného tepelného příkonu. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Tabulka 1 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva [mg.m ⁻³]	Specifické emisní limity
50-100 MW	> 100-300 MW

> 300 MW

SO2	SO2 NOx	NOx CO	TZL	CO TZL	SO2	NOx	TZL	CO
Pevné palivo								
obecně 2001)	4001) 2003),4)	3003),4) 207)	307) 250	250	2501)	2003),4)	257)	250
Biomasa podle 2001) § 2 písm. a)								
2001)	2001) 2003)	3003),4) 20	30 250	250	2001)	250	20	250
Rašelina								
2001)	3001) 2003)	3003),4) 20	30 250	250	3001)	2503)	20	250
Kapalné palivo								
obecně 2001)	3501) 1503),4),5)	4503),4),5) 207)	307) 1758)	1758)	2501)	2003),4),5)	257)	1758)
Zkapalněný plyn								
5	5 2005),6)	2005),6) 5	5 100	100	5	2005),6)	5	100
Plynné palivo								
obecně 35	35 2005),6)	2005),6) 5	5 100	100	35	2005),6)	5	100
Zemní plyn								
35	35 1005)	1005) 5	5 100	100	35	1005)	5	100
Koksárenský plyn								
400	400 2005),6)	2005),6) 30	30 100	100	400	2005),6)	30	100
Vysokopecní plyn								
200	200 2005),6)	2005),6) 10	10 100	100	200	2005),6)	10	100
Plyn ze zplyňování 352) 352) rafinérských zbytků								
	352) 2005),6)	2005),6) 5	5 100	100	352)	2005),6)	5	100

Vysvětlivky:

1) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahují následující specifické emisní limity pro SO².

Při spalování pevných paliv specifický emisní limit 800 mg.m⁻³, při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 300 MW specifický emisní limit 850 mg.m⁻³ a v případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 300 MW specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

2) Na spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno povolení provozu nebo jiné obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel podal úplnou žádost o povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadem 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro SO² 800 mg.m⁻³.

3) Na spalovací stacionární zdroje, které nejsou v provozu více než 1 500 provozních hodin za rok vyjádřených jako klouzavý průměr za 5 let se vztahují následující specifické emisní limity pro NO^x. Při spalování kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 400 mg.m⁻³.

Při spalování pevných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 1. červencem 1987, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Při spalování pevných nebo kapalných paliv ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Specifické emisní limity uvedené v této poznámce platí také pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

4) Na spalování práškového hnědého uhlí ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřekračujícím 100 MW se vztahuje specifický emisní limit pro NO^x 450 mg.m⁻³.

Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se

vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

Na spalování nekomerčních kapalných zbytků z chemické výroby pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW v chemických zařízeních, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 450 mg.m⁻³.

5) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit pro NO^x 90 mg.m⁻³, 120 mg.m⁻³ pokud spalují jiné plyny a 50 mg.m⁻³ pokud spalují zemní plyn.

Pro plynové turbíny pracující v základním zatížení při kombinované výrobě tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit pro NO^x 75 mg.m⁻³. Pro plynové turbíny s jednoduchým cyklem pracující v základním zatížení, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši 50×éta/35, kde éta je účinnost plynové turbíny za podmínek základního zatížení podle ISO vyjádřená v procentech.

Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, platí při spalování zemního plynu specifický emisní limit 150 mg.m⁻³ a při spalování ostatních plynných paliv nebo kapalných paliv specifický emisní limit 200 mg.m⁻³. Specifické emisní limity uvedené v tomto odstavci této poznámce platí také pro jednotlivé plynové turbíny, pokud jsou odpadní plyny odváděny odděleně jedním průduchem komína, a které nejsou v provozu více než 1500 provozních hodin za rok, vyjádřeno jako klouzavý průměr za dobu 5 let, pokud je zjišťování emisí prováděno odděleně pro každý takový komínový průduch.

6) Na spalovací stacionární zdroje, s výjimkou plynových turbín a pístových spalovacích motorů, o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nepřesahujícím 500 MW, využívající jiné palivo než zemní plyn, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit 300 mg.m⁻³.

7) Na spalování pevných a kapalných zbytků pocházejících z destilace či zpracování surové ropy pro vlastní spotřebu ve spalovacích stacionárních zdrojích, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, se vztahuje specifický emisní limit pro TZL 50 mg.m⁻³.

8) Pro plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, spalující jako kapalná paliva lehké a střední destiláty platí specifický emisní limit 100 mg.m⁻³.

Tabulka 2 - Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity
-------------	--------------------------

Koksárenský plyn	400	100	30	100	400	100	30
100	400	100	30	100			
Vysokopecní plyn	200	100	10	100	200	100	10
100	200	100	10	100			
Plyn ze zplyňování rafinérských zbytků	35	100	5	100	35	100	5
100	35	100	5	100			

Vysvětlivky:

1) Vztahuje se pouze na spalování práškového hnědého uhlí.

2) Vztahuje se pouze na spalování ve fluidním loži.

3) Vztahuje se pouze na plynové turbíny s jednoduchým cyklem, které mají účinnost větší než 35 % (stanovenou na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí emisní limit ve výši $50 \times \text{éta} / 35$, kde éta je účinnost plynové turbíny pracující v základním zatížení (podle ISO) vyjádřená v procentech.

U plynových turbín, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem, emisní limit platí pouze při zatížení větším než 70 %

4) Vztahuje se pouze na pístové spalovací motory.

5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny, včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.

Tabulka 3 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Druh paliva [mg.m-3]	Specifické emisní limity							
-------------------------	--------------------------	--	--	--	--	--	--	--

> 300 MW	50-100 MW				> 100-300 MW			
----------	-----------	--	--	--	--------------	--	--	--

CO	SO2	SO2 NOx	NOx TZL	TZL	CO CO	SO2	NOx	TZL
----	-----	------------	------------	-----	----------	-----	-----	-----

Pevné palivo 250 1200-4001),6)	2000 6007)	6007) 100	100 250	250 12001)	2000- 6007)	6007)	100
4002),6)	5002),7)	502)					
Kapalné palivo 175 1700-4003)	1700 400	450 504)	504) 175	175 1005)	1700 1005)	450 3005)	504) 3005)
1005)	4002)	3005)	1007)				
Zkapalněný plyn 100 5	5 300	300 5	5 100	100	5	300	5
2002)							
Plynné palivo 100 35	35 200	200 5	5 100	100	35	200	5
obecně 3005)		3005)					3005)
Zemní plyn 100 35	35 200	200 5	5 100	100	35	200	5
Koksárenský plyn 100 800	800 200	300 50	50 100	100	800	300	50
Vysokopecní plyn 100 800	800 300	300 10	10 100	100	800	300	10
2002)							
Plyn ze zplyňování 100 800	800 200	300 5	5 100	100	800	300	5
rafinérských zbytků							

Vysvětlivky:

1) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v mg.m^{-3} se rovná $2400 - 4P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

2) Vztahuje se pouze na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW.

3) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že emisní limit v mg.m^{-3} se rovná $3650 - 6,5P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

4) Pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu < 500 MW, spalující kapalná paliva s obsahem popela vyšším než 0,06 %, platí specifický emisní limit 100 mg.m^{-3} .

5) Vztahuje se pouze na plynové turbíny včetně plynových turbín s kombinovaným cyklem.

6) Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon je 400 MW a vyšší a který nebude do 31. prosince 2015 v provozu více než 2 000 provozních hodin ročně, vypočteno jako klouzavý průměr za 5 let, platí specifický emisní limit 800 mg.m^{-3} .

7) Pro spalovací stacionární zdroj spalující pevná paliva s obsahem prchavé hořlaviny menším než 10 %, který byl v provozu nejméně dvanáct měsíců do 1. ledna 2001, platí specifický emisní limit 1200 mg.m^{-3} .

Tabulka 4 - Specifické emisní limity platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Druh paliva [mg.m^{-3}]		Specifické emisní limity									
		50-100 MW				> 100-300 MW					
> 300 MW		TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x		
Pevné palivo obecně		250	200	850	400	250	200	200	30		
Biomasa podle § 2 písm. a)		250	200	200	30	400	50	250	200	300	30
Rašelina		250	200	200	30	400	50	250	200	200	30
Kapalná paliva		175	200	200	30	400	175	400-	200	30	

obecně 1201)				1201)	50		2002)	1201)	
Zkapalněný plyn 175	5	200	5	175	5	175	5	200	5
				501)					501)
Plynné palivo obecně 100	35	200	5	100	5	100	35	200	5
				1201)					1201)
Zemní plyn 100	35	100	5	100	5	100	35	150	5
				501)					501)
Koksárenský plyn 100	400	200	30	100		100	400	200	30
				1201)	30				1201)
Vysokopecní plyn 100	200	200	10	100		100	200	200	10
				1201)	10				1201)
Plyn ze zplyňování 100	35	200	5	100	5	100	35	200	5
rafinérských zbytků 1201)				1201)					1201)

Vysvětlivky:

1) Pro plynové turbíny využívané pro kombinovanou produkci tepla a elektřiny s celkovou účinností vyšší než 75 %, pro plynové turbíny s kombinovaným cyklem s roční průměrnou celkovou elektrickou účinností vyšší než 55 % a pro plynové turbíny pro mechanický pohon (plynové turbíny pohánějící kompresory rozvodné sítě dodávek plynu veřejnosti) platí specifický emisní limit 75 mg.m⁻³; pro ostatní plynové turbíny, které mají účinnost větší než 35 % (na základě podmínek Mezinárodní organizace pro normalizaci ISO) platí specifický emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) Specifický emisní limit je stanoven v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná 500 - P, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon stacionárních zdrojů v MW.

Část II

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

1. Specifické emisní limity platné do 19. prosince 2018

Pro kotle jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (pro TZL vztaženo na vlhký plyn), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

1.1. Specifické emisní limity pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje

Tabulka 1.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva [mg.m-3]		Specifické emisní limity								
		> 0,3-1 MW				> 1-5 MW				
> 5-50 MW		CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
		CO	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
Pevné palivo 15001)		500	-	600	100	400	-	500	50	500
5003)										
Kapalné palivo 15004)		200	-	200	-	80	-	200	50	80

4504)

Plynné palivo a - 1002)	-	1002)	-	50	-	1002)	-	50
- 1002)	-	50						
zkapalněný plyn								

Vysvětlivky:

1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3200 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.

2) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

3) Platí v případě spalování biomasy ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z biomasy.

4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

Tabulka 1.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Druh paliva [mg.m ⁻³]	Specifické emisní limity									
	> 0,3 - 1 MW					> 1 - 5 MW				
	> 5 - 50 MW									
	CO	SO ₂	NO _x	SO ₂ TZL	NO _x TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	TZL
Pevné palivo obecně	2500	650	150	- 650 400	250	650	- 650	250	650	650
15001)	5001)	1001)	3001)	11002)					11002)	
Paliva dle § 15 odst. 5	- 650	150	300	- 650	150	300	- 650	150	300	300
Kapalné palivo	1700	450	100	- 500 175	-	175	- 500	100	175	175

Plynné palivo a zkapalněný plyn 9004) 200 504)	- 200	- 100	- 200	- 100
3003)	100 3003)			3003)

Vysvětlivky:

- 1) Vztahuje se na spalovací stacionární zdroje s fluidním ložem.
- 2) Vztahuje se na spalování pevných paliv ve výtavném topeništi.
- 3) Vztahuje se na spalování propan butanu.
- 4) Vztahuje se na spalování paliv dodávaných mimo veřejné distribuční sítě.
- 5) Vztahuje se na spalování biomasy ve stacionárních zdrojích.

1.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 1.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m-3]							
	> 0,3-1 MW				> 1-5 MW			
5-50 MW								
	TZL	CO	NOx	TZL	CO	NOx	TZL	CO
Kapalné palivo 20 450			400	-	450	400	50	450
Plynné palivo a zkapalněný plyn - 650			500	-	650	500	-	650

Tabulka 1.2.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Druh pístového	Druh paliva	Specifické emisní limity
----------------	-------------	--------------------------

[mg.m-3]
spalovacího

motoru
> 5 MW-50 MW

> 0,3 - 1 MW

> 1 - 5 MW

NOx	TZL	CO	NOx	TZL	CO	NOx	TZL	CO
Plynový motor 500	Kapalné palivo 130 650		500	-	650	500	130	650
500	Zemní plyn a degazační plyn -	650	500	-	650	500	-	650
500	Plynné palivo obecně 130 650		1000	-	1300	500	130	1300
					10003)			
Dieselový motor 500	Kapalné palivo 130 650		4000	-	650	500	130	650
6002)					6002)			
20003)					40003)			
500	Zemní plyn a degazační plyn1) -	650	4000	-	650	500	-	650
20003)								40003)
500	Plynné palivo obecně 130 650		4000	-	1300	500	130	1300
20003)					40003)			

Vysvětlivky:

- 1) Se vstřikovacím zapalováním.
- 2) Platí pro těžký topný olej.
- 3) Platí pouze pro pístové spalovací motory, jejichž stavba či přestavba byla zahájena před 17.

květnem 2006.

1.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 1.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m-3]					
	> 0,3-1 MW		> 1-5 MW		> 5-50 MW	
	NOx	CO	NOx	CO	NOx	
Kapalné palivo	300	100	300	100	300	100
Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100	50	100

Tabulka 1.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů před 1. zářím 2013, a které byly uvedeny do provozu nejpozději 1. září 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Specifické emisní limity [mg.m-3]	
	NOx	CO
> 0,3-5 MW	350	100
> 5 MW-50 MW	300	100

2. Specifické emisní limity platné od 20. prosince 2018 do 31. prosince 2024

Specifické emisní limity jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky a suchý plyn (není-li dále uvedeno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a

suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při zatížení nižším než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje jsou specifické emisní limity uvedené v tabulce 2.1.2 vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 2.2.1. a 2.3.1. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2. a 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 2.1.2 se neuplatní pro spalovací stacionární zdroje zařazené do kódu 1.4 přílohy č. 2 zákona jiné než teplovzdušné spalovací zdroje.

2.1. Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 2.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva [mg.m-3]		Specifické emisní limity							
		> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW			
		> 5-50 MW							
CO	SO2	SO2	NOx	TZL	CO	SO2	NOx	TZL	
		NOx	NOx	TZL	CO				
Pevne palivo 400	300	-	600	100	400	400	500	50	500
s výjimkou biomasy		205)	300)						
Pevne palivo - 1332)	200	-	600	100	400	1332)	333	33	500
biomasa		136)	3001)						
Kapalné palivo 350	200	-	200	-	80	350	200	50	80
s výjimkou plynového oleje		20	80						
Plynový olej -	200	-	200	-	80	-	200	-	80
		-	80						
Plynné palivo		-	1003)	-	50	354)	1003)	-	50

354)	1003)	-	50						
s výjimkou zemního plynu									
Zemní plyn	-	1003)	-	50	-	100	-	50	
-	100	-	50						

Vysvětlivky:

1) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.

2) Emisní limit neplatí pro spalování výlučně dřevní biomasy

3) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

4) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 100 mg.m⁻³.

5) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 30 mg.m⁻³.

6) V případě spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 20 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.

Tabulka 2.1.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva [mg.m ⁻³]	Specifické emisní limity									
	> 0,3 až < 1 MW					> 1-5 MW				
	CO	SO2	NOx	SO2 TZL	NOx TZL	TZL CO	CO	SO2	NOx	TZL
> 5-50 MW										
Pevné palivo 15001)	500	30	-	600 300	100	400	-	500	50	500
5003)										
Kapalné palivo 15004)	200	30	-	200 80	-	80	-	200	50	80

4504)

4504)

Plynné palivo a zkapalněný plyn	-	1002)	-	50	-	1002)	-	50
-	1002)	-	50					

Vysvětlivky:

1) Na spalovací stacionární zdroje spalující hnědé uhlí, provozované nejvýše 3200 provozních hodin ročně, se vztahuje specifický emisní limit 2000 mg.m⁻³.

2) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

3) Platí v případě spalování biomasy pro spalování ve stacionárních zdrojích s výjimkou spalování výlisků z takové biomasy.

4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

2.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 2.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
CO								
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	201)	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	402)	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	2533)	-	650

Vysvětlivky:

1) Pro motory o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nižším než 5 MW platí emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 107 mg.m⁻³.

3) Pro dvoupalivové motory při spalování pouze zemního plynu platí emisní limit 507 mg.m⁻³.

Tabulka 2.2.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-5 MW			
TZL	CO	NOx	TZL	CO	NOx	TZL	CO	NOx
Kapalné palivo 201)	450	400	-	450	400	501)	450	400
Plynné palivo a zkapalněný plyn -	650	500	-	650	500	-	650	500

Vysvětlivky:

1) Hodnoty vztažené k vlhkému plynu.

2.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 2.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
CO	SO2	NOx	TZL	CO	SO2	NOx	TZL	
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	300	-	100	120	75	101)	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	75	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	152)	75	-	100

Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100
------------	---	-----	---	-----	---	----	---	-----

Vysvětlivky:

1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.

2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 40 mg.m⁻³.

Tabulka 2.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]			
	> 0,3 až < 1 MW		1-50 MW	
	NOx	CO	NOx	CO
Kapalné palivo	300	100	300	100
Plynné palivo a zkapalněný plyn	250	100	50	100

3. Specifické emisní limity platné od 1. ledna 2025

Specifické emisní limity jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv s výjimkou biomasy, 11 % v případě biomasy a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Pro pístové spalovací motory jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn (pokud není stanoveno jinak), při referenčním obsahu kyslíku 5 % a nevztahují se na záložní zdroje energie a požární čerpadla provozované méně než 300 provozních hodin ročně. Plynovým motorem se rozumí motor s vnitřním spalováním pracující na principu Ottova cyklu a využívající zážehové zapalování paliva nebo v případě dvoupalivového motoru využívající vznětové zapalování paliva.

Pro spalovací stacionární zdroje, jejichž provozní hodiny nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v tabulkách 1.1.1, 1.2.1 a 1.3.1.

Pro plynové turbíny jsou specifické emisní limity vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 15 % a nevztahují se na záložní zdroje energie provozované méně než 300 provozních hodin ročně a v případě oxidů dusíku při nižším zatížení než 70 %.

Pro teplovzdušné spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším jsou do 31. 12. 2029 specifické emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku 17 %. V případě tabulek 3.1.1, 3.2.1, 3.3.1 a 3.3.2 jsou specifické emisní limity vztaženy k celkovému jmenovitému příkonu a v případě tabulek

3.1.2 a 3.2.2 jsou vztaženy k jmenovitému tepelnému příkonu jednotlivých spalovacích stacionárních zdrojů; to neplatí v případě, že by emisní limit stanovený s ohledem na celkový jmenovitý tepelný příkon z části 1.1.1, 1.2.1 nebo 1.3.1 byl přísnější, v tom případě se uplatní limit uvedený tam.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.2.1. a 3.2.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.2.2.

Pro stacionární zdroje, jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 1 MW, ale celkový jmenovitý tepelný příkon je vyšší než 1 MW se namísto emisních limitů podle tabulky 3.3.2. uplatní emisní limity dle celkového jmenovitého tepelného příkonu podle tabulky 2.3.2.

Emisní limity uvedené v tabulce 3.1.2 se pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW zařazené do kódu 1.4 přílohy č. 2 zákona jiné než teplovzdušné spalovací zdroje uplatní až od 1. 1.2030.

3.1. Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou pístových spalovacích motorů a plynových turbín

Tabulka 3.1.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva [mg.m-3]		Specifické emisní limity								
		> 0,3 až < 1 MW						1-5 MW		
		> 5-50 MW								
CO	SO2	SO2	NOx	NOx	TZL	TZL	CO	SO2	NOx	TZL
			NOx		TZL		CO			
Pevne palivo 400		-	600	600	100	400	400	500	50	500
s výjimkou biomasy		300	205)		300					
Pevne palivo - 1332)		-	600	600	100	400	1332)	333	33	500
biomasa		200	136)		3001)					
Kapalné palivo 350		-	200	200	-	80	350	200	50	80
s výjimkou plynového oleje		200	20		80					
Plynový olej -		-	200	200	-	80	-	200	-	80
		200	-		80					

Biomasa 1332)	433	-	600 208)	100 3003)	400	1332)	433	33	500
Kapalné palivo 3506)	200	-	200 30	- 80	80	350	200	50	80
s výjimkou 4504)									4504)
plynového oleje									
Plynový olej	-	-	200 80	-	80	-	200	-	80
-	200	-							
Plynné palivo 357)	1005)	-	1005) 50	-	50	200	1005)	-	50
s výjimkou zemního plynu									
Zemní plyn	-	-	1005) 50	-	50	-	1005)	-	50
-	1005)	-							

Vysvětlivky:

1) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 1100 mg.m⁻³.

2) Neplatí pro výlučné spalování dřevní biomasy. Pro spalování slámy platí emisní limit 200 mg.m⁻³.

3) Platí v případě spalování výlisků z biomasy. Pro spalování ostatních druhů biomasy platí emisní limit 500 mg.m⁻³.

4) Vztahuje se na spalování těžkého topného oleje a jemu podobných kapalných paliv.

5) Pokud provozovatel prokáže, že nelze této hodnoty z technických důvodů dosáhnout použitím nízkoemisních hořáků, platí specifický emisní limit 200 mg.m⁻³.

6) Do 1. ledna 2030 pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 850 mg.m⁻³ při spalování těžkého topného oleje.

7) Pro spalování bioplynu platí emisní limit 170 mg.m⁻³.

8) Pro stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 20 MW a nižším platí emisní limit 33 mg.m⁻³.

9) Emisní limity pro SO² se u zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším uplatní od 1. ledna 2030.

3.2. Specifické emisní limity pro pístové spalovací motory

Tabulka 3.2.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
CO								
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	201)	450
Plynový olej	-	400	-	450	-	400	-	450
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	402)	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	2533)	-	650

Vysvětlivky:

1) Pro motory o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nižším než 5 MW platí emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 107 mg.m⁻³.

3) Pro dvoupalivové motory při spalování pouze zemního plynu platí emisní limit 507 mg.m⁻³.

Tabulka 3.2.2 Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
CO								
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	400	-	450	320	400	201)	450
Plynový olej	-	400		450	-	400	-	450

Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	500	-	650	402)3)	500	-	650
Zemní plyn	-	500	-	650	-	500	-	650

Vysvětlivky:

1) V případě motorů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 20 MW a nižším platí emisní limit 50 mg.m⁻³.

2) V případě spalování bioplynu platí emisní limit 160 mg.m⁻³.

3) V případě spalování nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí platí emisní limit 347 mg.m⁻³ a v případě spalování nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu platí emisní limit 173 mg.m⁻³.

3.3. Specifické emisní limity pro plynové turbíny

Tabulka 3.3.1 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu 20. prosince 2018 nebo později

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m ⁻³]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
CO								
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	300	-	100	120	75	101)	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	75	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	152)	75	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW včetně platí emisní limit 20 mg.m⁻³.

2) V případě spalování bioplynu se uplatní emisní limit 40 mg.m^{-3} .

Tabulka 3.3.2 - Specifické emisní limity pro stacionární zdroje uvedené do provozu před 20. prosincem 2018

Druh paliva	Specifické emisní limity [mg.m^{-3}]							
	> 0,3 až < 1 MW				1-50 MW			
	SO ₂	NO _x	TZL	CO	SO ₂	NO _x	TZL	
CO								
Kapalné palivo s výjimkou plynového oleje	-	300	-	100	120	200	101)	100
Plynový olej	-	300	-	100	-	200	-	100
Plynné palivo s výjimkou zemního plynu	-	250	-	100	152)3)	50	-	100
Zemní plyn	-	250	-	100	-	50	-	100

Vysvětlivky:

1) Pro turbíny o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 1 MW nebo vyšším a nepřevyšujícím 20 MW platí emisní limit 20 mg.m^{-3} .

2) V případě spalování bioplynu platí emisní limit 60 mg.m^{-3} .

3) V případě spalování nízkovýhřevných plynů z koksárenských pecí platí emisní limit 130 mg.m^{-3} a v případě spalování nízkovýhřevných plynů z vysokých pecí v železářském a ocelářském průmyslu platí emisní limit 65 mg.m^{-3} .

Část III

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

1. U spalovacího stacionárního zdroje používajícího současně dva nebo více druhů paliv se stanoví hodnoty specifických emisních limitů následujícím postupem:

a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,

b) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů podle jednotlivých druhů paliv, a to tak, že jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem každého paliva a tento součin se vydělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a

c) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.

2. U spalovacího stacionárního zdroje spalujícího více druhů paliv, ve kterém se používají zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, platí bez ohledu na ustanovení bodu 1 požadavky na spalování paliva s nejvyšším specifickým emisním limitem, pokud během provozu stacionárního zdroje činí podíl, jímž přispívá toto palivo k souhrnu tepelných příkonů dodaných všemi palivy, alespoň 50 %. Je-li podíl tohoto paliva nižší než 50 %, stanoví se hodnota specifického emisního limitu na základě poměrného podílu tepelného příkonu zabezpečeného jednotlivými palivy na součtu tepelných příkonů všech paliv následujícím postupem:

a) přiřadí se hodnota specifického emisního limitu odpovídající každému jednotlivému palivu a odpovídající znečišťující látce v závislosti na celkovém jmenovitém tepelném příkonu spalovacích stacionárních zdrojů,

b) následně se vypočte hodnota specifického emisního limitu pro palivo s nejvyšší hodnotou specifického emisního limitu a v případě dvou druhů paliv se stejnou hodnotou specifického emisního limitu, palivo s vyšším tepelným příkonem (dále jen „směrodatné palivo“); tato hodnota se získá vynásobením hodnoty specifického emisního limitu příslušného paliva dvěma a od tohoto součinu se odečte hodnota specifického emisního limitu paliva s nejnižší hodnotou specifického emisního limitu,

c) následně se určí vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva, které se získají vynásobením vypočtené hodnoty specifického emisního limitu paliva tepelným příkonem směrodatného paliva, a další jednotlivé hodnoty specifických emisních limitů se vynásobí tepelným příkonem dodaným každým palivem a výsledek násobení se podělí součtem tepelných příkonů dodaných všemi palivy, a

d) sečtou se vážené hodnoty specifických emisních limitů pro jednotlivá paliva.

Ustanovení tohoto bodu nelze použít u stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 50 MW a dále u stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo které byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014 bez ohledu na datum podání žádosti o povolení provozu; u těchto zdrojů se postupuje podle bodu 1.

3. Alternativně k bodu 2 lze pro oxid siřičitý použít následující průměrné hodnoty specifických emisních limitů (bez ohledu na použitou kombinaci paliv):

a) 1 000 mg.m⁻³ pro spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie využívající zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu, kterým bylo uděleno první povolení před 27. listopadem 2002 nebo jejichž provozovatel před tímto datem podal úplnou žádost o povolení a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003 nebo

b) 600 mg.m⁻³ pro ostatní spalovací stacionární zdroje v rámci rafinerie využívající zbytky z destilace a zpracování ropy samostatně nebo s jinými druhy paliv pro vlastní spotřebu.

Tyto emisní limity jsou vztaženy na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 6 % v případě pevných paliv a 3 % v případě kapalných a plyných paliv.

Ustanovení tohoto bodu nelze použít u plynových turbín a plynových motorů a dále u stacionárních zdrojů, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo které byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014 bez ohledu na datum podání žádosti o povolení provozu.

Po 1. 1. 2025 nelze ustanovení tohoto bodu použít u stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 5 MW a po 1. 1. 2030 u stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 5 MW do 50 MW.

Část IV

Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Tabulka 1 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	80
> 100-300 MW	90
> 300 MW	96

Tabulka 2 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadem 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	92
> 100-300 MW	92
> 300 MW	96

Tabulka 3 - Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-100 MW	93
> 100-300 MW	93
> 300 MW	97

Tabulka 4 - Minimální stupně odsíření platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před tímto datem a byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003

Celkový jmenovitý	Stupeň odsíření
-------------------	-----------------

tepelný příkon	[%]
50-100 MW	60
> 100-300 MW	75
> 300-500 MW	90
> 500 MW	94

Tabulka 5 - Minimální stupně odsíření platné do 31. prosince 2015 pro spalovací stacionární zdroje, kterým bylo vydáno první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, mezi 27. listopadu 2002 a 7. lednem 2013 nebo byly uvedeny do provozu mezi 27. listopadem 2003 a 7. lednem 2014

Celkový jmenovitý tepelný příkon	Stupeň odsíření [%]
50-300 MW	92
> 300 MW	951)

Vysvětlivka:

1) Současně platí specifický emisní limit 400 mg.m^{-3} vztaheno na referenční obsah kyslíku 6 %, normální stavové podmínky a suchý plyn.

Příloha 3

POŽADAVKY NA KVALITU PALIV A HLÁŠENÍ O KVALITĚ PALIVA

Část I

Požadavky na kvalitu paliv

1. Požadavky na kvalitu pevných paliv

1.1. Požadavky na kvalitu uhlí a výlisky z uhlí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého tepelného příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		$\leq 0,3 \text{ MW}$	$> 0,3-5 \text{ MW}$
Voda	% hm.	< 33	< 35
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu			
Výhřevnost	MJhvezdickakg-1	> 15	> 15

Obsah popela	% hm.	< 13	< 20
Měrná sirnatost ¹⁾	ghvezdickaMJ-1	< 0,65 < 0,52)	< 0,75 < 0,52)
Podsítná frakce ³⁾	%	<= 20	-
Obsah prachu ⁴⁾	%	<= 10	-

Vysvětlivky:

¹⁾ Měrnou sirnatostí se rozumí celkový obsah síry v původním stavu, vztažený k výhřevnosti spalovaného paliva v původním stavu, vyjádřený v g.MJ-1

²⁾ Vztahuje se pouze na výlisky z uhlí.

³⁾ Podíl zrna, který při třídící zkoušce proséváním dle určených technických norem propadne sítím s otvory o rozměru rovném spodní hranici velikosti zrna, specifický pro danou sortu paliva, vyjádřený v hmotnostních procentech z navážky vzorku.

⁴⁾ Podíl frakce s velikostí zrn 0 - 10 mm v podsítné frakci, vyjádřený v hmotnostních procentech z navážky vzorku.

1.2. Požadavky na kvalitu výlisků z biomasy podle § 2 písm. a) pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty dle celkového jmenovitého příkonu určeného spalovacího stacionárního zdroje	
		=< 0,3 MW	> 0,3-5 MW
Voda	% hm.	< 15	< 20
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu			
Výhřevnost	MJhvezdicka ^{kg-1}	> 15	> 13
Obsah popela	% hm.	< 10	< 25
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mghvezdicka ^{kg-1}	< 10 000	< 10 000
Obsah arsenu a jeho sloučenin	mghvezdicka ^{kg-1}	< 5	< 10
Obsah kadmia a jeho sloučenin	mghvezdicka ^{kg-1}	< 1,05	< 1,5

Obsah rtuti a jejích sloučenin	mghvezdickakg-1	< 0,05	< 0,05
Obsah olova a jeho sloučenin	mghvezdickakg-1	< 10	< 10

2. Požadavky na kvalitu kapalných paliv

Kvalitativní ukazatel	Jednotka	Limitní hodnoty
Voda	% hm.	< 21)
Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu		
Výhřevnost	MJhvezdickakg-1	> 321)
Obsah síry a jejích sloučenin	% hm.	< 0,12)
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mghvezdickakg-1	< 300
Obsah arsenu a jeho sloučenin	mghvezdickakg-1	< 10
Obsah kadmia a jeho sloučenin	mghvezdickakg-1	< 0,3
Obsah rtuti a jejích sloučenin	mghvezdickakg-1	< 0,05
Obsah olova a jeho sloučenin	mghvezdickakg-1	< 25
Obsah polychlorovaných bifenyľů a jejích sloučenin	mghvezdickakg-1	< 5

Vysvětlivky:

1) Vztahuje se pouze na paliva pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW.

2) Nevztahuje se na těžký topný olej, u nějž nesmí maximální obsah síry a jejích sloučenin překročit 1 % hm. Tento požadavek se nevztahuje na těžký topný olej spalovaný

a) ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším,

b) v rafineriích, pokud měsíční průměr emisí oxidu siřičitého ze všech spalovacích stacionárních zdrojů v rafinerii s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů spadajících pod písmeno a), bez ohledu na druh paliva nebo kombinace používaných paliv, nepřekročí 1700 mg/m^3 a tato podmínka je stanovena v povolení provozu

c) v ostatních stacionárních zdrojích, pokud emisní limit pro oxid siřičitý stanovený pro ně v povolení provozu nepřekročí 1700 mg.m^{-3} při obsahu kyslíku ve spalinách 3 % objemová, vztaženo na suchý plyn.

3. Požadavky na kvalitu plyných paliv pro stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně s výjimkou zemního a degazačního plynu

Kvalitativní ukazatel v bezvodém stavu	Jednotka	Limitní hodnoty
Obsah síry a jejích sloučenin	mghvezdickam-3	< 1 0001)
Obsah chlóru a jeho sloučenin	mghvezdickam-3	< 50

Vysvětlivky:

1) Vyjádřeno jako čtvrtletní průměr z minimálně 3 v čase rovnoměrně odebraných vzorků.

Obrázek 415-212a.jpg
Plná velikost obrázku

Vysvětlivky:

1) Jde-li o právnickou osobu název a právní formu; jde-li o fyzickou osobu jméno a příjmení.

2) Jde-li právnickou osobu, adresa sídla; jde-li o fyzickou osobu, adresa bydliště; jde-li o zahraniční osobu, u fyzických osob adresa místa pobytu nebo adresa místa bydliště a u právnických osob adresa sídla mimo území České republiky.

3) Identifikační číslo se uvede v případě, že bylo přiděleno; jde-li o fyzickou osobu, které identifikační číslo přiděleno nebylo, uvede se datum narození.

4) V případě biomasy podle § 2 písm. a) se také uvede, zda se jedná o dřevní pelety, dřevní brikety, pelety z bylinné biomasy, brikety z bylinné biomasy či jiné. U těžkého topného oleje se uvede také rozmezí obsahu síry $\leq 1 \text{ \% hm.}$, $1-3 \text{ \% hm.}$ a $> 3 \text{ \% hm.}$, a podle toho se vykazují jednotlivé

parametry. V případě směsných paliv se uvede jejich obchodní název.

5) Dodávky z dovozu ze zemí mimo území Evropské unie.

6) Dodávky z přeshraniční přepravy ze zemí Evropské unie za účelem distribuce na trhu v České republice.

7) Dle parametrů, za podmínek a v jednotkách stanovených v části I této přílohy. V případě uhlí a výlisků z uhlí se obsah síry uvede v mg.MJ^{-1} .

Příloha 4

PODMÍNKY PROVOZU PRO STACIONÁRNÍ ZDROJE TEPELNĚ ZPRACOVÁVÁJÍCÍ ODPAD

Část I

Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

Emisní limity pro spalovny odpadu jsou vztaženy k celkové jmenovité kapacitě a na normální stavové podmínky a suchý plyn při referenčním obsahu kyslíku v odpadním plynu 11 %. Pro spalování odpadních olejů jsou emisní limity vztaženy k referenčnímu obsahu kyslíku v odpadním plynu 3 %. V případě jednorázového měření emisí látek uvedených v tabulce 1.1. se za emisní limit považují hodnoty denních průměrů.

1. Emisní limity pro znečišťující látky zjišťované primárně kontinuálním měřením

Znečišťující látka	Emisní limit1) [mg.m-3]			
	Denní průměr	Půlhodinové průměry		10 minutový průměr
		97 %	100 %	95 %
TZL	10	10	30	
NO _x	4002) 200	200	400	
SO ₂	50	50	200	
TOC	10	10	20	
HCl	10	10	60	
HF	1	2	4	
CO	50	1003)	1503)	

Vysvětlivky:

1) V případě poruchy nesmí být za žádných okolností překročeny specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý stanovené podle této tabulky a koncentrace tuhých znečišťujících látek 150 mg.m^{-3} , vyjádřené jako průměrné půlhodinové hodnoty.

2) Vztahuje se pouze na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad o celkové jmenovité kapacitě nižší než 6 t.h^{-1} , povolené pro tepelné zpracování odpadu před 28. listopadem 2002 a uvedené do provozu nejpozději 28. prosince 2003 nebo pokud provozovatel podal úplnou žádost o povolení před 28. prosincem 2002 za podmínky že stacionární zdroj byl uveden do provozu nejpozději 28. prosince 2004. Na tyto stacionární zdroje se nevztahuje povinnost plnit půlhodinové průměry koncentrací NO_x .

3) Pro spalovny odpadu s fluidním ložem může příslušný orgán povolit výjimky z emisních limitů pro CO, pokud v povolení provozu současně stanoví emisní limit vyjádřený jako průměrná hodinová hodnota nejvýše 100 mg.m^{-3} .

2. Emisní limity pro znečišťující látky zjišťované primárně jednorázovým měřením

Znečišťující látky	Emisní limit
Cd+Tl a jejich sloučeniny	0,05 mg.m^{-3}
Hg a její sloučeniny	0,05 mg.m^{-3}
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V a jejich sloučeniny	0,5 mg.m^{-3}
PCDD/F	0,1 ng TEQ.m^{-3}

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

2.1. Specifické emisní limity pro cementářské pece tepelně zpracovávající odpad společně s palivem

Emisní limity se vztahují na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 10 % a představují v případě kontinuálního měření průměrnou denní hodnotu. Dále jsou uplatněny emisní limity pro těžké kovy a PCDD/F jako v bodu 1.2 části I této přílohy.

Znečišťující látka	Emisní limit [mg.m^{-3}]
TZL	30
NO_x	500
SO_2	501), 2)
TOC	101)
HCl	10
HF	1

Vysvětlivky:

1) V případě, že emise oxidu siřičitého nebo celkového organického uhlíku nevznikají tepelným zpracováním odpadu, může krajský úřad udělit výjimky z emisních limitů stanovených pro tyto znečišťující látky.

2) Při stanovení emisního limitu pro oxid siřičitý vychází krajský úřad z emisního limitu uvedeného v bodě 4.1.2 přílohy č. 8 k této vyhlášce.

2.2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu a cementářské rotační pece

Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje jsou vztaženy k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu a na normální stavové podmínky, suchý plyn, pro pevná paliva jsou vztaženy k vypočtenému referenčnímu obsahu kyslíku.

Emisní limity stanovené jako denní průměry pro TZL, NO^x, SO², TOC, HCl a HF pro tepelné zpracování odpadu společně s palivem se vypočtou podle následujícího vzorce:

$$\frac{(V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}}) + (V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}})}{V_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

Vodpad Objem odpadního plynu vzniklého tepelným zpracováním pouze odpadu, stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a přepočtený na příslušné podmínky stanovené v této vyhlášce. Jestliže je teplo uvolňované při tepelném zpracování nebezpečného odpadu nižší než 10 % celkového tepla uvolňovaného v tomto zařízení, vypočte se hodnota Vodpad z (teoretického) množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla při stanovené hodnotě celkového uvolňovaného tepla.

Codpad Emisní limity stanovené v bodě 1 této přílohy.

Vproc Objem odpadního plynu vznikajícího ve stacionárním zdroji spalováním povolených paliv, stanovený na základě referenčního obsahu kyslíku, na který musí být emise přepočteny v souladu s touto vyhláškou. Pokud pro daný druh stacionárního zdroje není referenční obsah kyslíku stanoven, použije se skutečný obsah kyslíku v odpadním plynu nezředěný přídatkem vzduchu, který je pro vlastní proces nadbytečný.

Cproc Emisní limity stanovené v této části, nebo pokud tyto hodnoty neexistují, emisní limity stanovené touto vyhláškou pro spalování paliv, případně stanovených v povolení provozu. Jestliže pro některé průmyslové činnosti

tyto emisní limity nejsou stanoveny, použijí se skutečné hmotnostní koncentrace.

C Emisní limity při referenčním obsahu kyslíku stanoveném v této příloze, nebo pokud takové hodnoty neexistují, emisní limity, kterými se nahradí emisní limity stanovené ve specifických přílohách této vyhlášky. Celkový obsah kyslíku, kterým se nahradí obsah kyslíku pro přepočtení, se vypočte na základě výše uvedeného obsahu kyslíku s respektováním parciálních objemů.

U spalovacích stacionárních zdrojů se dále uplatní emisní limity pro těžké kovy a PCDD/F jako v bodu 1.2. části I této přílohy, vztahené na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

2.2.1. Hodnoty C^{proc} , vyjádřené jako denní průměrné hodnoty, pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou plynových turbín a plynových motorů platné do 31. prosince 2015

Druh paliva	Emisní limity [mg.m-3]										
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			>	
	SO2	NOx	TZL	SO2	NOx	TZL	SO2	NOx	TZL	SO2	
300 MW											
NOx											
Pevné 30 palivo obecně	-	-	50	850	400	50	200	200	30	200	200
Biomasa 30 podle § 2 písm. a)	-	-	50	200	350	50	200	300	30	200	200
Kapalné 200 palivo	-	-	50	850	400	50	400-2001)	200	30	200	200

Vysvětlivky: 1) Hodnota C^{proc} je stanovena v tomto rozmezí lineárním poklesem tak, že se rovná $500 - P$, kdy P je celkový jmenovitý tepelný příkon spalovacích stacionárních zdrojů v MW.

Hodnota C^{proc} pro HCl je stanovena v případě spalovacích stacionárních zdrojů ve výši 50 mg.m^{-3} .

Hodnoty C^{proc} jsou vztaženy na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

2.2.2. Hodnoty C^{proc} pro spalovací stacionární zdroje s výjimkou plynových turbín a plynových motorů platné od 1. ledna 2016

Hodnoty C^{proc} jsou vztaženy na normální stavové podmínky, suchý plyn a referenční obsah kyslíku 6 % v případě spalování pevných paliv a 3 % v případě spalování kapalných paliv.

Hodnota C^{proc} pro HCl je stanovena v případě spalovacích stacionárních zdrojů ve výši 50 mg.m^{-3} .

2.2.2.1. Hodnoty C^{proc} , vyjádřené jako denní průměrné hodnoty, pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014

Druh paliva	Hodnoty C^{proc} [mg.m^{-3}]										
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW		> 300 MW		
	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	NO _x	TZL	SO ₂	
NO _x											
Pevné 20 palivo obecně	-	-	50	400	300	30	200	200	25	200	200
				4001)							
Rašelina 20	-	-	50	300	400	30	200	200	20	200	200
Biomasa 20 podle § 2 písm. a)	-	-	50	200	300	30	200	250	20	200	200
Kapalné 20 palivo	-	-	50	350	400	30	250	200	25	200	150

Vysvětlivka: 1) Platí pro práškové hnědé uhlí

2.2.2.2. Hodnoty C^{proc} pro spalovací stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014

Druh paliva	Hodnoty Cproc [mg.m-3]										
	< 50 MW			50-100 MW			> 100-300 MW			> 300	
MW	SO2	NOx	TZL	SO2	NOx	TZL	SO2	NOx	TZL	SO2	
Pevné 10 palivo obecně	-	-	50	400	300	20	200	200	20	150	150
									2001)	2002)	
Rašelina 20	-	-	50	300	250	20	300	200	20	150	150
						2503)			2003)		
Biomasa 20 podle § 2 písm. a)	-	-	50	200	250	20	200	200	20	150	150
Kapalné 10 palivo	-	-	50	350	300	20	200	150	20	150	100

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro cirkulační nebo tlakové spalování ve fluidním loži
- 2) Platí pro spalování práškového hnědého uhlí
- 3) Platí pro spalování ve fluidním loži

2.3. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jiné než spalovny odpadu, cementářské pece a spalovací stacionární zdroje

Na tyto stacionární zdroje se vztahují emisní limity pro PCDD/F, rtuť, kadmium a thalium uvedené v části I. 1.2 vyjádřené jako průměrná hodnota bez přepočtu na referenční obsah kyslíku.

Část II

Technické podmínky provozu

(1) V zásobníku odpadu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících komunální odpad je trvale udržován podtlak a odsávaný vzduch přiváděn do ohniště. Pokud neprobíhá spalování, vzduch odsávaný ze zásobníku odpadu se odvádí do výduchu schváleného v rámci povolení provozu.

(2) Stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad se konstruují a provozují způsobem, který zaručuje, že

a) u spalovny odpadu je zajištěna dostatečná doba setrvání tepelně zpracovávaného odpadu v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování, za účelem dokonalého vyhoření nebo tepelného rozkladu tak, aby struska a popel obsahovaly méně než 3 % celkového organického uhlíku, nebo aby ztráta žiháním byla menší než 5 % hmotnosti suchého materiálu,

b) odpadní plyn je za posledním přívodem spalovacího vzduchu řízeným způsobem ohřát ve všech místech profilu toku odpadního plynu, a to i za nejméně příznivých podmínek, na teplotu nejméně 850°C po dobu nejméně dvou sekund, měřeno v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu; pokud se spaluje nebezpečný odpad s obsahem organických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor vyšším než 1 %, musí tato teplota dosáhnout nejméně 1100°C po dobu nejméně dvou sekund,

c) ve spalovně odpadu se automaticky zapne nejméně jeden pomocný hořák v každé spalovací komoře, který nesmí spalovat palivo, jehož spálením by vznikly vyšší emise než ze spalování plynového oleje, zkapalněného plynu nebo zemního plynu, v těchto případech:

1. během uvádění stacionárního zdroje tepelně zpracovávajícího odpad do provozu a jeho odstavení s cílem zajistit, že stanovená teplota bude v prostoru, v němž dochází k tepelnému zpracování odpadu, udržena po celou tuto dobu, dokud je v prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu, nějaký nespálený odpad,

2. pokud teplota odpadního plynu po posledním vstřiku spalovacího vzduchu poklesne pod stanovenou teplotu 850°C nebo 1100°C podle tepelně zpracovávaného odpadu nebo

3. pokud kontinuální měření emisí prokáže překročení některého ze specifických emisních limitů podle bodu 1.1 části I této přílohy;

d) při uvádění stacionárního zdroje do provozu a při jeho odstavení, v případě poklesu teploty pod stanovenou minimální mez podle písm. b) nebo v případě překročení některého ze specifických emisních limitů bude automaticky zabráněno přívodu odpadu do prostoru, kde dochází k tepelnému zpracování odpadu přímou oxidací.

(3) Na žádost provozovatele a za předpokladu, že jsou splněny ostatní požadavky stanovené touto vyhláškou a specifické emisní limity pro celkový organický uhlík a oxid uhelnatý, lze v povolení provozu uvést provozní podmínky pro určité kategorie a druhy odpadu a určité technologické postupy odlišně od podmínek stanovených v bodu 2 písm. a) až d), pokud tyto změny nepovedou k produkci většího množství pevných zbytků nebo k vyššímu obsahu organických látek v pevných zbytcích než při dodržení podmínek podle bodu 1 a pokud bude v povolení stanoveno kontinuální měření těchto parametrů.

(4) Odpady ze zdravotnické a veterinární péče, na jejichž sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky, se dávkuje přímo bez toho, aby byly nejdříve smíšeny s jinými druhy odpadu nebo s nimi bylo jinak manipulováno.

(5) Nejméně jednou při prvním uvádění stacionárního zdroje, v němž je povoleno tepelné zpracování odpadu, do provozu a za předpokládaných nejméně příznivých provozních podmínek se ověří doba setrvání odpadního plynu při stanovené nejnižší teplotě za posledním přívodem spalovacího vzduchu podle bodu 2. Současně se zjišťuje obsah kyslíku v odpadním plynu.

(6) Aniž je dotčeno ustanovení bodu 2 písm. d), nesmí být doba trvání provozu stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad při překročení specifických emisních limitů delší než 4 hodiny nepřetržitě a současně celková doba trvání provozu při překročení specifických emisních limitů v jednom kalendářním roce nesmí překročit 60 hodin. To platí pro všechny stacionární zdroje, jejichž odpadní plyny jsou svedeny do stejné technologie ke snižování emisí.

Příloha 5

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY, EMISNÍ STROPY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU STACIONÁRNÍCH ZDROJŮ, VE KTERÝCH DOCHÁZÍ K POUŽÍVÁNÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL, ZPŮSOB PROVEDENÍ ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK

Část I

Obecná ustanovení a pojmy

1. Pro účely této přílohy jsou použita tato označení a pojmy:

- a) fugitivní emise těkavých organických látek, kterými se rozumí jakékoli emise těkavých organických látek, které nejsou odváděny do ovzduší komínem nebo výduchem
- b) pojem činnost používaný v této příloze zahrnuje rovněž čištění procesního zařízení a čištění pracovních prostorů, avšak nezahrnuje čištění výrobků, pokud není dále uvedeno jinak
- c) spotřeba organických rozpouštědel/VOC/práškových plastů, kterou se rozumí celkové vstupní množství organických rozpouštědel/VOC/práškových plastů do zdroje za kalendářní nebo běžný rok snížené o všechna organická rozpouštědla/VOC/práškové plasty, které byly regenerovány v rámci daného zdroje pro opakované použití jako vstup v daném zdroji
- d) emisní limit TOC stanovený v této příloze znamená hmotnostní koncentraci těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík
- e) VOC^F se rozumí podíl hmotnosti fugitivních emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel
- f) VOC^E se rozumí podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a množství či velikosti produkce nebo množství vstupních organických rozpouštědel či celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC.

2. Požadavky na plnění specifických emisních limitů pro zdroje uvedené v části II této přílohy

- a) u stacionárního zdroje emitujícího těkavé organické látky podle § 21 písm. a) nesmí být při celkovém hmotnostním toku těchto znečišťujících látek větším nebo rovném 10 g/h, překročen emisní limit pro těkavé organické látky 2 mg/m³, vyjádřený jako celková hmotnostní koncentrace,
- b) u stacionárního zdroje emitujícího těkavé organické látky podle § 21 písm. b) nesmí být při celkovém hmotnostním toku těchto znečišťujících látek větším nebo rovném 100 g/h, překročen emisní limit pro těkavé organické látky 20 mg/m³, vyjádřený jako celková hmotnostní koncentrace; tento emisní limit se nevztahuje na chemické čištění uvedené pod bodem 3. části II této přílohy,
- c) emisní limit stanovený v této příloze se neuplatní, pokud u stacionárního zdroje i přes použití nejlepší dostupné techniky není technicky a ekonomicky možné dosáhnout stanoveného emisního limitu VOC, vyjádřeného jako podíl hmotnosti fugitivních emisí a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel, a zároveň tím nemohou vzniknout významná rizika pro lidské zdraví nebo životní prostředí,
- d) emisní limity se uplatňují za normálních podmínek ve vlhkém plynu,
- e) není přípustné přisávat vzduch z vnějšího ovzduší k odpadnímu plynu před měřicím místem (ředit odpadní plyn) za účelem plnění specifických emisních limitů; je-li odpadní plyn ředěn z důvodu

správné funkce zařízení ke snižování emisí nebo chlazení, vyjadřuje se výsledná koncentrace při měření emisí výhradně v průtoku bez přísávaného vzduchu; tento požadavek platí pro stacionární zdroje uvedené v části II v bodech:

- i. 4.1. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší,
- ii. 4.5. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší,
- iii. 1.1., 1.3., 1.4., 4.2. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší,
- iv. 1.2., 4.6., 7. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 25 t za rok nebo větší,
- v. v ostatních bodech s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel stanovenou pro povinnost plnit specifický emisní limit, s výjimkou bodů 4.4. a 9.

3. Technické podmínky provozu stacionárních zdrojů

Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v této příloze používající těkavé organické látky podle § 21 písm. a) nebo směsi s obsahem těchto látek nahrazuje tyto látky nebo směsi s obsahem těchto látek co nejdříve a v nejvyšší možné míře méně škodlivými látkami nebo směsmi.

Část II

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

1. Polygrafie (kódy 9.1. až 9.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Polygrafické činnosti v podbodech 1.1. - 1.4. zahrnují procesy a operace reprodukování textu či obrazu, ve kterých se využívá tisková forma obrazu či textu a kde jsou tiskařské barvy přenášeny na jakýkoliv typ povrchů. Tyto činnosti zahrnují rovněž související postupy, výrobu tiskové formy a její přenos, laminování, natírání a lakování.

Tiskařskou barvou se rozumí směs, včetně všech organických rozpouštědel nebo směsí obsahujících organická rozpouštědla nezbytných pro její správné použití, která se používá k tisku textu nebo obrazu na určitý povrch.

1.1. Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m ³]	VOCF1) [%]	VOCE2) [%]
0,6 - 15	50	-	-
> 15 - 200	20	30	-
> 200	20	30	103)

Vysvětlivky:

1) Zbytky organických rozpouštědel v konečných výrobcích se nepovažují za součást fugitivních emisí.

2) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Emisní limit VOC^E se uplatňuje, pokud zdroj zjišťuje úroveň emisí výpočtem namísto měřením.

3) Platí od 1. ledna 2019.

1.2. Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]	VOCE1) [%]
0,6 - 15	50	-	-
> 15 - 200	50	10	-
> 200	50	10	52)

Vysvětlivky:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Emisní limit VOC^E se uplatňuje, pokud zdroj zjišťuje úroveň emisí výpočtem namísto měřením.

2) Platí od 1. ledna 2019.

1.3. Jiné tiskařské činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Činnost	Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
		TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
rotační síťotisk na textil a lepenku	0,6 - 15	50	-
	> 15 - 30	50	25
	> 30	50	20
rotační válcový síťotisk, jiné hlubotisky, gumotisk, laminování, natírání, lakování	0,6 - 15	50	-
	> 15 - 25	50	25
	> 25	50	20

1.4. Knihtisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Celková projektovaná spotřeba organických [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
0,6 - 15	50	-

2. Odmašťování a čištění povrchů

Pod činnostmi v podbodech 2.1. a 2.2. (kód 9.5. - 9.6. přílohy č. 2 k zákonu) a v podbodu 2.3. jsou zahrnuty jakékoli procesy, při nichž jsou organická rozpouštědla používána k odstranění znečištění z povrchu materiálů, odmaštění, snímání povlaků, odlakování a další povrchové úpravy výrobních polotovarů a výrobků. Tyto činnosti se nevztahují na chemické čištění, které je vyjmenované jako samostatná činnost v bodu 3 této části přílohy. Dále se tyto činnosti nevztahují na čištění pracovních prostorů a čištění procesního zařízení.

2.1. Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. a) s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,01 t za rok nebo větší; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. b) s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,1 t za rok nebo větší

Tyto činnosti nesmí být prováděny mimo zařízení, která jsou vybavena systémem záchytu par s recyklací organických rozpouštědel.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	VOC [mg/m ³]	hmotnostní tok [g/h]	VOCF [%]
> 1 - 5	20 21)	100 101)	15
> 5	20 21)	100 101)	10

Vysvětlivka:

1) Platí pro stacionární zdroje používající organická rozpouštědla s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. a).

2.2. Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod bodem 2.1., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit ¹⁾	
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
> 2 - 10	75	20
> 10	50	15

Vysvětlivka:

1) Emisní limit se neuplatňuje v případě, že jsou při provozu zdroje používány výhradně čisticí prostředky, jejichž průměrný obsah organických rozpouštědel nepřesahuje 30 % hmotnostních.

Odmašťování a čištění povrchů smí být provozováno ve vymezených prostorách především s využitím odmašťovacích stolů nebo podobných zařízení tam, kde je to technicky možné. Použitá organická rozpouštědla jsou shromažďována, uchovávána a předávána k dalšímu využití či k odstranění.

2.3. Jednorázové činnosti odmašťování a čištění, které se z důvodu nadměrných rozměrů odmašťovaných povrchů uskutečňují mimo prostory odmašťoven nebo lakoven, a jejichž celková spotřeba organických rozpouštědel je vyšší než 0,1 tun (stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona)

Při těchto činnostech musí být dodržovány následující technické podmínky provozu: průměrný obsah organických rozpouštědel ve všech užívaných čisticích prostředcích nepřesahuje 30 % hmotnostních tam, kde je to technicky možné, a nejsou používána organická rozpouštědla s obsahem těkavých organických látek podle § 21 písm. a) nebo b). Použitá organická rozpouštědla jsou shromažďována, uchovávána a předávána k dalšímu využití či k odstranění.

3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

Chemické čištění zahrnuje činnosti využívající organická rozpouštědla v zařízení k čištění oděvů, vybavení bytů a malých spotřebních předmětů s výjimkou ručního odstraňování skvrn a znečištěných míst v textilním a oděvním průmyslu, které jsou zařazeny pod činnosti uvedené v podbodech 2.1. a 2.2. této přílohy.

Tato zařízení musí být vybavena systémem záchytu par s úplnou recyklací organických rozpouštědel.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit VOCE1) [g/kg]
> 0	20

Vysvětlivka:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové hmotnosti vyčištěného a vysušeného výrobku.

4. Aplikace nátěrových hmot

U činností v podbodech 4.1. až 4.7. (kód 9.8. - 9.14. přílohy č. 2 k zákonu) a v podbodu 4.8. se aplikací nátěrových hmot rozumí jakákoliv činnost zahrnující jednoduchou nebo vícenásobnou aplikaci spojitého filmu nátěrových hmot na různé typy povrchů včetně souvisejících procesů vytěkání, sušení a vypalování.

Pokud aplikace nátěrových hmot zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást natírání. Samostatné

tiskařské činnosti však do těchto činností zahrnuty nejsou.

Nátěrovou hmotou se rozumí jakákoliv směs, včetně transparentních laků a všech organických rozpouštědel nebo směsí obsahujících organická rozpouštědla nezbytných pro její správné použití, k vytváření filmu s dekorativním, ochranným nebo jiným funkčním účinkem na určitém povrchu.

4.1. Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v podbodech 4.2. až 4.8., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Činnost	Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
		TOC1),2) [g/m ²]	TOC3) [mg/m ³]	VOCF [%]
nanášení nátěrových hmot	0,6 - 5	90	100	-
	> 5	60	50	20
nanášení nátěrových hmot - hromadné či kontinuální	> 5	45	50	20

Vysvětlivky:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek vyjádřených jako TOC a celkové velikosti plochy finálního výrobku opatřeného nátěrem bez ohledu na počet aplikovaných nátěrů.

2) Nelze-li technicky a ekonomicky dosáhnout stanovené hodnoty emisního limitu v g/m², nebo pokud technicky nelze stanovit velikost upravovaného povrchu, nesmí být překročen emisní limit TOC 50 mg/m³ v žádném z výduchů pro odpadní plyn z jednotlivých prostorů - nanášení, vytěkání, sušení, vypalování.

3) Od 1. 1. 2020 platí emisní limit TOC v mg/m³ pro všechny výduchy z jednotlivých prostorů - nanášení, vytěkání, sušení, vypalování - a emisní limit vyjádřený v g/m² se nadále neuplatňuje.

4.2. Nátěry dřevěných povrchů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
0,6 - 5	100	-
> 5 - 200	501) 752)	20
> 200	501) 752)	153)

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro sušící procesy.
- 2) Platí pro proces nanášení nátěrových hmot.
- 3) Platí od 1. ledna 2019.

4.3. Přestříkávání vozidel - opravárenství s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,5 t za rok nebo větší a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 t za rok

Jakákoli činnost zahrnující jednoduchou nebo vícenásobnou aplikaci spojitého nátěrového filmu a související operace odmašťování, kterými se provádí

- a) nanášení nátěrů na silniční a kolejová vozidla nebo na jejich části prováděné jako součást oprav, konzervace nebo dekorace vozidla mimo původní výrobní zařízení,
- b) nanášení originálních nátěrů na silniční a kolejová vozidla nebo na jejich části za použití výrobků určených k přestříkávání vozidel, které je prováděno mimo původní výrobní zařízení,
- c) nanášení nátěrů na přívěsy (včetně polopřívěsů),
- d) nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun za rok.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
> 0,5	50	25

Pro zdroje spadající pod činnost uvedenou pod písm. a) se namísto výše uvedených emisních limitů TOC a VOC uplatňuje tato technická podmínka provozu: V uvedených zdrojích jsou používány výhradně vybrané výrobky uvedené v části I kategorii B přílohy č. 7, splňující limitní hodnoty obsahu VOC stanovené pro tyto výrobky v bodu 2. části II přílohy č. 7.

4.4. Nanášení práškových plastů

Celková projektovaná spotřeba práškových plastů [t/rok]	Emisní limit
	TOC1) [mg/m ³]
>= 1	50

Vysvětlivka:

1) Týká se vypalování a chlazení výrobků.

4.5. Nátěry kůže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	VOCE1) [g/m ²]	
> 5	75	1502)

Vysvětlivky:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové plochy výrobku.

2) Platí pro nátěry bytových doplňků a malých kožených předmětů jako jsou tašky, peněženky, opasky a jiné.

4.6. Nátěry pásů a svitků

Jakákoli činnost, při níž je nanášen souvislý film nátěrových hmot na pásové svitky kovových a jiných materiálů.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
> 5	50	5
	1501)	

Vysvětlivka:

1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.

4.7. Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší

Velikost povrchu opatřeného nátěrem je v případech výrobků uvedených v této části definována jako

a) plocha povrchu vypočtená jako součet celkové velikosti povrchu opatřeného elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty a velikosti povrchů všech částí připojených k výrobku v dalších fázích výroby, které jsou natírány stejným nátěrovým systémem, nebo

b) celková velikost povrchu výrobku opatřeného nátěrovými hmotami v daném zařízení.

Velikost povrchu opatřeného elektroforeticky nanášenou vrstvou nátěrové hmoty se vypočítává ze vztahu:

$$[2 \times \text{hmotnost karosérie}] / [\text{průměrná tloušťka plechu} \times \text{hustota materiálu plechu}]$$

Tuto metodu lze rovněž použít pro jiné výrobky z plechu. K výpočtu celkové velikosti povrchu výrobku opatřovaného v daném zařízení vrstvou nátěrové hmoty lze rovněž využít softwarové systémy nebo jiné ekvivalentní metody. Jednotkou pro výpočet velikosti povrchu je m².

Pro nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 t/rok platí údaje v následující tabulce.

Pro nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s roční projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 t/rok platí požadavky stanovené v podbodě 4.3. této přílohy - Přestříkávání vozidel - opravárenství.

Činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel > 15 t/rok	Roční produkce [ks]	Emisní limit VOCE1), [g/m ²]
nátěry nových osobních automobilů	> 5000	45 352)
	<= 5000 samonosných karosérií nebo > 3500 karoserií upevněných na podvozek	90
nátěry nových kabin nákladních automobilů a dodávek	<= 5000	65
	> 5000	55
nátěry nových nákladních automobilů	<= 2500	90
	> 2500	70 502)
nátěry nových autobusů, trolejbusů a kolejových vozidel	<= 2000	90
	> 2000	70

Vysvětlivky:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové plochy výrobku. Hodnota podílu je vztažena na všechny fáze procesu provozovaného ve stejném zařízení elektroforetickým nanášením nebo jakýmkoli jiným typem procesu aplikace nátěrových hmot, včetně konečné konzervace voskem a leštění vrchního nátěru, včetně použití organických rozpouštědel k čištění provozního zařízení.

2) Platí od 1. ledna 2019, při celkové projektované spotřebě organických rozpouštědel > 200 t/rok.

4.8. Jednorázové aplikace nátěrových hmot, které se z důvodu nadměrných rozměrů natíraných povrchů uskutečňují mimo prostory lakoven, a jejichž celková spotřeba organických

rozpouštědel je vyšší než 0,1 tun (stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona)

Tyto činnosti zahrnují jednorázové aplikace nátěrových hmot, jako je natírání rozměrných dílů mimo prostory lakoven v areálu provozovny, nebo natírání na vnitřních nebo venkovních plochách, zejména na budovách, konstrukcích, stožárech atp.

Technická podmínka provozu:

Přijmout vhodná opatření k minimalizaci emisí těkavých organických látek, např. použitím nátěrových hmot se sníženým obsahem organických rozpouštědel, zvolením vhodné aplikační techniky (aplikace nátěrových hmot válečkováním či štětcem), omezením přestříků.

5. Navalování navíjených drátů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší (kód 9.15. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost natírání kovových vodičů používaných k navíjení cívek v transformátorech, motorech atd.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit VOCE1 [g/kg]
> 5	102) 53)

Vysvětlivky:

- 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové hmotnosti výrobku.
- 2) Platí pro nátěry drátu o průměru menším než 0,1 mm.
- 3) Platí v ostatních případech.

6. Nanášení adhesivních materiálů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší (kód 9.16. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost zahrnující aplikaci adhesivních materiálů na povrchy včetně následného lisování těchto materiálů, s výjimkou adhesivních nátěrů a laminování v polygrafii.

Pokud aplikace adhesivních materiálů zahrnuje operaci, při které je tentýž výrobek potiskován jakoukoli tiskařskou technologií, je tato tiskařská operace považována za součást nanášení adhesivních materiálů. Samostatné tiskařské činnosti však do těchto činností zahrnuty nejsou.

Adhesivním materiálem se rozumí jakákoliv směs, včetně organických rozpouštědel a včetně složek nezbytných pro její správnou aplikaci, která je použita ke spojování oddělených částí vyráběných výrobků.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	TOC [mg/m ³]	VOCF [%]
> 5 - 15	50 1501)	25

> 15 - 200	50 1501)	20
> 200	50 1001),2)	152)

Vysvětlivky:

1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.

2) Platí od 1. ledna 2019.

7. Impregnace dřeva s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší (kód 9.17. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoliv činnost zavádějící ochranné prostředky do dřeva.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	VOCE1) [kg/m3]	TOC2) [mg/m3]	VOCF [%]
0,6 - 5	11	100	-
> 5 - 200	11	100	45
> 200	93)	100	353)

Vysvětlivky:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkového objemu impregnovaného dřeva. Emisní limit VOC^E se uplatňuje, pokud zdroj zjišťuje úroveň emisí výpočtem namísto měřením.

2) Uvedený emisní limit TOC neplatí pro zařízení využívající k impregnaci dřeva kreosot.

3) Platí od 1. ledna 2019.

8. Laminování dřeva a plastů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší (kód 9.18. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost spojování vrstev dřeva a/nebo plastů k výrobě laminátů.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit	
	VOCE1) [g/m2]	TZL2) [mg/m3]
> 5	30	3

Vysvětlivky:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové velikosti povrchu finální nalaminované plochy, ze které dochází k uvolňování těkavých organických látek do ovzduší.

2) Platí v případech broušení a řezání laminátů v rámci daného zdroje.

9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s celkovou projektovanou spotřebou těkavých organických látek 0,6 t za rok nebo větší (kód 9.19. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost, při které jsou používány kapalné nenasyčené polyesterové pryskyřice s obsahem styrenu k výrobě kompozitů.

Celková projektovaná spotřeba VOC1) [t/rok]	Emisní limit		
	VOCE2) [kg/t]	TOC [mg/m3]	TZL3) [mg/m3]
0,6 - 5	180	85	3
> 5 - 20	140	85	3
> 20 - 200	100	85	3
> 200	80	85	3

Vysvětlivky:

1) Do projektované spotřeby VOC se započítává také celkové množství styrenu obsaženého ve vstupních surovinách.

2) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC (pryskyřice, gelcoaty, aceton a další).

3) Platí v případech broušení a řezání kompozitových výrobků v rámci daného zdroje.

10. Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 10 t za rok nebo větší (kód 9.20. přílohy č. 2 k zákonu)

Výroba konečných výrobků nebo meziproductů nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev vyráběných ve stejném místě míšením pigmentů, pryskyřic nebo adhezivních materiálů s organickými rozpouštědly nebo s jinými nosiči, včetně procesu dispergování a přípravných predispergačních aktivit, včetně úprav viskozity nebo odstínu a operací plnění konečného výrobku do jeho obalů.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m3]	VOCF1) [%]	VOCE2) [%]

> 100 - 1000	150	5	5
> 1000	150	3	3

Vysvětlivky:

1) Hmotnost organických rozpouštědel, která jsou součástí nátěrových hmot prodaných v hermeticky uzavřených nádobách, se nepovažuje za součást fugitivních emisí.

2) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Emisní limit VOC^{E} se uplatňuje, pokud zdroj zjišťuje úroveň emisí výpočtem namísto měřením.

11. Výroba obuvi s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší (kód 9.21. přílohy č. 2 k zákonu)

Jakákoli činnost výroby obuvi nebo jejich částí.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	VOCE1 [g/pár]
> 5	25

Vysvětlivka: 1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a počtu vyrobených párů.

12. Výroba farmaceutických směsí (kód 9.22. přílohy č. 2 k zákonu)

Chemická syntéza, fermentace, extrakce, skladba a dokončení farmaceutických směsí a v případech, kdy jsou vyráběny ve stejném místě, i výroba meziproduktů.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m ³] 1501)	VOCF2 [%]	VOCE3 [%]
> 50	20	5	5

Vysvětlivky:

1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.

2) Hmotnost organických rozpouštědel, která jsou součástí výrobků prodaných v hermeticky uzavřených nádobách, se nepovažuje za součást fugitivních emisí.

3) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických

rozpouštědel. Emisní limit VOC^E se uplatňuje, pokud zdroj zjišťuje úroveň emisí výpočtem namísto měřením.

13. Zpracování kaučuku, výroba pryže s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 5 t za rok nebo větší (kód 9.23. přílohy č. 2 k zákonu)

Operace plastikace kaučuku a sestavování kaučukových směsí míšením, hnětením, kalandrováním, drcením, mletím, barvením, operace zpracování kaučukových směsí vytlačováním (extruzí), lisováním, vstříkovacím lisováním, operace vulkanizace a jakékoliv další pomocné operace, které jsou součástí procesu přeměny přírodního či syntetického kaučuku do konečného pryžového výrobku.

Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	Emisní limit		
	TOC [mg/m ³] (1501)	VOCF2) [%]	VOCE3) [%]
> 15	20	25	25

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro stacionární zdroje, které opětovně využívají regenerovaná organická rozpouštědla.
- 2) Hmotnost organických rozpouštědel, která jsou součástí výrobků prodaných v hermeticky uzavřených nádobách, se nepovažuje za součást fugitivních emisí.
- 3) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Emisní limit VOC^E se uplatňuje, pokud zdroj zjišťuje úroveň emisí výpočtem namísto měřením.

14. Extrakce a rafinace rostlinných olejů a živočišných tuků (kód 9.24. přílohy č. 2 k zákonu)

Extrakce rostlinných olejů ze semen nebo z jiných rostlinných materiálů, zpracování suchých (vyextrahovaných) zbytků rostlin na krmivo pro zvířata, přečišťování tuků a olejů získaných ze semen, z rostlinných nebo z živočišných materiálů.

Činnost - extrakce a rafinace z následujících materiálů	Projektovaná spotřeba organických rozpouštědel [t/rok]	VOCE1) [kg/t]
živočišný tuk	> 10	1,5
ricin	> 10	3
řepková nebo slunečnicová semena	> 10	1
sojové boby - normální drť	> 10	0,8
sojové boby - bílé vločky	> 10	1,2

ostatní semena a jiný rostlinný materiál	> 10	3
ostatní semena a jiný rostlinný materiál - procesy frakcionace vyjma odstraňování klovatiny či pryskyřic z olejů	> 10	1,5
ostatní semena a jiný rostlinný materiál - odstraňování klovatiny či pryskyřice z olejů	> 10	4

Vysvětlivka:

1) Podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a celkové hmotnosti zpracované suroviny.

Část III

Emisní strop a způsob jeho výpočtu

1) Emisní strop nepřesáhne maximální množství emisí těkavých organických látek za období jednoho roku, jaké by byly zdrojem vyprodukovány v případě uplatnění emisních limitů uvedených v části II této přílohy.

2) Odchylně od odstavce 1 se postupuje v případě stacionárního zdroje uvedeného v části II této přílohy bodu 4.1. jehož emise těkavých organických látek nelze shromažďovat a kontrolovaným způsobem odvádět prostřednictvím výduchu, komínu nebo výpusti ze zařízení pro snižování emisí těkavých organických látek, a jehož emise jsou tudíž zcela fugitivní (např. nátěry lodí nebo letadel), a u kterého splnění požadavku na plnění emisního stropu dle odst. 1 není technicky a ekonomicky dosažitelné. V takovém případě se považuje emisní strop za plněný, jestliže je vzhledem k emisím těkavých organických látek používána nejlepší dostupná technika.

3) Emisní strop nemůže nahrazovat emisní limit stanovený v části I bodu 2 písm. a) a b).

4) V případě aplikace nátěrových hmot, adhezivních materiálů nebo tiskařských barev lze využít následujícího způsobu stanovení emisního stropu.

Emisní strop = celková hmotnost netěkavých látek ve spotřebovaných materiálech x K¹ x K²

Činnost	faktor K1
publikační hlubotisk	4
rotační válcový síťotisk	1,5
ostatní polygrafické činnosti (s výjimkou publikačního hlubotisku a rotačního válcového	2,5

sítotisku)

----- aplikace nátěrových hmot na dřevo, textil, tkaniny, filmy, fólie a papír -----	4
nanášení adhesivních materiálů nátěry a lakování pásových a svitkových materiálů -----	3 2,5
přestříkávání vozidel - opravárenství -----	2,5
nátěry pro styk s potravinami; nátěry v leteckém průmyslu -----	2,33
aplikace nátěrových hmot na ostatní materiály -----	1,5

V případě, že je při provozu zdroje dosahováno vyšší účinnosti využití netěkavých látek obsažených v nátěrových hmotách, adhesivních materiálech a tiskařských barvách, může být velikost faktoru K^1 pro jednotlivé zdroje upravena.

Hodnota faktoru K^2 se určuje z hodnoty emisního limitu pro fugitivní emise uvedeného pro jednotlivé činnosti v části II této přílohy takto:

$$K^2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 15] / 100$$

pro činnosti uvedené v bodu 4.3. části II této přílohy, dále

pro činnosti uvedené v bodu 4.1. části II této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 15 t/rok a pro činnosti uvedené v bodu 4.2. části II této přílohy s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel < 25 t/rok

nebo

$$K^2 = [\text{emisní limit pro fugitivní emise} + 5] / 100 \text{ pro všechny ostatní činnosti.}$$

Část IV

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

1. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočítání na VOC. Přepočítání se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známé, provede se přepočítání na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

- II celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě
nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako

vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklovaně) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)
výstupy (O)

O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem nebo výduchem

O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; při výpočtu veličiny O5 se bere v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích

O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.

O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O6, O7 nebo O8

O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek

O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, avšak nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2 ani nebyla započtena do veličiny O7

O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$$C = I1 - O8 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)}$$

b) Fugitivní emise F se vypočte podle některé z následujících rovnic:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8 \text{ nebo } F = O2 + O3 + O4 + O9$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočte ze vztahu:

$$E = F + O1 \text{ (uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)}$$

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskařských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách - g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

Příloha 6

SPECIFICKÉ EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU PRO STACIONÁRNÍ ZDROJE, VE KTERÝCH DOCHÁZÍ K NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM

1. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

a) benzinem - jakýkoliv ropný výrobek, s aditivy nebo bez aditiv, který je určen pro použití jako palivo motorových vozidel, vyjma kapalného propanbutanu, a jehož nasycené páry mají při teplotě 20 °C tlak roven nebo větší než 1,32 kPa,

b) benzinovými parami - všechny plynné sloučeniny, které se odpařují z benzínu,

c) čerpací stanicí - zařízení pro vydávání benzínu ze stacionárních skladovacích nádrží do palivových nádrží motorových vozidel,

- d) meziskladem par - prostor v nádrži s pevnou střechou, v němž jsou shromažďovány páry benzínu pro účely pozdější přepravy k jednotce omezení emisí par v jiném terminálu. Přeprava těchto par mezi jednotlivými skladovacími zařízeními v terminálu se nepovažuje za meziskladování par ve smyslu této přílohy,
- e) mobilním kontejnerem - cisterna pro přepravu benzínu po silnici, železnici nebo vodních cestách z jednoho terminálu do druhého nebo z terminálu do čerpací stanice,
- f) plnicí lávkou - každá konstrukce v terminálu, ze které lze kdykoliv plnit benzin do jednotlivých silničních cisteren,
- g) plnicím zařízením - jakékoli zařízení v terminálu pro plnění benzínu do mobilních kontejnerů,
- h) ročním obratem benzínu - největší celkové množství benzínu odebrané ze skladovacího zařízení terminálu do mobilních kontejnerů v průběhu předchozích tří let,
- i) systémem rekuperace benzinových par etapy I - zařízení pro zpětné získávání benzínu z par skladovacích zařízení terminálů včetně všech vyrovnávacích zásobníkových systémů v terminálu,
- j) systémem rekuperace benzinových par etapy II - zařízení zajišťující rekuperaci benzinových par vytěsněných z palivové nádrže motorového vozidla při čerpání pohonných hmot na čerpací stanici a přenášející benzinové páry do skladovací nádrže na čerpací stanici nebo zpět do benzinového čerpacího automatu k opětovnému prodeji,
- k) terminálem - zařízení pro skladování a k plnění benzínu do mobilních kontejnerů, včetně technologického příslušenství na místě tohoto zařízení,
- l) účinností zachycení benzinových par - množství benzinových par zachycených systémem rekuperace benzinových par etapy II ve srovnání s množstvím benzinových par, které by bylo jinak vypouštěno do ovzduší, pokud by takový systém neexistoval, a které je vyjádřeno jako procentní podíl.

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

- a) Pro terminál, jehož skladovací zařízení je vybaveno systémem rekuperace benzinových par etapy I, je na výduchu z tohoto systému stanoven emisní limit 150 mg/m^3 , vyjádřený jako hmotnostní koncentrace celkového organického uhlíku s výjimkou methanu, vztažený na normální stavové podmínky a vlhký plyn.
- b) Střecha a vnější stěny nádrží nad úrovní terénu musí být opatřeny vhodnou izolací a reflexním nátěrem s celkovou odrazivostí sálavé tepelné energie nejméně 70 %. Toto ustanovení se nevztahuje na nádrže napojené na systém rekuperace benzinových par etapy I, který splňuje požadavky uvedené v písmenu a).
- c) Nádrže s vnějšími nebo vnitřními plovoucími střechami musí být vybaveny primárním těsněním pro zakrytí prstencového prostoru mezi stěnou nádrže a vnějším obvodem plovoucí střechy a sekundárním těsněním umístěným nad primárním těsněním. Tato těsnění jsou provedena tak, aby účinnost záchytu par benzínu činila nejméně 95 % ve srovnání s podobnou nádrží s pevnou střechou bez řízeného záchytu par benzínu (tzn. nádrž s pevnou střechou s pojistným ventilem).
- d) Nádrže s pevnou střechou musí být napojeny na systém rekuperace benzinových par etapy I, který splňuje požadavky uvedené v písmenu a).
- e) Požadavky na omezení úniku benzinových par uvedené v písmenu d) se nevztahují na nádrže s pevnou střechou v terminálech, kde je povoleno meziskladování par podle bodu 3 této přílohy.

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

a) Páry vytěsněné z plněných mobilních kontejnerů musí být vedeny parotěsným potrubím do systému rekuperace benzinových par etapy I terminálu. Toto ustanovení se nevztahuje na mobilní kontejnery s horním plněním po dobu platnosti povolení tohoto plnicího systému.

b) V terminálech, kde se plní benzin do plavidel, může být systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen jednotkou pro spalování par, pokud zpětné získávání par není bezpečné nebo technicky není možné vzhledem k objemu vytěsněných par. Požadavky na emise do ovzduší z jednotek omezování par benzinu, které jsou uvedené v písm. a) bodu 2. této přílohy, se vztahují také na jednotku spalování par.

c) V terminálech s ročním obratem benzinu do 25 000 tun může být systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen meziskladem par.

d) V terminálech, kde je systém rekuperace benzinových par etapy I nahrazen meziskladem par, musí být vytěsněné páry vedeny plynotěsným potrubím do meziskladu par s účinností nejméně 99 %. Plnění mobilního kontejneru benzinem nesmí být zahájeno, dokud nejsou obě nádrže řádně propojeny potrubím pro odvod par a dokud není zajištěna řádná funkce systému přečerpání par.

e) V případě úniku par benzinu musí být stáčení neprodleně zastaveno. Na plnicí lávce terminálu je umístěn ovladač, kterým lze stáčení kdykoli zastavit.

f) Při plnění mobilních kontejnerů s horním plněním musí být plnicí rameno zajištěno tak, aby jeho ústí bylo u dna kontejneru a zamezilo se rozstříku benzinu.

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

4.1 Potrubní spojky

a) Rychlospojky pro stáčení benzinu na plnicím rameni a na vozidle musí odpovídat ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: „Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC- 306“, část 2.1.1.1 - Typ potrubní spojky pro spodní plnění.

b) Rychlospojky potrubí pro sběr par benzinu na plnicí lávce a na vozidle odpovídají ustanovení směrnice API Recommended Practice 1004, sedmé vydání, listopad 1988: "Spodní plnění a zpětné získávání par u cisternových silničních vozidel MC-306", část 4.1.1.2 - Přípojka pro odvod par.

4.2. Podmínky plnění

a) Obvyklý průtok benzinu jedním ramenem při plnění je 2 300 l/min, maximální povolený průtok je 2 500 l/min.

b) Při nejvyšším zatížení terminálu se přípouští v místě přípojky na vozidle maximální přetlak par 5,5 kPa.

c) Všechna schválená vozidla se spodním plněním jsou opatřena kovovým identifikačním štítkem, na němž je uveden nejvyšší povolený počet plnicích ramen, která mohou být provozována současně tak, aby nedošlo k úniku par pojistnými ventily při maximálním povoleném přetlaku 5,5 kPa. Dále je na štítku uveden typ nainstalovaných čidel pro detekci horní hladiny (tj. dvouvodíčové nebo pětivodíčové) použitých na vozidle.

4.3. Připojení signalizace uzemnění a přeplnění

Plnicí lávka musí být vybavena řídicí jednotkou pro signalizaci přeplnění. Pokud tato jednotka po připojení k vozidlu neindikuje naplnění cisterny, musí vyslat signál umožňující plnění cisterny.

a) Vozidlo se k řídicí jednotce na plnicí lávce připojuje standardním desetipólovým elektrickým

konektorem. Desetikolíková vidlice (přívodka) je připojena k vozidlu a zásuvka na pohyblivém vedení (nástrčka) je připojena k řídicí jednotce na plnicí lávce.

b) Hladinové snímače na vozidle musí být buď dvou vodičová termistorová čidla, dvou vodičová optická čidla, pětivodičová optická čidla nebo jiná kompatibilní spolehlivá čidla

c) Řídicí jednotka na plnicí lávce musí umožňovat propojení jak s dvou vodičovými, tak s pětivodičovými systémy vozidel.

d) Společný vodič hladinových snímačů musí být připojen ke kolíku 10 na přívodce a dále k podvozku vozidla. Kolík 10 na nástrčce je připojen ke krytu řídicí jednotky, který je připojen k zemnění plnicí lávky.

4.4. Umístění spojek

a) Konstrukce zařízení pro stáčení benzínu a sběr par na plnicí lávce musí splňovat následující požadavky

1. výška osy rychlospojky pro stáčení benzínu je maximálně 1,4 m (nenaložené vozidlo) a nejméně 0,5 m (naložené vozidlo); doporučená výška je 0,7 m až 1,0 m,

2. vodorovná mezera mezi rychlospojkami pro stáčení benzínu nesmí být menší než 0,25 m; doporučená nejmenší velikost mezery je 0,3 m,

3. všechny rychlospojky pro stáčení benzínu jsou v krytém prostoru, jehož délka nepřesahuje 2,5 m,

4. přípojka pro odvod par je umístěna pokud možno vpravo od rychlospojek pro stáčení benzínu ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),

a) konektor signalizace uzemnění a přeplnění musí být umístěn vpravo od rychlospojek pro stáčení benzínu a odvod par ve výši nepřesahující 1,5 m (pro nenaložené vozidlo) a ne níže než 0,5 m (pro naložené vozidlo),

b) veškeré rychlospojky, přípojky a konektory musí být umístěny na jedné straně vozidla.

4.5. Bezpečnostní blokování

a) Signalizace uzemnění a přeplnění - plnění cisterny musí být zablokováno, dokud řídicí jednotka uzemnění a přeplnění nevyše příslušný signál. V případě přeplnění nebo poruchy uzemnění vozidla je řídicí jednotka uzavřena uzavíracím ventilem na plnicí lávce.

b) Signalizace odvodu par - plnění cisterny musí být zablokováno, dokud není k vozidlu připojena hadice pro odvod par a dokud není zajištěn volný průchod těchto par do sběrného systému terminálu.

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

Páry vytlačované stáčeným benzinem z plněných skladovacích zařízení v čerpacích stanicích a v nádržích s pevnou střechou používaných pro meziskladování par musí být vraceny potrubím s parotěsnými spoji do mobilní cisterny dodávající benzin. Plnění nesmí být zahájeno, dokud tyto systémy nejsou připraveny a dokud není zajištěna jejich správná funkce.

Roční ztráty motorového benzínu vznikající při plnění skladovacích zařízení v čerpacích stanicích musí být nižší než 0,01 % hmotnostních z ročního obrátu motorového benzínu.

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

Všechny stojany sloužící k výdeji benzínu musí být vybaveny zřetelným nápisem, upozorňujícím zákazníky na nutnost úplného zasunutí výdejní pistole do plnicího hrdla nádrže motorového vozidla. Na všech stojanech sloužících k výdeji benzínu nebo v jejich blízkosti musí být

umístěn nápis, který informuje o skutečnosti, že na čerpací stanici je instalován systém rekuperace benzinových par etapy II.

Čerpací stanice musí být vybaveny systémem rekuperace benzinových par etapy II, který musí pracovat s minimální účinností zachycení benzinových par rovnou 85 %. Poměr objemu odvedených benzinových par při atmosférickém tlaku k celkovému objemu benzínu přečerpaného do palivové nádrže motorového vozidla je v rozmezí 0,95 až 1,05. Minimální účinnost zachycení benzinových par potvrdí výrobce metodou, která je průkazná a co nejpřesněji vypovídá o účinnosti prováděné rekuperace. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky2).

Kontrola funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II u výdejních stojanů musí být prováděna jedenkrát za směnu. U stojanů vybavených optickou signalizací správné funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II musí být kontrolována funkčnost tohoto systému při výdeji benzínu. Jsou-li stojany vybaveny automatickým monitorovacím systémem, musí tento systém automaticky zjišťovat poruchy řádné funkce systému rekuperace benzinových par etapy II a samotného automatického monitorovacího systému, signalizovat poruchy obsluhy čerpací stanice a automaticky zastavovat průtok benzínu z vadného palivového automatu, pokud by porucha nebyla opravena do sedmi dnů. U výdejních stojanů, které nejsou vybaveny optickou signalizací správné funkčnosti systému nebo automatickým monitorovacím systémem, musí být správná funkčnost systému rekuperace benzinových par etapy II kontrolována mechanickým testerem rekuperace.

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II je prováděna osobou, která je oprávněna k montážím a opravárenským zásahům výrobcem těchto zařízení. Kontrola je prováděna nejméně jedenkrát za kalendářní rok a při každém podezření na chybnou funkčnost tohoto zařízení. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II musí být provedena zkušební metodou, která je průkazná a co nejpřesněji vypovídá o funkčnosti systému rekuperace. Tyto požadavky se považují za splněné, je-li postupováno podle určené technické normy podle zákona o technických požadavcích na výrobky2).

Příloha 7

VYBRANÉ VÝROBKY, LIMITNÍ HODNOTY OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH A ANALYTICKÉ METODY PRO STANOVENÍ OBSAHU TĚKAVÝCH ORGANICKÝCH LÁTEK V TĚCHTO VÝROBCÍCH

Část I

Dělení vybraných výrobků

Kategorie A

Nátěrové hmoty určené pro budovy, jejich vybavení a příslušenství a s nimi spojené konstrukce, a sloužící k dekorativním, funkčním a ochranným účelům, s výjimkou aerosolů.

Subkategorie:

- a) matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $\leq 25@60^\circ$,
- b) lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na vnitřní stěny a stropy, se stupněm lesku $> 25@60^\circ$,
- c) nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu jsou nátěrové hmoty určené k nanášení

na vnější zdivo a cihlové, betonové nebo sádrové stěny,

d) vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov jsou nátěrové hmoty vytvářející neprůhledný film a jsou určeny pro dřevěné, kovové nebo plastové podklady. Tato podkategorie též zahrnuje podkladové nátěrové hmoty a nátěrové hmoty pro mezivrstvy,

e) vnitřní/venkovní laky a mořidla jsou nátěrové hmoty určené k nanášení na budovy a jejich vybavení a vytvářející transparentní nebo polotransparentní film pro účely dekorace nebo ochrany dřeva, kovu a plastů. Tato podkategorie zahrnuje též lazurovací hmoty na dřevo, kterými se rozumějí nátěrové hmoty vytvářející silnovrstvý film a sloužící k dekoraci nebo k ochraně dřeva před povětrnostními vlivy podle normy EN 927-1 (kategorie polostabilní),

f) nefilmotvorná mořidla jsou mořidla, která v souladu s normou EN 927-1:1996 tvoří vrstvu průměrně tloušťky menší než 5 μm , měřeno metodou 5A podle normy ISO 2808:1997,

g) základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty s těsnícím a/nebo izolačním účinkem určené k použití na dřevu nebo stěnách a stropích,

h) penetrační nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené ke stabilizaci volných částic podkladu nebo k dosažení hydrofobních vlastností a/nebo k ochraně dřeva proti zmodrání,

i) jednosložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty se speciální funkcí na bázi filmotvorných látek. Jsou určeny pro aplikace se zvláštními požadavky, jako jsou základní a vrchní nátěry na plasty, základní nátěry na železné podklady, základní nátěry na lehké kovy jako je zinek a hliník, antikoroziční nátěry, nátěrové hmoty na podlahy, včetně dřevěných a betonových podlah, ochrana proti graffiti, protipožární nátěry a nátěry odpovídající hygienickým normám v potravinářském průmyslu a ve zdravotnických zařízeních,

j) vícesložkové speciální nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty ke stejnému použití jako jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí, avšak s druhou složkou (např. terciálními aminy) přidávanou před použitím,

k) vícebarevné nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty, které přímo při prvním nanesení vytvářejí dvoubarevné nebo vícebarevné efekty,

l) nátěrové hmoty s dekorativními efekty jsou nátěrové hmoty určené k vytváření zvláštních estetických efektů na speciálně upravených, předem natřených podkladech nebo podkladových nátěrech, s následným opracováním různými nástroji během fáze zasychání.

Kategorie B

Výrobky určené pro opravy a přestříkávání silničních vozidel podle směrnice 70/156/EHS nebo jejich částí při jejich opravě, údržbě nebo za účely dekorace prováděné vně výrobních zařízení.

Subkategorie:

a) výrobky pro přípravné a čisticí operace jsou výrobky určené k mechanickému nebo chemickému odstraňování starých nátěrů a rzi nebo k přípravě na nanášení nových nátěrů:

i) přípravné prostředky zahrnují čisticí prostředky na nástroje (výrobky určené k čištění stříkacích pistolí a dalších zařízení), odstraňovače nátěrů, odmašťovačů (včetně antistatických činidel pro plasty) a odstraňovače silikonu,

ii) čisticí prostředek je výrobek určený k odstranění povrchových nečistot během příprav na nanášení nátěrových hmot a před jejich nanesením,

b) karosářské plniče a tmely jsou viskózní látky určené k vyplnění hlubokých nerovností povrchu před

nanesením vyrovnávacího nátěru,

c) základní nátěrové hmoty jsou veškeré nátěrové hmoty určené k nanášení na holý povrch kovu nebo na existující nátěry jako ochrana proti korozi před nanesením vyrovnávací nátěrové hmoty

i) vyrovnávací nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení bezprostředně před nanesením vrchního nátěru ke zvýšení odolnosti proti korozi a přilnavosti vrchního nátěru a k dosažení rovnoměrné jakosti povrchu vyplněním drobných povrchových nerovností,

ii) základní nátěrové hmoty na kov jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako základní nátěr, jako jsou promotory přilnavosti, plniče, vyrovnávací nátěrové hmoty, podkladové nátěrové hmoty, základní nátěrové hmoty na plasty, nátěrové hmoty pro nanášení způsobem mokrý do mokrého, plniče neurčené k broušení a stříkací plniče,

iii) reaktivní základní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty obsahující nejméně 0,5 % hmotn. kyseliny fosforečné, určené k přímému nanášení na holý povrch kovu k zajištění odolnosti proti korozi a přilnavosti, nátěrové hmoty používané jako svařitelné základní nátěrové hmoty a mořicí roztoky pro galvanizované a pozinkované povrchy,

d) vrchní nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k nanášení v jedné nebo několika vrstvách k dosažení lesku a trvanlivosti; zahrnují veškeré výrobky užívané k těmto účelům, jako jsou podkladové nátěrové hmoty a laky

i) podkladové nátěrové hmoty jsou pigmentované nátěrové hmoty určené k dosažení požadovaných barevných odstínů a optických efektů, avšak nikoli lesku nebo odolnosti povrchu nátěrového systému,

ii) laky jsou transparentní nátěrové hmoty určené k vytváření konečného lesku a odolnosti nátěrového systému,

e) speciální vrchní nátěrové hmoty jsou nátěrové hmoty určené k nanášení jako vrchní nátěry se zvláštními vlastnostmi v jediné vrstvě, jako je metalíza a perleťové efekty, dále to jsou vysoce odolné barevné nebo transparentní nátěry (např. nátěry odolné proti poškrábání a fluorované transparentní nátěry), reflexní podkladové nátěry, vrchní nátěry se strukturálními efekty (např. tepané efekty), protiskluzové nátěry, plniče na spodky karoserií, ochranné nátěry proti nárazům, nátěry interiérů a aerosoly.

Část II

Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

Subkategorie výrobků	druh	VOC g/l*
a matné nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku $\leq 25@60^\circ$)	VŘNH	30
	RNH	30
b lesklé nátěrové hmoty pro stěny a stropy v interiéru (stupeň lesku $> 25@60^\circ$)	VŘNH	100
	RNH	100
c nátěrové hmoty pro venkovní stěny z minerálního podkladu	VŘNH	40
	RNH	430
d vnitřní/venkovní nátěrové hmoty na dřevo, kov nebo plasty pro vybavení a obklady budov	VŘNH	130
	RNH	300

e vnitřní/venkovní laky a mořidla včetně silnovrstvých lazurovacích hmot na dřevo	VŘNH RNH	130 400
f vnitřní/venkovní nefilmotvorná mořidla	VŘNH RNH	130 700
g základní nátěrové hmoty	VŘNH RNH	30 350
h penetrační nátěrové hmoty	VŘNH RNH	30 750
i jednosložkové nátěrové hmoty se speciální funkcí	VŘNH RNH	140 500
j vícesložkové reaktivní nátěrové hmoty se speciální funkcí pro specifické účely	VŘNH RNH	140 500
k vícebarevné nátěrové hmoty	VŘNH RNH	100 100
l nátěrové hmoty s dekorativními efekty	VŘNH RNH	200 200

Vysvětlivky:

*) obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití.

VŘNH - vodou ředitelné nátěrové hmoty

RNH - rozpouštědlové nátěrové hmoty

2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Subkategorie výrobků	Výrobky	VOC g/l*)
a výrobky pro přípravné a čisticí operace	přípravné prostředky čisticí prostředky	850 200
b karosářské plniče a tmely	všechny druhy	250
c základní nátěrové hmoty	vyrovnávací nátěrové hmoty a základní nátěrové hmoty (na kov) reaktivní základní nátěrové hmoty	540 780

d	vrchní nátěrové hmoty	všechny druhy	420
e	speciální vrchní nátěrové hmoty	všechny druhy	840

Vysvětlivka:

*) obsah těkavých organických látek ve výrobku připraveném k použití. Případný obsah vody ve výrobku připraveném k použití se odečte, s výjimkou výrobků v subkategorii a.

Část III

Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC nižším než 15 % hmotnostních bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky o obsahu VOC 15 % hmotnostních a více bez přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-1	2007
Obsah VOC	g/l	ČSN ISO EN ISO 11890-2	2006

Povolené metody pro výrobky obsahující VOC za přítomnosti reaktivních ředidel

Parametr	Jednotky	Zkouška	
		Metoda	Datum zveřejnění
Obsah VOC	g/l	ASTMD 2369	2003

Příloha 8

PODMÍNKY PROVOZU PRO OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Část I

Obecná ustanovení a pojmy

1. Pojmy

Pro účely této přílohy se rozumí

- a) vztažnými podmínkami A pro emisní limit - koncentrace příslušné látky při normálních stavových podmínkách v suchém plynu, někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu, obvykle kyslíku,
- b) vztažnými podmínkami B pro emisní limit - koncentrace příslušné látky ve vlhkém plynu za normálních stavových podmínek, někdy s udáním referenčního obsahu některé látky v odpadním plynu, obvykle kyslíku,
- c) vztažnými podmínkami C pro emisní limit - koncentrace příslušné látky v odpadním plynu za obvyklých provozních podmínek,
- d) přímým procesním ohřevem - ohřev, u kterého jsou znečišťující látky vzniklé spalováním paliv odváděny a vnášeny do ovzduší společně se znečišťujícími látkami vzniklými v technologickém procesu,
- e) flérou (pochodní) - zařízení pro snížení úrovně znečišťování, které pracuje jako havarijní výpust plynů do vnějšího ovzduší, při spojení technologických prostorů s vnějším ovzduším nebo při neustáleném a jinak těžce zpracovatelném přebytku plynů,
- f) TOC - hmotnostní koncentrace těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík.

2. Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje využívající fléry

- a) Všechna, i nouzová, technologická zařízení k likvidaci odpadních plynů jsou konstruována tak, aby při spalování odpadních plynů bylo zabezpečeno optimální vedení spalovacího režimu a snižování úrovně znečišťování.
- b) V případě kolísání výhřevnosti nebo množství odpadního plynu vstupujícího do fléry je odpadní plyn spalován současně s vhodným stabilizačním palivem.
- c) Každá fléra je posuzována individuálně s ohledem na její konstrukci, lokalizaci a na spalované plynné médium. Při posuzování je třeba dávat přednost asistovaným flérám, tedy flérám, které mají konstrukční možnost ovlivňovat množství přiváděného vzduchu a teploty spalování.

Část II

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

1. NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI

1.1 Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně (kód 2.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Technické podmínky provozu:

a) Násypné bunkry jsou v uzavřeném provedení s komorou pro vozidla, u otevřených hal a při vykládce svozových vozidel s odpady, musí být plyny z bunkrů odsávány a odváděny do zařízení na čištění odpadních plynů.

b) Zkondenzované výpary a voda vznikající při kompostovacím procesu (zrání kompostů) smí být u stavebně neuzavřených a nezakrytých kompostáren používány k vlhčení kompostu pouze tehdy, nebude-li použití zvyšovat pachovou zátěž okolí.

c) Odpadní plyny z dozrávání kompostů v uzavřených halách kompostárny jsou odváděny do zařízení na čištění odpadních plynů.

1.2 Biodegradační a solidifikační zařízení (kód 2.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu:

V případě zpracování materiálů, u nichž může docházet k emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem, musí být zajištěna technicko-organizační opatření ke snížení těchto látek např. zakrytování biodegradačních ploch a odtah odpadních plynů do zařízení na čištění odpadních plynů.

V případě volných zakládek snižovat vnášení tuhých znečišťujících látek do ovzduší, například umístěním zakládek na závětrné straně, jejich skrácením nebo mlžením.

1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s celkovým projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně (kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)

Platí pro sanační zařízení provozovaná ex situ.

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TOC	
50	C

1.4. Čistírny odpadních vod, které jsou primárně určeny k čištění vod z průmyslových provozů a provozů technologií produkujících odpadní vody v množství větším než 50 m³ za den (kód 2.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. provedením odsávání odpadních plynů do zařízení k omezení emisí, zakrytíváním jímek a dopravníků, uzavřením objektů, pravidelným odstraňováním usazenin organického původu ze zařízení pro předčištění odpadních vod, dodržování technologické kázně.

1.5. Čistírny odpadních vod s celkovou projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel (kód 2.7. přílohy č. 2 k zákonu)

Technická podmínka provozu:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. provedením odsávání odpadních plynů do zařízení k omezení emisí, zakrytíváním jímek a dopravníků, uzavřením objektů, pravidelným odstraňováním usazenin organického původu ze zařízení pro předčištění odpadních vod, dodržování technologické kázně.

2. ENERGETIKA - OSTATNÍ

2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
NO _x	CO	
400	800	A

2.2. Třídění a úprava uhlí, briketárny

2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí (kód 3.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
100	C
201)	A1)

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

2.2.2. Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení) (kód 3.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	TOC	
100	50	C
201)		B1)

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

2.3. Výroba koksu

2.3.1. - 2.3.3. (kódy 3.5.1, 3.5.2, 3.5.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]				O ₂ R [%]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	PAH1)		
2.3.1. Otop koksárenských baterií (kód 3.5.1. přílohy č. 2 k zákonu)					
20	500	500	5		A
2.3.2. Příprava uhelné vsázky (kód 3.5.2. přílohy č. 2 k zákonu)					
20	-	-	-	-	A

2.3.3. Vytačování koksu (kód 3.5.4. přílohy č. 2 k zákonu)

20	-	-	0,2	-	A
----	---	---	-----	---	---

Vysvětlivka: 1) Benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indeno(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

Technické podmínky provozu:

- a) Koksárenský plyn používaný pro otop koksárenských baterií musí být odsířený.
- b) Plnicí plyny při plnění koksovacích komor jsou odváděny do surového koksárenského plynu nebo do jiné koksovací komory. Podmínky průběhu operačního cyklu stanoví provozní řád.
- c) Zařízení chemických provozů koksoven jsou zabezpečena proti unikům VOC do vnějšího ovzduší. Voda z přímého chlazení plynu nesmí být v přímém styku s ovzduším.
- d) Obsah sulfanu v koksárenském plynu na výstupu z chemických provozů nesmí překročit 500 mg/m³. Obsah sulfanu se zjišťuje trvale provozním měřením.
- e) Vypouštění koksárenského plynu do ovzduší není dovoleno. Podmínky pro jeho případné řízené spalování v souladu s bodem 2 části I této přílohy je třeba stanovit v provozním řádu.
- f) Těsnost dveří koksovacích komor musí být trvale zajištěna pravidelným čištěním, seřizováním, opravami a náhradním způsobem tak, aby nebyly zjevné emise posuzované ze vzdálenosti cca 30 m u více než 10 % dveří komor na strojové i koksové straně.
- g) Při vytlačování koksu z koksovacích komor musí být odpadní plyny jímány a zaváděny do odprašovacího zařízení.
- h) Při poruše na odsávání surového koksárenského plynu z koksárenských baterií a při nutnosti spalovat jej na flérách musí být zastaveno vytlačování a plnění koksovacích komor.

2.3.4. Třídění koksu (kód 3.5.5. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
10	A

2.3.5. Chlazení koksu (kód 3.5.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Technické podmínky provozu:

Hasicí věže musí být vybaveny přepážkami na snižování emisí tuhých znečišťujících látek. U nových hasicích věží musí být jejich minimální výška alespoň 30 m.

2.4. Úprava uhlí a výroba plynů a olejů

2.4.1. Zplyňování a zkapalňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) a syntézních plynů (kód 3.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m³]¹⁾

TZL	SO ₂	NO _x	CO	sulfan	Vztažné podmínky amoniak
150 502)	2500	500	800	10	50 A

Vysvětlivky:

1) Platí pro zplyňování a zkapalňování uhlí.

2) Platí od 1. ledna 2020.

3. VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ

3.1. Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřníkové rudy

3.1.1. Příprava vsázky (kód 4.1.1. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50	C A1)

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

3.1.2. Spékací pásy aglomerace (kód 4.1.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	plynné sloučeniny rtuti	PCDD/F	
50	500	500	0,05	0,4 ng-I-TEQ/Nm ³	A

3.1.3. Manipulace se spečencem jako chlazení, drcení, mletí, třídění (kód 4.1.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
30	A

3.1.4. Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace) (kód 4.1.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]				Vztažné podmínky HCl
TZL	SO ₂	HF		
Drcení, sušení				
20	-	-	-	A
Vytvrzovací pás				
15	50	3	3	A

3.2. Výroba železa

Emisní limity [mg/m ³]				O ₂ R [%] CO	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x			
3.2.1. Doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou (kód 4.2.1. přílohy č. 2 k zákonu)					
20	-	-	-	-	C A1)
3.2.2. Odlévání (vysoká pec) (kód 4.2.2. přílohy č. 2 k zákonu)					
15	-	-	-	-	A
3.2.3. Ohříváče větru (kód 4.2.3. přílohy č. 2 k zákonu)					
-	200	100	5000	3	A

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

Technická podmínka provozu:

Vysokopecní plyn je třeba jímat, odprašovat a dále jej využívat; koncentrace zbytkového prachu ve vyčištěném vysokopecním plynu nesmí přesahovat 10 mg/m³ v suchém plynu za normálních podmínek.

3.3. Výroba oceli

3.3.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem

 (kód 4.3.1. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL		
201)		C A2)

Vysvětlivka:

1) Platí rovněž pro mletí a třídění strusky.

2) Platí od 1. ledna 2020.

Technická podmínka provozu:

Definovat způsob odsávání a odlučování znečišťujících látek při dělení těžkého kovového odpadu řezáním kyslíkem.

3.3.2. Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem (kód 4.3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky	
TZL	SO ₂	NO _x	
50	400	400	B A1)

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

3.3.3. Kyslíkové konvertory (kód 4.3.3. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky	
TZL			
50			A
201)			

Vysvětlivka: 1) Platí pro sekundární odprašení.

Technické podmínky provozu:

a) Konvertorový plyn je třeba jímat s ohledem na procesní možnosti a dále jej využívat.

b) Účinnost odsávání prachu z haly ocelárny musí být vyšší než 90 %. Tato podmínka platí od 1. ledna 2020.

3.3.4. - 3.3.6. (kód 4.3.4. - 4.3.6. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]				Vztažné podmínky	
TZL	SO ₂	NO _x	CO		
20	-	-	-		A

3.3.4. Elektrické obloukové pece (kód 4.3.4. přílohy č. 2 k zákonu)

3.3.5. Pánvové pece (kód 4.3.5. přílohy č. 2 k zákonu)

20	400	400	1000	A
----	-----	-----	------	---

3.3.6. Elektrické indukční pece s celkovou projektovanou kapacitou více než 2,5 t/hod
(kód 4.3.6. přílohy č. 2 k zákonu)

50	-	-	-	A
----	---	---	---	---

3.4. Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách

Uvedené emisní limity platí pro pece s přímým procesním ohřevem nebo při použití speciální ochranné atmosféry.

Emisní limit na SO² neplatí pro pece používající jako palivo pouze zemní plyn.

3.4.1. Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování
(kód 4.4. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	CO	
400	400	800	A

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s celkovým projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	CO	
400	400	800	A

3.5. Slévárny železných kovů (slitin železa)

3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu)

Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou Opravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL		
100		C
201)		A2)

Vysvětlivky:

1) Platí od 1. ledna 2020 pro slévárny železných kovů o celkové projektované výrobní kapacitě větší než 20 t za den.

2) Platí od 1. ledna 2020.

Technické podmínky provozu:

Omezování emisí VOC vznikajících při výrobě forem a jader běžně dostupnými prostředky např. minimalizací spotřeby pojiva, náhradou nátěrů na bázi alkoholu za nátěry na bázi vody, použitím takových rozpouštědel pro výrobu jader cold-box, která nejsou na bázi aromatických uhlovodíků.

Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:

a) opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,

b) opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

3.5.2. Žihací a sušící pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]			Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	CO	
400 ²⁾	400	800	A

Vysvětlivky:

1) Platí pro spalovací jednotky o celkovém jmenovitém tepelném výkonu od 0,3 MW včetně

2) Neplatí pro pece používající jako palivo pouze zemní plyn.

3.5.3. - 3.5.7. (kód 4.6.3. - 4.6.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	CO	TOC	
3.5.3. Tavení v elektrické obloukové peci (kód 4.6.3. dle přílohy č. 2 zákona)					
20	-	-	-	-	A
3.5.4. Tavení v elektrické indukční peci (kód 4.6.4. dle přílohy č. 2 zákona)					
20	-	-	-	-	A

3.5.5. Kuplovný (kód 4.6.5. dle přílohy č. 2 zákona)

20	400	400	10001)	502)	A
3.5.6. Tavení v ostatních pecích - kapalná paliva (kód 4.6.6. dle přílohy č. 2 zákona)					
20	1700	400	300	-	A
3.5.7. Tavení v ostatních pecích - plynná paliva (kód 4.6.7. dle přílohy č. 2 zákona)					
20		400	200	-	A

Vysvětlivky:

1) Platí v komíně za rekuperátorem u horkovětrných kuploven.

2) Platí pro studenovětrné kuplovny.

Technická podmínka provozu:

U studenovětrných kuploven omezování emisí CO běžně dostupnými prostředky např. zlepšením tepelné účinnosti kuplovny, řízením jakosti koksu na vstupu, dodatečným spalováním, použitím biofiltru.

3.6. Metalurgie neželezných kovů

3.6.1. Úprava rud neželezných kovů (kód 4.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL		
50		A
101)		

Vysvětlivka: 1) Při zpracování rud na získání olova.

3.7. Výroba nebo tavení neželezných kovů, včetně slévání slitin a přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků

3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, spalovací procesy (žíhací a sušící pece), odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

Emisní limity [mg/m ³]				Vztažné podmínky
TZL	SO ₂ 1)	NO _x 1)	CO1)	
50	4003)	400	800	C4)
202)				A4)

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro spalovací procesy.
- 2) Platí pro provoz sléváren neželezných kovů o celkové projektované kapacitě tavení větší než 4 t za den.
- 3) Neplatí pro pece používající jako palivo pouze zemní plyn.
- 4) Vztažné podmínky C platí pro nespalovací procesy do 31. prosince 2019. Vztažné podmínky A platí pro spalovací procesy a od 1. ledna 2020 také pro nespalovací procesy.

Technická podmínka provozu:

Omezování emisí VOC vznikajících při výrobě forem a jader např. minimalizací spotřeby pojiva, náhradou nátěrů na bázi alkoholu za nátěry na bázi vody, použitím takových rozpouštědel pro výrobu jader cold-box, která nejsou na bázi aromatických uhlovodíků.

Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:

- a) opatření pro skladování prашných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,
- b) opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

3.7.2. Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů (kód 4.8.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x	TOC	
101) 202) 303)	400	50	A

Vysvětlivky:

- 1) Platí při výrobě olova
- 2) Platí při výrobě mědi a zinku, včetně pecí Imperial Smelting.
- 3) Platí pro ostatní výroby.

3.7.3. Elektrolytická výroba hliníku (kód 4.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	HF	
20	2	A

Emisní limity [kg/t hliníku] zjištěné

z denních průměrů

TZL	HF
5	0,5

3.7.4. Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě větší než 50 kg za den (kód 4.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Při roztavování hliníku se nesmí používat organické sloučeniny obsahující chlor.

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x	Zn	
20	4002)	103)	A

Vysvětlivky:

1) Emisní limity platí pouze pro tavení a odlévání o celkové projektované kapacitě 200 kg slitiny/den a vyšší.

2) Neplatí pro tavení a odlévání s elektrickým otopem.

3) Platí pro tavení a odlévání zinku a jeho slitin.

3.8. Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů

3.8.1. Povrchová úprava kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), procesy bez použití lázní (kód 4.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro pokovování i nekovových předmětů, ale nevztahuje se na nanášení nátěrových hmot. Platí pro procesy moření, galvanické pokovování, fosfatizace, fosfátování a leštění s použitím elektrolytických nebo chemických postupů a dále smaltování, tryskání, metalizaci a související operace.

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x 1)	HC11)	
502)	15003)	104)	C

Vysvětlivky:

1) Emisní limity platné pro lázně s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně od 3 m³ do 30 m³ včetně, vyjma oplachu.

2) Neplatí pro procesy s použitím lázní a ve vodném prostředí.

3) Platí při použití kyseliny dusičné při kontinuálně pracujícím zařízení.

4) Platí při použití HCl u povrchových úprav.

Technická podmínka provozu platná pro povrchovou úpravu tryskáním:

Prostor tryskání je zajištěn proti emisím tuhých znečišťujících látek, např. těsněním, pod tlakem.

3.8.2. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů s celkovou projektovanou kapacitou objemu lázně nad 30 m³ (vyjma oplachu) (kód 4.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky
SO ₂	NO _x	H ₂ SO ₄	HCl	HF	
201)	6502)	21)	103)	54)	B

Vysvětlivky:

1) Platí při použití kyseliny sírové.

2) Platí při použití kyseliny dusičné.

3) Platí při použití HCl.

4) Platí při použití HF.

3.8.3. Broušení kovů a plastů s celkovým elektrickým příkonem vyšším než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
501)	C

Vysvětlivka: 1) Platí pouze pro broušení za sucha.

3.8.4. Svařování kovových materiálů s celkovým elektrickým příkonem 1000 kW nebo vyšším (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	

501)

C

Vysvětlivka: 1) Neplatí pro odporové sváření.

3.8.5. Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s celkovou projektovanou kapacitou menší než 1 tuna pokovené oceli za hodinu nebo nižší (kód 4.15. dle přílohy č. 2 zákona)

Uvedené emisní limity platí pro pece s přímým procesním ohřevem nebo při použití speciální ochranné atmosféry.

Technologický ohřev procesních van

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	NO ₂	
50	400	A

3.8.6. Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů - procesní vany s celkovou projektovanou kapacitou větší než 1 tuna pokovené oceli za hodinu (kód 4.16. dle přílohy č. 2 zákona)

Uvedené emisní limity platí pro pece s přímým procesním ohřevem nebo při použití speciální ochranné atmosféry.

Technologický ohřev procesních van

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	NO ₂	
50	400	A

3.8.7. Žárové pokovování zinkem (kód 4.17. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	zinek	
10	5	A

4. ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN (kód 5. dle přílohy č. 2 zákona)

4.1. Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření

4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (kód 5.1.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Včetně drcení, třídění a mletí vápenců; chlazení, mletí a hydratace páleného vápna.

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL		
30		C A1)

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020. Nevztahuje se na hydrataci páleného vápna.

4.1.2. Výroba cementářského slínku v rotačních pecích (kód 5.1.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			O2R Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x [%]	
30	400	500	10 A

4.1.3. Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu (kód 5.1.3. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL		
30		C A1)

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

4.1.4. Výroba vápna v rotačních pecích (kód 5.1.4. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		O2R Vztažné podmínky
TZL	NO _x [%]	
30	1200	11 A

4.1.5. Výroba vápna v šachtových a jiných pecích (kód 5.1.5. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Emisní limit [% obj.]	O2R Vztažné podmínky
TZL	NO _x	CO [%]	
30	1200	31)	11 A

Vysvětlivka: 1) Platí pouze pro výrobu vápna v šachtových koksových pecích.

4.1.6. Pece pro zpracování produktů odsíření (kód 5.1.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]			Vztažné podmínky	
TZL	NO _x	SO ₂	CO	
50	200	100	100	A

Vysvětlivka: 1) Platí pro pece pracující samostatně, nezávisle na provozu vlastního odsíření.

4.1.7. Úprava a zušlechťování žaruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích (kód 5.1.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky	
TZL	NO _x		
75	500		A

4.1a Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest (kód 5.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky	
azbest			
0,1			C

4.2. Výroba skla, včetně skleněných vláken

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky	
TZL	SO ₂	NO _x	O ₂ R CO	O ₂ R jiné	[%]	

4.2.1. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení vyšší než 150 t/rok (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

1001) 502),20)	5003) 16004),20)	20005) 10006) 12007),8)	8009) CO	510) 211) 1021) 5012) 3013)	814) 136),15) 1515),22)	A
-------------------	---------------------	-------------------------------	-------------	---	-------------------------------	---

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok

včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

1001)	5003)	2000	-	-	1315)	A
502)	16004)					

4.2.3. Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv (kód 5.4. dle přílohy č. 2 zákona)

5016)	8003)	2000	-	5018)	-	C
7517)	16004)					

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střeptů, výroba bižuterie a jiné) o projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10019)	-	50019)	80019)	-	-	A
--------	---	--------	--------	---	---	---

Vysvětlivky:

- 1) Platí při hmotnostním toku nižším než 2,5 kg/h.
- 2) Platí při hmotnostním toku vyšším a rovném 2,5 kg/h.
- 3) Platí při spalování zemního plynu.
- 4) Platí pro ostatní paliva.
- 5) Platí pro regenerační kontinuální tavicí agregáty.
- 6) Platí pro diskontinuální tavicí agregáty.
- 7) Platí pro rekuperační kontinuální tavicí agregáty.
- 8) Při nitrátovém čerání nesmí příslušná hmotnostní koncentrace oxidů dusíku překročit dvojnásobek uvedených hodnot.
- 9) Platí při hmotnostním toku rovném nebo větším než 5 kg/h.
- 10) Platí pro olovo, antimon, mangan, vanad, cín, měď (při hmotnostním toku všech těchto látek rovném nebo větším než 0,05kg/h).
- 11) Platí pro kobalt, nikl, chrom, arsen, kadmium, selen (při hmotnostním toku všech těchto látek rovném nebo větším než 0,01 kg/h) kromě výroby barevného selenového skla v odvětví plochého skla.
- 12) Platí pro HF (při hmotnostním toku rovném nebo větším než 0,05 kg/h).
- 13) Platí pro HCl (při hmotnostním toku rovném nebo větším než 0,05 kg/h).
- 14) Platí pro kontinuální tavicí agregáty.

15) Přepočet na O^{2R} se neprovádí u diskontinuálních agregátů v době, kdy u nich nedochází ke spalovacímu procesu, a neprovádí se vždy při kyslíkovém tavení, a u pecí s elektrickým otopem. Dále pak se přepočet na O^{2R} neprovádí pro ty znečišťující látky, jejichž koncentrace je snižována instalovaným odlučovačem, u kterého je pro chlazení použito mísení spalín se vzduchem.

16) V odpadních plynech z odsávání, dopravy, manipulace se vsázkou a ostatních zařízení, která emitují TZL.

17) V odpadních plynech z usazování, vytvrzování a sušení vláken s organickými pojivy.

18) Platí pro VOC.

19) Platí pro tavení z polotovarů nebo střepů, při kterém je zdrojem tepla spalování paliv. Emisní limit na tuhé znečišťující látky platí pouze tehdy, je-li spalováno jiné palivo než zemní plyn.

20) Platí pro zdroje, které mají termíny generálních oprav uvedeny v rozhodnutích podle jiného právního předpisu³⁾, platí pro provedení generálních oprav.

21) Platí pro selen při výrobě barevného selenového skla v odvětví plochého skla.

22) Platí pro pece na tavení frity.

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]		Vztažné podmínky
HF		
5	C	

4.3. Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken

4.3.1. Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod. (kód 5.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	SO ₂	NO _x	
201) 102)	4001)	10003) 15004),5)	A

Vysvětlivky:

1) Platí pro výpal a sušení hmoty.

2) Platí pro ostatní operace (manipulace se surovinou, manipulace s výrobkem, atd.)

3) Platí při teplotě nižší než 1300°C včetně.

4) Platí při teplotě vyšší než 1300°C.

5) Platí pro výpal z hmoty.

4.3.2. Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích (kód 5.8. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky	
TZL	SO ₂	HF	HCl	
20	2500	10	50	A

4.3.3. Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv (kód 5.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky	
TZL	TOC		
20	50		A

4.4. Výroba keramických výrobků

4.4.1. Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu vyšším než 75 t/den (kód 5.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky	
TZL	SO ₂	NO _x	CO	TOC		
150 751)	2500 15001)	500	800	50	B A1)	

Vysvětlivka: 1) Platí od 1. ledna 2020.

4.5. Kamenolomy, povrchové doly paliv nebo jiných nerostných surovin, zpracování kamene, paliv nebo jiných nerostných surovin (především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava), výroba nebo zpracování umělého kamene, ušlechtilá kamenická výroba, příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot, o celkové projektované kapacitě vyšší než 25 m³ za den (kód 5.11. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

1. Musí být snižovány emise tuhých znečišťujících látek na všech technologických uzlech včetně skladování a přepravy materiálu, kde dochází k emisím tuhých znečišťujících látek do ovzduší. Lze použít například:

- zakrytování třídících a drtících zařízení a všech dopravních cest,
- instalaci zařízení k omezování emisí - odprašovací, mlžící, pěnové, skrápěcí zařízení,

c) opatření pro skladování prašných materiálů - uzavřené skladovací prostory, umístování venkovních skládek na závětrnou stranu, jejich skrápění a budování zástěn,

d) opatření pro přepravu materiálů - pravidelná očista a skrápění komunikací a manipulačních ploch, omezení rychlosti pohybu vozidel v areálu zdroje, zakrývání nákladních prostorů expedujících dopravních prostředků.

2. Při těžbě a zpracování kameniva s obsahem azbestových vláken dodržovat od 1. 1. 2020 kromě výše uvedených podmínek následující postupy:

a) používání pouze takových drticích linek, které umožňují instalaci odprašovacích zařízení,

b) vrtací zařízení pro přípravu odstřelu musí být vybaveno zařízením pro odsátí a odloučení vrtaného prachu a toto zařízení musí být během vrtacích prací v provozu,

c) na dopravních páslech může být dopravováno pouze skrápěné kamenivo, na volných (nezakrytých a neodsávaných) výsypkách z dopravních pásů musí být dodržována maximální výška volného pádu skrápěného kameniva 2 metry a u frakce 0/2 mm výška 1 metr,

d) prašné úsypy z pásových dopravníků a technologických zařízení nesmí být vráceny zpět do procesu drcení a třídění kameniva,

e) frakce 0/2 mm musí být skladována v silech, popřípadě boxech uzavřených minimálně ze třech stran,

f) nákladní automobily vyjíždějící z areálu kamenolomu musí být před odjezdem očištěny tlakovou vodou nebo otřesem (roštové pásy, šterková lože).

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona výpočtem. Tímto ustanovením není dotčena povinnost provádět zjišťování úrovně znečišťování měřením, pokud je tak stanoveno v povolení provozu.

4.6. Obalovny živických směsí a mísirny živíc, recyklace živických povrchů (kód 5.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]			O2R [%]	Vztažné podmínky
TZL	NO _x	CO		
20	500	800	17	A

Vysvětlivka: 1) Platí pouze pro obalovny.

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem a emisím tuhých znečišťujících látek využívat opatření ke snižování emisí těchto látek např. zakrytování všech přepravních cest a dopravníků horké směsí, odsávání odpadních plynů ze zásobníků asfaltu a z míchačky směsí do zařízení k omezování emisí pachových látek, zaplachtování přepravních vozidel, opatření pro skladování prašných materiálů apod. Tato technická podmínka bude u mobilních recyklačních zařízení pro asfaltové směsi použita adekvátně dle technických a organizačních možností daného zařízení.

5. CHEMICKÝ PRŮMYSL

5.1. Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem

5.1.1. Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu (kód 6.1. dle přílohy č. 2 zákona)

	Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
	1,2-dichlorethan dichlorethan	vinylchlorid	
Výroba 1,2-dichlorethanu	5	-	C
Výroba vinylchloridu	5	5	C

5.1.2. Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu (kód 6.3. dle přílohy č 2 zákona)

	Emisní limit pro akrylonitril [mg/m ³]		Vztažné podmínky
	za zařízení na snižování emisí	ze sušáren	
0,21),2) 52),3) 104) 105),6) 357),5)	-	204) 258)	C

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro zařízení na snižování emisí spalováním.
- 2) Platí pro výrobu vláken.
- 3) Platí na výstupu z ostatních zařízení na snižování emisí.
- 4) Platí pro výrobu a zpracování ACN polymerů.
- 5) Platí u spřádání vláken.
- 6) Platí při mokřém procesu zvlákňování.
- 7) Platí při suchém procesu zvlákňování.
- 8) Platí pro výrobu ABS polymerů (hmot).

Technická podmínka provozu:

Odvádění všech plynů s obsahem akrylonitrilu při spřádání vláken, plynů z reaktorů, sběrných nádob na suspenze a propíracích filtrů, které obsahují akrylonitril a butadien do zařízení k omezování emisí

5.1.3. Výroba polyvinylchloridu (kód 6.4. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]	Emisní limit [g/t]	Vztažné podmínky
Vinylchlorid		
5	101) 1002)	C

Vysvětlivky:

1) Platí pro vinylchlorid u hotového výrobku na jednotku PVC.

2) Platí pro zbytkový obsah vinylchloridu v místě přechodu z uzavřeného systému na úpravu nebo na sušení v otevřeném systému v měsíčním průměru, v suspenzi polymeru na jednotku PVC.

5.1.4. Výroba nebo zpracování syntetických polymerů a kompozitů, s výjimkou výroby syntetických polymerů a kompozitů uvedených pod jiným kódem, o celkové projektované kapacitě vyšší než 100 t za rok nebo s celkovou projektovanou spotřebou⁵⁾ organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší; řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě vyšší než 10 tun za rok (kód 6.5. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity ¹⁾ [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TOC	NH ₃
852) 503)	504) C

Vysvětlivky:

1) Neplatí pro zpracování kapalných epoxidových pryskyřic přímo v místě jejich konečného použití (např. během stavby budov).

2) Platí pro zpracování kapalných epoxidových pryskyřic s aminy.

3) Platí pro zařízení na výrobu polyuretanových dílců, stavebnin s použitím polyuretanu, nevztahuje se na polyuretan nadouvaný uhlovodíkem (např. pentan).

4) Platí pro zařízení na výrobu předmětů tepelnou úpravou s použitím aminoplastů nebo fenoplastů jako např. furanových, močovinoformaldehydových, fenolových nebo xylenových pryskyřic,

5) Celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel zahrnuje spotřebu přípravků použitých při vlastní výrobní činnosti a rovněž přípravky užívané např. na čištění procesního zařízení či pracovních prostorů.

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snížení emisí těchto látek, např. svedením emisí organických látek na jednotku termického spalování, na filtr s aktivním uhlím apod.

5.1.5. Výroba a zpracování viskózy (kód 6.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
H ₂ S	CS ₂	H ₂ S a CS ₂ celkem	
10 501)	100 4001)	2002)	C

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro výrobu kordového hedvábí.
- 2) Platí pro výrobu stříže a textilního hedvábí.

Technické podmínky provozu:

- a) Měrná výrobní emise sirouhlíku ve výrobě stříže a textilního hedvábí je 200 000 g/t.
- b) Odvádění odpadních plynů z výroby viskózy, přípravy zvláknovacích lázní a podle technických možností i z ostatních operací do zařízení k omezení emisí, uzavření zvláknovacích strojů při kontinuálním způsobu zvláknování, odsávání vznikajících plynů a jejich odvedení do zařízení k omezení emisí, např. do katalytické spalovací jednotky.

5.1.6. Výroba gumárenských pomocných přípravků (kód 6.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	NO _x	O ₂ R [%]	
20	7001),2)	112)	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí, pokud jsou odpadní plyny spalovány jiným způsobem než na fléře.
- 2) Neplatí pro technologická zařízení výroby sazí.

Technická podmínka provozu:

Výroba sazí musí být vybavena kontinuálně provozovaným zařízením dodatečného spalování odpadních plynů.

5.1.7. Výroba expandovaného polystyrenu (kód 6.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Při výrobě expandovaného polystyrenu používat minimálně 50 % podílu surovin obsahujících

nejvýše 5 % pentanu.

5.1.8. Výroba acetylenu mokrou metodou (kód 6.10 dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TOC	
200	B

5.2. Výroba anorganických látek

5.2.1. Výroba chloru (kód 6.11. dle přílohy č. 2 zákona)

Odpadní plyn z elektrolýzy a katalytické oxidace

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
Cl	
3	A

5.2.2. Výroba kyseliny chlorovodíkové (kód 6.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Emisní limit1) [g/t]	Vztažné podmínky
HCl		
25	50	A

Vysvětlivka: 1) Zjištěno z měsíčního průměru výroby, přepočteno na 36 % kyselinu chlorovodíkovou.

5.2.3. Výroba síry (Clausův proces) (kód 6.13. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Emisní limit [%]	Vztažné podmínky
H ₂ S	Sloučeniny síry vyjádřené jako elementární síra	
10	41) 22) 1,53) 0,54)	A

Vysvětlivky:

- 1) Platí u zařízení s celkovým projektovaným výkonem do 20 t/den síry včetně.
- 2) Platí u zařízení s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 20 t/den až 50 t/den síry včetně.
- 3) Platí u zařízení s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 50 t/den síry.
- 4) Platí u zařízení s celkovým projektovaným výkonem vyšším než 50 t/den síry povolených po 1. lednu 2007.

Technická podmínka provozu:

Odpadní plyny obsahující sulfan musí být spalovány.

5.2.4. Výroba kapalného oxidu siřičitého (kód 6.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Odpadní plyn z výroby kapalného oxidu siřičitého je zaváděn ke zpracování do zařízení na výrobu kyseliny sírové nebo jiného zpracovatelského či odsiřovacího zařízení.

5.2.5. Výroba kyseliny sírové (kód 6.15. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit1) [kg/t]	Vztažné podmínky
SO ₂	
2,2	C

Vysvětlivka: 1) Zjištěno z měsíčního průměru výroby, přepočteno na 100 % kyselinu sírovou.

5.2.6. Výroba amoniaku (kód 6.16. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit1) [kg/t]	Vztažné podmínky
NH ₃	
0,2	C

Vysvětlivka: 1) Zjištěno z měsíčního průměru výroby amoniaku.

5.2.7. Výroba kyseliny dusičné a jejích solí (kód 6.17. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Emisní limit1) [kg/t]	Vztažné podmínky
NO ₂	amoniak	NO ₂	
3502)	3003)	1,6	A4) C4)

Vysvětlivky:

- 1) Přepočteno na 65 % kyselinu dusičnou.
 - 2) Neplatí pro jednotky na úpravu koncentrace kyseliny dusičné.
 - 3) V případě použití selektivní redukce oxidů dusíku amoniakem.
 - 4) Vztažné podmínky A platí pro NO², vztažné podmínky C platí pro amoniak.
- 5.2.8. Výroba hnojiv** (kód 6.18. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]					Vztažné podmínky	
TZL	SO ₂	NO _x	amoniak	HCl	HF	
50 201)	2 5002)	500	50	503)	104)	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro drcení fosfátové horniny.
 - 2) Platí při použití kyseliny sírové.
 - 3) Platí pro výrobu NPK hnojiv (vícesložková průmyslová hnojiva obsahující dusík, fosfor a draslík).
 - 4) Platí pro výrobu hnojiv z fosfátové horniny.
- 5.2.9. Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého** (kód 6.21. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Emisní limit [kg/t]	Vztažné podmínky
TZL	SO ₂ 1)	SO ₂ 1)	
502) 1503)	5004)	65)	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro oxid siřičitý a oxid sírový vypuštěný ve fázi rozkladu a kalcinace, včetně kapiček kyseliny v přepočtu na ekvivalent SO².
- 2) Platí pro hlavní výpusti jako hodinový průměr.
- 3) Platí pro vedlejší výpusti jako hodinový průměr.

- 4) Platí pro zařízení na koncentraci kyselého odpadu jako hodinový průměr.
 5) Platí jako roční průměr. Vztahuje se na tunu vyrobeného oxidu titaničitého.

Technická podmínka provozu:

Proces musí být vybaven zařízením k předcházení emisí kapek kyseliny sírové.

5.2.10. Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého (kód 6.22. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	chlor	
501) 1502)	53)	B

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro hlavní výpusti jako hodinový průměr.
 2) Platí pro vedlejší výpusti jako hodinový průměr.
 3) Platí jako denní průměr, žádný minutový průměr naměřených hodnot nepřekročí 40 mg/m³.

5.2.11. Výroba ostatních pigmentů (kód 6.23. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limit [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TZL	
50 1001)	C

Vysvětlivka: 1) Platí pro výrobu litoponu, stálé běloby (blanc fix) a výrobu železitých pigmentů.

Technická podmínka provozu:

U kalcinace, kde je odtah zaveden do odlučovače jiné technologie, smí být kalcinace v provozu pouze za součinnosti tohoto odlučovacího zařízení.

5.3. Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek

5.3.1. Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků (kód 6.24. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro zpracování ropy a jejích ropných frakcí jako jsou těžké a lehké benziny, plyny, plynové oleje, petrolej, mazut apod. a pro výrobu alkenů a dienu, aromatických sloučenin a syntézního plynu.

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, např. svedením emisí organických látek na jednotku termické spalování (teplota spalování nejméně 720°C) apod.

5.3.2. Skladování petrochemických výrobků a kapalných těkavých organických látek o objemu větším než 1000 m³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče větším než 10 000 m³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny) (kód 6.25. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

a) Uspořádání a vybavení skladovacích nádrží o objemu rovném nebo větším než 1000 m³ nebo skladovacích nádrží s ročním obratem rovném nebo větším než 10 000 m³ při skladování surovin, meziproductů a výrobků, které mají tlak par větší než 1,32 kPa při teplotě 293,15 K:

1. Skladovací nádrže s vnější plovoucí střechou musí být opatřeny účinným primárním a sekundárním těsněním okrajů střechy.

2. Nádrže s pevnou střechou

2.1 musí být vybaveny vnitřní plovoucí střechou s těsněním, které zajistí snížení emisí nejméně o 90 % ve srovnání s emisemi z nádrže s pevnou střechou bez jakýchkoli opatření, nebo

2.2 musí být zajištěno zachycování, zpětné vracení a odstraňování par uvedených kapalin s účinností nejméně 99 %; k dosažení této účinnosti nesmí být použito spalování mimo případy, kdy je zpětné zkapaňování par nebezpečné nebo technicky neproveditelné; spalování smí být použito jako druhý stupeň čištění.

3. Nádrže je třeba opatřit vhodnou izolací. V případě, že povrch izolace nádrže nedostatečně odráží sálavé teplo, nebo izolace nebyla provedena, pak i reflexním nátěrem světlého odstínu za účelem snížení objemových změn kapalin v nádržích v důsledku výkyvů venkovní teploty. Pro skladovací nádrže zdrojů o objemu menším než 1 000 m³ nebo pro zdroje s ročním obratem menším než 10 000 m³ platí tato opatření v přiměřeném rozsahu.

4. Při skladování petrochemických výrobků, u nichž může docházet k emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem, využívat opatření ke snižování emisí těchto látek.

b) Podmínky provozu při přečerpávání látek, které mají tlak par větší než 1,32 kPa při teplotě 293,15 K, zejména při jejich stáčení z mobilních zásobníků nebo při plnění mobilních zásobníků ze skladovacích nádrží:

1. Musí být zajištěno zachycování, zpětné vracení a odstraňování par těchto látek s účinností nejméně 99 %.

2. Musí být používána čerpadla bez úniku přečerpávaných látek, například s mechanickou ucpávkou.

3. Manipulační zařízení pro plnění mobilních zásobníků vrchem musí být zajištěno tak, aby konec plnicího potrubí byl během plnění udržován u dna mobilního zásobníku.

6. POTRAVINÁŘSKÝ, DŘOVEZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL

6.1 Jatka o celkové projektované kapacitě porážky větší než 50 t denně (kód 7.1. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, např.: provozovat zařízení k úpravě vedlejších produktů a odpadů, porážkovou linku, vykládku a nahánění v uzavřených prostorách, při vyprazdňování nádrží s krví používat odsávání plynů, zajistit pravidelné čištění zásobníků krve, jímat a odvádět do zařízení na

čištění odpadních plynů odpadní plyn ze skladování jatečního odpadu a vedlejších produktů v uzavřených zásobnících, odpadní plyn z výrobních zařízení a ze zařízení k úpravě a skladování vedlejších jatečních produktů a odpadů.

6.2 Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně rostlinných surovin o celkové projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší (kód 7.2. dle přílohy č. 2 zákona)

Technické podmínky provozu:

a) V případě, že dochází k emisi tuhých znečišťujících látek např. při úpravě semen, na úseku sušení, u síla na šrot peletizace a u překládek šrotu apod., odvádět odpadní plyn a využívat zařízení na snižování TZL s účinností alespoň 80 %.

b) Při výrobě lihu, olejů a tuků využívat nejlepší dostupná a technicky realizovatelná opatření ke snižování emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem.

6.3 Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z převážně živočišných surovin (s výjimkou mléka) o celkové projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší (kód 7.3. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem snížení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. surové produkty a meziprodukty skladovat v uzavřených zásobnících a prostorách (popřípadě prostory chladit), jímat a odvádět odpadní plyn z technologických zařízení do zařízení na čištění odpadních plynů.

6.4 Pražírny kávy o celkové projektované kapacitě větší než 1 t za den (kód 7.5. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Snižovat emise tuhých znečišťujících látek a s ohledem na technické možnosti a povahu procesu provádět např.: vykládku materiálu v uzavřených prostorách hal, jímání odpadních plynů v místě vzniku do zařízení ke snižování emisí (u pražicích zařízení včetně chladicího vzduchu, vakuových zařízení, sil) apod.

6.5. Udírny s celkovou projektovanou kapacitou na zpracování více než 1 t výrobků denně (kód 7.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení vzniku emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem a emisí TZL jímat odpadní plyn v místě vzniku a odvádět do zařízení ke snižování emisí, zajistit technicko-organizační opatření ke snížení emisí, např. výrobní odpad skladovat v uzavřených zásobnících, případně prostory chladit atd.

6.6. Zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené pod kódem 7.8., o celkové projektované spotřebě materiálu 150 m³ nebo větší za rok (kód 7.7. dle přílohy č. 2 zákona)

Neplatí pro pilařské provozy v tzv. manipulačních či expedičních skladech (krácení kmenů).

Emisní limity [mg/m ³]		Vztažné podmínky
TZL	TOC2)	
30	250	C
101)		

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro broušení.
- 2) Platí pro sušení třísek a dřevních vláken.

Technická podmínka provozu:

Teplota při sušení třísek a pilin musí být omezena tak, aby nedocházelo k jejich doutnání.

6.7. Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek o celkové projektované roční kapacitě větší než 150 m³ včetně (kód 7.8. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]			Vztažné podmínky
TZL	TOC2)	Formaldehyd3)	
30 101)	250	15	C B2) A4)

Vysvětlivky:

- 1) Platí pro broušení.
- 2) Platí pro sušení třísek a dřevních vláken.
- 3) Platí pro lisování dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek, kde je využíváno pryskyřic na bázi formaldehydu.
- 4) Platí při výrobní kapacitě větší než 600 m³/den.

Technická podmínka provozu:

Teplota při sušení třísek a pilin musí být omezena tak, aby nedocházelo k jejich doutnání.

6.8. Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny (kód 7.9. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]	Emisní limity [g/t]	O2R [%]	Vztažné podmínky
TZL	síra a její sloučeniny1)		
502),5)	20003) 3504)	52) 65)	A

Vysvětlivky:

- 1) Vyjádřené jako síra na hmotnostní jednotku vyrobené absolutně suché vařákové buničiny.

- 2) Platí pro regenerační kotle při sulfitovém způsobu výroby.
- 3) Platí při sulfitovém způsobu výroby včetně emisí ze spalování sulfitových výluhů.
- 4) Platí při sulfátovém způsobu výroby pro centrálním odstraňování zápachajících látek.
- 5) Platí pro regenerační kotle a vápenné pece při sulfátovém způsobu výroby.

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, např. provedením místního nebo centrálního odsávání odpadních plynů z varny, z odparky, vyvažovací kolony do zařízení ke snižování emisí.

6.9. Výroby papíru a lepenky, které nespadají pod bod 6.8. (kód 7.10. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro výroby papíru a lepenky papírenskou technologií, které přímo nenavazují na výrobu buničiny nebo výroby lepenky z papíru.

Emisní limity [mg/m ³]	Vztažné podmínky
TOC1)	
40	B

Vysvětlivka:

1) Platí při impregnaci s použitím těkavých organických látek a při výrobě speciálních papírů s použitím těkavých organických látek ve výrobním procesu.

6.10. Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií; technologická linka, jejíž celková projektovaná zpracovatelská kapacita je od 1 t za den (kód 7.11. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí znečišťujících látek, například odsávání odpadních plynů do zařízení ke snižování emisí.

6.11. Vydělávání kůží a kožešin (kód 7.12. dle přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem zajistit např. pravidelnou údržbu a čištění výrobních zařízení a skladovacích prostor, surové kůže a odpady skladovat v uzavřených prostorech, popřípadě prostory chladit, řízené odsávání emisí těchto látek do zařízení ke snižování emisí (např. mokrá pračka, biofiltr).

Technická podmínka provozu neplatí pro provoz s projektovanou kapacitou nižší než 12 t hotových výrobků ročně.

6.12. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů (kód 7.14. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m³]

TZL	TOC	Vztažné podmínky PAH4)	
50	1001) 2002) 503)	0,2	C A5)

Vysvětlivky:

1) Platí pro formovací a mísicí zařízení, v nichž se zpracovávají smola, dehet nebo jiná kapalná pojiva při zvýšené teplotě.

2) Platí pro kruhové pece pro grafitové elektrody, uhlíkové elektrody a uhlíkové cihly.

3) Platí pro jednotlivé komorové pece, spojené komorové a tunelové pece z impregnačních zařízení, v nichž se používají impregnační prostředky na bázi dehtu.

4) Benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indeno(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten. Platí pro zpracování pevného dehtu, z výroby surové pasty a surových bloků, z vypalování a opakovaného vypalování a z impregnace při výrobě uhlíku a/nebo grafitu.

5) Platí pouze pro stacionární zdroje zahrnuté do kategorie 6.8. přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Technická podmínka provozu:

Odvádění emisí VOC z tepelných procesů při výrobě uhlíkatých materiálů do zařízení ke snižování emisí.

6.13. Krematoria a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat (kód 7.15. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí i pro veterinární spalovny v případě výhradního spalování těl zvířat a živočišných zbytků.

Emisní limity [mg/m ³]				O ₂ R [%]	Vztažné podmínky
TZL	NO _x	CO	TOC		
50	350	100	15	17	A

Technická podmínka provozu:

Udržování takové teploty ve spalovacím prostoru za posledním přívodem vzduchu, která zajišťuje termickou a oxidační destrukci všech odcházejících znečišťujících látek (nejméně 850°C) s dobou setrvání spalin nejméně 2 s.

6.14. Veterinární asanační zařízení (kód 7.16. dle přílohy č. 2 zákona)

Platí pro sběr, přepravu a neškodné odstraňování a další zpracování vedlejších živočišných produktů⁷⁾ kategorie 1, 2 nebo 3 podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1069/2009 na

masokostní moučku, zpracované živočišné bílkoviny a tavený tuk⁸⁾.

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem zajistit např. odsávání odpadních plynů do zařízení k omezování emisí, skladování v uzavřených zásobnících a čištění přepravních zásobníků v uzavřených prostorech.

6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

Emisní limity [mg/m ³]				
TZL	SO ₂	O ₂ R [%] NO _x	Vztažné podmínky	
50	1700	700	17	A

7. CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

7.1. Chovy hospodářských zvířat s celkovou projektovanou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně (kód 8. přílohy č. 2 zákona)

Technická podmínka provozu:

Za účelem předcházení emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem zajistit na všech částech technologie, včetně uskladnění a aplikace exkrementů, technicko-organizační opatření ke snížení těchto emisí např. využitím snižujících technologií, jejichž seznam je uveden ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

7) § 39 odst. 1 písm. a) a § 41 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči.

8) Příloha č. I nařízení Komise (EU) č. 142/2011.

Příloha 9

OBECNÉ EMISNÍ LIMITY

Název znečišťující látky	Hmotnostní tok [g/h]	Hmotnostní koncentrace [mg/m ³]
tuhé znečišťující látky	=<2500 >2500	200 150
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý	>20000	2500
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý	>10000	500
oxid uhelnatý	>5000	500
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	>3000	150
amoniak a soli amonné vyjádřené jako amoniak	>500	50

Sulfan	>100	10
Sirouhlík	>100	20
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	>500	50
fluor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HF	>100	10

Příloha 10

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny^{*)}, kód územně technické jednotky^{*)}, odpovědná osoba, aktuální znění povolení provozu.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, tepelná účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výdechů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku, adresy lokalit, pokud by se jednalo o zdroj, u nějž byla kalendářním roce provozována činnost na několika místech.

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den^{**})^{***}), měsíc^{***}) rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2.

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost, údaje o špatném fungování a o poruchách, objemový tok odpadního plynu, provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.

1.5. Údaje o komínech a výduších

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu^{*)}, materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí.

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, záznamy o překročení emisních limitů a přijatých opatřeních, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5.

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů.

*) V případě zdroje, u něž je v povolení provozu stanovena činnost na několika místech, zástupná adresa, UTJ a souřadnice sídla krajského úřadu, který vydal povolení provozu zdroje.

**) Neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn

***) Neplatí pro záložní zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. s dobou provozu do 300 h ročně.

Příloha 11

NÁLEŽITOSTI SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Obecné pokyny k vyplňování formulářů souhrnné provozní evidence:

1. Spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1. o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující kapalná nebo plynná paliva a spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3., na něž se vztahuje ustanovení § 6 odst. 8 zákona, spalující kapalná nebo plynná paliva vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.2. v položkách 17. a 19. způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾. Ostatní údaje uvedené v bodech 1.2., 1.4. a 1.5. neohlašují.

2. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 10.2. vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.3. v položce 13 způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu⁴⁾. Ostatní údaje uvedené v bodech 1.3., 1.4. a 1.5. neohlašují.

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny

1. Údaje o provozovateli

Identifikační číslo (IČ)1):

Název provozovatele (obchodní firma nebo
příjmení a jméno):

Adresa (ulice, číslo popisné/orientační):

Adresa (obec, město - městská část):

PSČ:

2. Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP)2):

Územně technická jednotka (ÚTJ)3,4):

Název provozovny:

Adresa (ulice, číslo popisné/orientační)4):

Adresa (obec, město - městská část)4):

PSČ4):

Souhrnná provozní evidence za rok:

Vysvětlivky k tabulce:

- 1) Identifikační číslo (IČ), bylo-li přiděleno. Fyzické osoby bez IČ vyplní ID přidělené ISPOP.
- 2) Identifikační číslo provozovny (IČP) přidělené ISPOP - označení provozovny, ve které je provozován jeden nebo více stacionárních zdrojů.
- 3) Územně technickou jednotkou se rozumí jednotka, která je vymezena jako katastrální území nebo jeho část. Názvy a kódy ÚTJ jsou součástí METIS, vedeného ČSÚ, který je garantem

vedení číselníku územně technických jednotek.

4) V případě zdroje, u něž byla ve vykazovaném kalendářním roce provozována činnost na několika místech, se použije zástupná adresa, ÚTJ a souřadnice sídla krajského úřadu, který vydal povolení provozu zdroje.

1.2. Souhrnná provozní evidence spalovacích stacionárních zdrojů a spaloven odpadů

1	Pořadové číslo stacionárního zdroje
2	Zařazení stacionárního zdroje podle zákona
3	Datum vydání povolení provozu
4	Název stacionárního zdroje
5	Tepelná účinnost [%]
6	Jmenovitý tepelný výkon [MW]
7	Instalovaný elektrický výkon [MW]
8	Jmenovitý tepelný příkon [MW]
9	Celkový jmenovitý tepelný příkon [MW]
10	Projektovaná kapacita spalovny odpadu [t/rok]
11	Druh topeniště
12	Provozní hodiny [h/rok]
13	Celkové provozní hodiny [h/rok]
14	Využití kapacity [%]
15	Teplo dodané k využití ze stacionárního zdroje [GJ/rok]
16	Podíl tepla dodaného ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií [%]
17	Druh paliva nebo odpadu
18	Výhřevnost paliva [kJ/kg, kJ/m ³]
19	Spotřeba paliva nebo odpadů [t/rok, tis. m ³ /rok]
20	Emise znečišťujících látek [t/rok]

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

V případě spalovacích stacionárních zdrojů označených stejným kódem podle přílohy č. 2 k zákonu o jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW včetně, spalujících plynná paliva, se níže uvedené údaje vyplňují souhrnně.

1 Pořadové číslo stacionárního zdroje v rámci provozovny, přidělené ISPOP.

2 Zařazení stacionárního zdroje do kategorie podle přílohy č. 2 zákona (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP) s uvedením doplňující informace, pokud by se jednalo o zdroj, u něžž byla ve vykazovaném kalendářním roce provozována činnost na několika místech.

3 Uvede se datum vydání povolení provozu nebo jiného obdobného povolení vydaného podle dřívějších právních předpisů pro daný stacionární zdroj.

4 Uvede se název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení provozu nebo technické dokumentace.

5 Vyplní se tepelná účinnost stacionárního zdroje.

6 Vyplní se jmenovitý tepelný výkon spalovacího stacionárního zdroje dle technické dokumentace spalovacího stacionárního zdroje.

7 Vyplní se údaj o instalovaném elektrickém výkonu dle technické dokumentace stacionárního zdroje znečišťování.

8 Vyplní se jmenovitý tepelný příkon spalovacího stacionárního zdroje dle technické dokumentace spalovacího stacionárního zdroje.

9 Vyplní se celkový jmenovitý tepelný příkon podle § 4 odst. 7 a 8 zákona.

10 Vyplní se údaj o projektované kapacitě spalovny odpadů dle technické dokumentace.

11 Vyplní se druh topeniště (např. roštové, fluidní, plynový hořák, atd.) dle číselníku uveřejněného ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

12 Počet provozních hodin, po které byl spalovací stacionární zdroj ve vykazovaném kalendářním roce v provozu.

13 Celkový počet provozních hodin, po které byly spalovací stacionární zdroje, u nichž se jmenovité tepelné příkony podle § 4 odst. 7 a 8 zákona sčítají, ve vykazovaném roce provozovány. Je-li současně v provozu více spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž se jmenovité tepelné příkony podle § 4 odst. 7 a 8 zákona sčítají, každá hodina jejich společného provozu se započítává pouze jednou. Tento údaj se vyplňuje pouze u spalovacích stacionárních zdrojů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 50 MW a vyšším a u záložních zdrojů energie.

14 Počet provozních hodin stacionárního zdroje za rok po přepočtu na stupeň využití instalované kapacity.

15 Celkové množství tepla dodaného k využití ze zařízení, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let.

16 Celkové množství tepla dodaného do soustavy zásobování tepelnou energií podle

energetického zákona⁹⁾ ve formě páry, horké či teplé vody, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let a jako procenta (%) z celkového množství vyrobeného užitého tepla dodaného k využití ze zařízení (procenta z údaje uvedeného na řádku č. 15). Tento údaj se vyplňuje se pouze u spalovacích stacionárních zdrojů s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 20 MW a vyšším a u zdrojů využívajících výjimku z plnění emisních limitů na základě stanoveného minimálního podílu dodaného tepla.

17 Uvede se druh (druhy) spalovaného paliva (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP), u spaloven odpadů nebo u spalovacích stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad společně s palivem se uvede rovněž jako samostatná položka odpad (bez bližšího určení).

18 Uvede se hodnota roční průměrné výhřevnosti paliva podle údajů dodavatele paliva.

19 Uvede se celková spotřeba paliva využívaného spalovacím stacionárním zdrojem ve vykazovaném roce; v případě, že je tepelně zpracováván odpad, uvede se k údaji odpovídajícímu položce odpadu celkové množství tepelně zpracovaných odpadů.

20 Celkové množství emisí znečišťujících látek (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP), vypuštěných do ovzduší ze stacionárního zdroje za vykazovaný kalendářní rok, pro které má provozovatel stacionárního zdroje podle § 6 odst. 1 zákona stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování.

1.3. Souhrnná provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

1	Pořadové číslo stacionárního zdroje	
2	Zařazení stacionárního zdroje podle zákona	
3	Označení sektoru	
4	Název stacionárního zdroje	
5	Provozní hodiny [h/rok]	
6	Druh spalovaného paliva nebo odpadu	
7	Výhřevnost paliva v [kJ/kg, kJ/m ³]	
8	Spotřeba spáleného paliva a odpadů [t/rok, tis m ³ /rok]	
9	Spotřeba VOC	dle § 21 písm. a)
	(t/rok)	
10		dle § 21 písm. b)
11		dle § 21 písm. c)
12	Druh výrobku	
13	Množství výrobku [t/rok]	
14	Emise znečišťujících látek [t/rok]	

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

V případě jiného stacionárního zdroje, pro něž je tato možnost uvedena v číselníku uveřejněném ve Věstníku MŽP, se níže uvedené údaje vyplňují souhrnně.

1 Pořadové číslo jiného stacionárního zdroje v rámci provozovny, přidělené ISPOP.

2 Zařazení stacionárního zdroje do kategorie podle přílohy č. 2 zákona (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP) s uvedením doplňující informace, pokud by se jednalo o zdroj, u něž byla ve vykazovaném kalendářním roce provozována činnost na několika místech.

3 Označení sektoru v souladu s nomenklaturou pro reporting (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

4 Název jiného stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

5 Počet provozních hodin, po které byl stacionární zdroj ve vykazovaném kalendářním roce v provozu.

6 Uvede se druh (druhy) spalovaného paliva (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP); v případě, že je tepelně zpracováván odpad nebo odpady, uvede se jako samostatná položka odpad (bez bližšího určení).

7 Uvede se hodnota roční průměrné výhřevnosti paliva podle údajů dodavatele paliva.

8 Uvede se celková spotřeba paliva využívaného stacionárním zdrojem ve vykazovaném kalendářním roce; v případě, že je tepelně zpracováván odpad nebo odpady, uvede se k údaji odpovídajícímu položce odpadu celkové množství spálených odpadů.

9-11 Spotřeba těkavých organických látek podle kategorií používaných těkavých organických látek podle § 21 písm. a), b) a c) této vyhlášky.

12 Druh výrobku u vybraných technologií (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

13 Množství výrobku v jednotkách uveřejněných ve Věstníku MŽP.

14 Celkové množství emisí znečišťujících látek (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP), vypuštěných do ovzduší za stacionární zdroj a vykazovaný kalendářní rok, pro které má provozovatel stacionárního zdroje podle § 6 odst. 1 zákona stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování.

1.4. Údaje o komínech a výduších

1 Pořadové číslo výduchu/komínu

2 Pořadové číslo každého jednotlivého stacionárního zdroje zaústěného do komína/výduchu

3	Výška korní nu/výduchu [m]	
4	Průřez v koruně komínu, průřez výduchu [m ²]	
5	Zeměpisné souřadnice paty komínu/výduchu	N
6		E
7	Průměrná rychlost plynů v [m/s]	
8	Průměrná teplota plynů [°C]	
9	Časový režim vypouštění emisí	
10	Provozní hodiny komína/výduchu [h/rok]	
11	Druh technologie ke snižování emisí	
12	Účinnost technologie ke snižování emisí	
13	Emise znečišťujících látek [t/rok]	

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

1 Pořadové číslo komínu/výduchu v rámci provozovny, přidělené ISPOP.

2 Pořadové číslo stacionárního zdroje uvedeného v položce č. 1 bodu 1.2. a 1.3, u kterého jsou vypouštěny znečišťující látky, pro které má provozovatel stacionárního zdroje stanovenu povinnost zjišťovat úroveň znečišťování.

3 Stavební výška komínu nebo převýšení výduchu/komínu nad okolním terénem.

4 Plocha průřezu ústí komínu (vnitřní plocha v koruně komínu), plocha průřezu výduchu.

5, 6 Zeměpisná šířka a délka umístění komínu/výduchu, uvedená v souřadnicovém systému WGS 84 (World Geodetic System) používaná běžně přístroji GPS.

7 Zjištěná nebo odborně odhadnutá průměrná rychlost vzdušiny v ústí komínu/výduchu.

8 Zjištěná nebo odborně odhadnutá průměrná teplota vzdušiny v ústí komínu/výduchu.

9 Časový režim charakterizující denní, týdenní a roční období, v němž dochází k vypouštění podstatného množství škodlivin z komínu/výduchu dle schématu uveřejněného ve Věstníku MŽP (1 = znečišťující látky jsou v daném časovém úseku vypouštěny; 0 = je vypouštěno malé množství znečišťujících látek nebo nejsou v daném časovém úseku vůbec vypouštěny).

10 Provozní doba komínu/výduchu (doba, po kterou docházelo k vypouštění škodlivin z některého ze zaústěných stacionárních zdrojů do komínu/výduchu).

11 Uvede se druh každé technologie ke snižování emisí každé znečišťující látky (dle číselníku uveřejněného ve věstníku MŽP); v případě tuhých znečišťujících látek se uvede druh posledního stupně odlučovacího zařízení, v němž dochází ke snižování množství tuhých znečišťujících látek.

12 Průměrná roční provozní účinnost každé technologie ke snižování emisí vyjádřená v % snížení koncentrace znečišťující látky vstupující do technologie ke snižování emisí. Není-li provozní účinnost sledována, uvede se garantovaná účinnost případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

13 Celkové množství emisí znečišťujících látek (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP) vypuštěných do ovzduší za vykazovaný kalendářní rok daným komínem/výduchem, pro které má provozovatel stacionárního zdroje stanovenou povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 zákona. V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.

1.5. Údaje o měření emisí

1	Pořadové číslo stacionárního zdroje/zdrojů
2	Označení místa měření emisí
3	Datum měření
4	Emise specifický emisní limit
5	znečišťujících látek jednotka emisního limitu
6	emisní koncentrace BAT
7	jednotka emisní koncentrace BAT
8	hmotnostní koncentrace
9	jednotka hmotnostní koncentrace
10	hmotnostní tok [kg/h]
11	měrná výrobní emise
12	jednotka měrné výrobní emise

Vysvětlivky a návod pro vyplnění údajů podle čísla řádku:

1 Pořadové číslo stacionárního zdroje uvedeného v položce č. 1 bodu 1.2. a 1.3.

2 Uvede se označení místa jednorázového nebo kontinuálního měření emisí dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace.

3 Datum posledního platného jednorázového měření emisí; v případě, že se zjišťování emisí provádí kontinuálním měřením, se datum měření nevyplňuje.

4 Uvede se specifický emisní limit pro jednotlivé znečišťující látky (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP) stanovený v povolení provozu, a pokud v povolení provozu specifický emisní limit stanoven není, emisní limit platný pro daný stacionární zdroj podle této vyhlášky.

5 Jednotka specifického emisního limitu (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

6 Emisní koncentrace odpovídající horní hranici úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami (BAT) podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí odpovídající příslušnému stacionárnímu zdroji. Vyplní se v údajích za r. 2016 a v dalším období v případě uplatnění § 15, odst. 5 a odst. 6, písm. b) zákona.

7 Jednotka emisní koncentrace BAT (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

8 Hmotnostní koncentrace emisí jednotlivých znečišťujících látek přepočtená na podmínky stanovené pro emisní limit stacionárního zdroje v právním předpisu v $\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$, případně v jiných jednotkách uvedených v řádku č. 9; v případě kontinuálního měření se uvede hodnota vypočtená jako aritmetický průměr všech platných denních hodnot za kalendářní rok.

9 Jednotka hmotnostní koncentrace, ve které je stanoven emisní limit (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

10 Podíl hmotnosti emisí jednotlivých znečišťujících látek za hodinu.

11 Podíl hmotnosti emisí znečišťujících látek a vztažné veličiny, která je stanovena pro emisní limit stacionárního zdroje v právním předpisu.

12 Jednotka měrné výrobní emise (dle číselníku uveřejněného ve Věstníku MŽP).

4) Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

9) Zákon č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Příloha 12

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU

1. Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.

2. Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.

3. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.

4. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji. V případě tepelného zpracování odpadu členění odpadu podle katalogu odpadů, uvedení minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a

maximální výhřevnost a maximální obsahy PCB, pentachlorofenolu, chloru, fluoru, síry a těžkých kovů, případně jiných látek.

5. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí).*)

6. Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.

7. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledování teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.

8. Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.

9. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.

10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování.

11. Aktuální spojení^{**} na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.

12. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.^{**}) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřících přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.

13. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než 3 průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření emisí neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.

14. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.

15. Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob. *)

16. Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny

odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionární zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu. *)

17. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavení technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavení stacionárního zdroje. *)

19. Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,

b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,

c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,

d) další související technickoorganizační opatření.

20. Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21. Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek

22. Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

***) Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny stacionární zdroje jediné provozovny.

Příloha 13

OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI ODBORNÉHO POSUDKU

1. Určení posudku, základní identifikační údaje: Identifikační údaje zadavatele odborného posudku. Identifikační údaje zpracovatele odborného posudku, datum zpracování odborného posudku. Účel zpracování odborného posudku. Odborný posudek může být podepsán také platným elektronickým podpisem.

2. Obecné údaje: Podklady (popis šetření na místě, popis projektové dokumentace, metodické pokyny MŽP, protokoly autorizovaného měření, atd.). Identifikační údaje záměru (název stacionárního zdroje, adresa, provozovatel, IČ provozovatele). Popis umístění stacionárního zdroje (vzdálenost od nejbližší obytné zástavby, mapa oblasti s vyznačeným záměrem, měřítkem a legendou).

3. Popis stacionárního zdroje a jeho provozu: Podrobný popis stacionárních zdrojů, pro které je posudek zpracován, resp. zdrojů, které jsou nově pořizovány a zdrojů, kterých se týkají jakékoliv změny; pro přehlednost výčet a stručný popis dotčených stávajících stacionárních zdrojů, 1) které stacionární zdroje (související s posuzovanými stacionárními zdroji) jsou již provozovány, 2) u kterých zdrojů dochází ke změnám, v čem změny spočívají, 3) které zdroje vznikají v provozovně nově.

Popis výrobního programu, údaj o provozu stacionárního zdroje (počet provozních hodin, směnnost provozu). Projektovaná kapacita, jmenovitý tepelný příkon, výkon, spotřeba surovin, paliv, látek apod. Informace o látkách, surovinách, palivech apod. vstupujících do procesu včetně jejich projektovaných spotřeb a vlastností. Porovnání stávajícího stavu s plánovaným stavem (informace o všech změnách, které realizací nastanou).

Popis technologického procesu. Popis používané technologie, technický popis všech technologických zařízení (např. výrobce, typ, funkce, výkon, příkon, kapacita, provozní hodiny apod.). U spalovacích zdrojů dále používané palivo a charakteristiky týkající se uvažovaného paliva (množství paliva, obsah popelovin, obsah síry, výhřevnost, skupenství, vlhkost apod.) a porovnání s parametry uvedenými v příloze č. 3 této vyhlášky. Používané suroviny v jednotlivých technologických stupních. Údaje o vzduchotechnice (samostatný či společný odvod odpadních plynů do vnějšího ovzduší, charakteristika výdechů, umístění, počet, rychlost odsávané vzdušiny, stavové podmínky, výška komína), systém řízení, regulace a měření procesů (manuální/kontinuální/automatika). Zhodnocení umístění měřících míst s ohledem na požadavky norem. Podrobný popis technologií ke snižování emisí (garantovaná účinnost, způsob zajištění garantované účinnosti, způsob a interval výměny sorbentu apod.). Odborný posudek musí být doplněn schématickým nákresem areálu (opatřen legendou) s uvedením jednotlivých stacionárních zdrojů, jednotlivých výdechů a nákresem umístění měřících míst. Posouzení aplikace sčítacího pravidla dle § 4 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb.

Údaje o referenčních stavbách, schémata, nákresy (jsou-li k dispozici). Porovnání použitých technologií ke snižování emisí s nejlepšími dostupnými technikami (referenční dokumenty o BAT, Závěry o BAT) u zdrojů spadajících do působnosti těchto referenčních dokumentů. U ostatních stacionárních zdrojů porovnání navrženého technického řešení s nejlepším běžně dostupným technickým řešením, případně také s obdobnými již provozovanými technologiemi. Návrh zařazení uvedené technologie podle přílohy č. 2 k zákonu.

4. Emisní charakteristika stacionárního zdroje: Specifikace znečišťujících látek emitovaných ze stacionárního zdroje včetně emisí látek obtěžujících zápachem a fugitivních emisí. Musí být uvedeny všechny látky, případně skupiny látek, které mohou obtěžovat zápachem včetně koncentračních hodnot. Dále jsou uvedeny naměřené hodnoty emisí na stacionárním zdroji (přílohou kopie měřícího protokolu), případně na referenčním stacionárním zdroji obdobné technologie (jsou-li k dispozici), vypočet emisí. Přehled stávajícího množství emisí uvolňované ze stacionárních zdrojů a jejich porovnání s výhledovým stavem. Porovnání s požadavky stanovenými zákonem nebo prováděcími právními předpisy. V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, návrh vhodného provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující za všech okolností plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.

5. Zhodnocení úrovně znečištění ovzduší v lokalitě, kde má být stacionární zdroj umístěn: Zhodnocení vývoje úrovně znečištění ovzduší relevantními znečišťujícími látkami a popis aktuálního

stavu (zhodnocení plnění imisních limitů). Posouzení splnění požadavků vyplývajících z Programů zlepšování kvality ovzduší, vyhodnocení možnosti snížení emisí dle opatření kap. E dotčeného Programu.

6. Závěr a doporučení podmínek provozu: Návrh emisních limitů a podmínek provozu vycházející z použití nejlepších dostupných technik s ohledem na konkrétní umístění stacionárního zdroje, z opatření uvedených v Programech zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění ovzduší v dané lokalitě. Návrh podmínek pro činnosti a provoz technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje. Návrh opatření vhodných pro zahrnutí do provozního řádu. Shrnutí případných rizik s ohledem na množství a charakter emisí znečišťujících látek, na kvalitu ovzduší a na vzdálenost od obytné zástavby. Zhodnocení rizik přímého působení stacionárního zdroje prachem a zápachem a návrh podmínek provozu nebo emisních limitů směřujících k jejich eliminaci, resp. ke snížení prašnosti nebo emisí znečišťujících látek, které mohou obtěžovat zápachem. Závěr ohledně splnění požadavků vyplývajících z Programu zlepšování kvality ovzduší a opatření k jejich naplnění. Závěr o plnění legislativních požadavků.

Příloha 14

OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI PROTOKOLU O JEDNORÁZOVÉM MĚŘENÍ EMISÍ

1. Datum provedení jednorázového měření emisí, datum vystavení protokolu
2. Jména osob provádějících jednorázové měření emisí
3. Jméno a podpis osoby odpovědné za správnost provedení měření a zpracování protokolu (odpovědný zástupce pro výkon autorizované činnosti)
4. Identifikace provozovatele stacionárního zdroje
5. Účel jednorázového měření emisí
6. Předmět jednorázového měření emisí (pořadové číslo měřeného stacionárního zdroje přidělené systémem ISPOP, základní technická data stacionárního zdroje a instalovaných technologií ke snižování emisí), další související údaje (technologické vstupy a výstupy), hodnoty proměnných parametrů zařízení ke snižování emisí
7. Umístění měřicího místa, porovnání s požadavky určených norem, zhodnocení dopadu odchylky od normy, v případě nejednoznačnosti nákres s vyznačením odběrových míst
8. Rozsah jednorázového měření emisí (měřené veličiny včetně doprovodných veličin), metody stanovení jednotlivých znečišťujících látek a jejich skupin včetně odkazů na normy a standardní operační postupy
9. Použitá přístrojová technika (odběrová zařízení, analyzátory a jejich rozsahy, měřidla dalších souvisejících veličin), kalibrační materiály, způsoby sběru a vyhodnocování dat
10. Oblast spolupráce (identifikace spolupracujícího akreditovaného subjektu, předmět spolupráce - stanovované veličiny, metody stanovení)
11. Údaje o průběhu jednorázového měření emisí (odběry vzorků, slepé pokusy, měření souvisejících veličin, hodnoty provozních parametrů včetně hodnot parametrů zařízení ke snižování emisí)
12. Soubory výsledků naměřených veličin včetně stavových a dalších doprovodných veličin

13. Seznam dokumentů použitých pro jednorázové měření emisí a jeho vyhodnocení (právní předpisy, normy, standardní operační postupy), seznam značek

14. Vyhodnocení jednorázového měření emisí, které obsahuje: emisní limit a podmínky za jakých je stanoven, výsledky naměřených hodnot koncentrací znečišťujících látek a souvisejících doprovodných veličin z jednotlivých měření, hodnoty hmotnostních koncentrací znečišťujících látek z jednotlivých měření přepočtené na podmínky, za kterých je stanoven emisní limit a průměrnou hodnotu této hmotnostní koncentrace za celou dobu měření, hmotnostní tok a její měrnou výrobní emisi.

Příloha 15

OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI ROZPTYLOVÉ STUDIE

- 1. Zadání rozptylové studie**
- 2. Použitá metodika výpočtu**
- 3. Vstupní údaje**
 - 3.1. Umístění záměru**

Popis řešeného území, popis a mapa umístění zdroje ve vztahu k obytné a jiné zástavbě a reliéfu území. Mapové podklady jsou opatřeny legendou, měřítkem, identifikací souřadného systému a použitého digitálního výškopisu.

3.2. Údaje o zdrojích

- a) Popis technologického vybavení zdroje, souvisejících technologií a počtu provozních hodin.
- b) Podkladové údaje o emisích (z posuzovaného zdroje i emise přímo související s tímto zdrojem a emise z technologicky propojených či navazujících záměrů bez ohledu na investora) a výduších, a to:
 - i. emisní koncentrace nebo hmotnostní toky znečišťujících látek,
 - ii. průtoky odpadních vzdušín, jejich teplota a rychlost ve vyústění,
 - iii. celkové roční emisní bilance látek; pro výpočet výchozího stavu se použijí emise vykázané v souhrnné provozní evidenci; pro roční emisní bilanci se použije pětiletý průměr vykázaných dat, pokud jsou tato data dostupná; pro výpočet emisí nového zdroje se použije příslušný emisní limit nebo emisní faktor; použít lze také nižší emisní koncentraci, pokud bude zajištěno plnění této emisní koncentrace technickými podmínkami provozu stacionárního zdroje uloženými v povolení provozu,
 - iv. specifikace výduchů (konstrukce, výška, průměr).Množství spalin nebo odpadních vzdušín je doloženo technickou dokumentací zdroje nebo příloženým výpočtem včetně vysvětlení postupu výpočtu.
- c) V případě emisí z mobilních zdrojů jsou uvedeny rovněž údaje o intenzitě dopravy (denní a maximální hodinová intenzita; údaje o pojezdech vozidel) a složení dle kategorií a emisních tříd vozidel.

3.3. Meteorologické podklady

Je uvedena větrná růžice odpovídající dané lokalitě, a to jak graficky, tak tabelárně s četností výskytu jednotlivých tříd stability a tříd rychlostí větru vzhledem k rozptylovým podmínkám v atmosféře a období, pro které byla zpracována. V případě volby větrné růžice jiné lokality je nutno uvést důvody a popsat případný vliv na přesnost výsledků.

3.4. Popis referenčních bodů

Krok sítě výpočtových bodů je volen tak, aby byly vyhodnoceny maximální úrovně znečištění v místě dotyku kouřové vlečky s terénem resp. v místě dosažení výpočtové (respirační) výšky. Volba velikosti modelovaného území zohledňuje i umístění zdroje a výškový profil území.

Zohledněna musí být místa s nejvyšší koncentrací obyvatel v zájmovém území v podobě

vybraných specifických referenčních bodů, jedná se zejména o nejbližší obytnou zástavbu, vzdělávací a zdravotnická zařízení apod.

Výpočtová síť a vybrané specifické referenční body jsou zobrazeny v mapě tak, aby bylo zřejmé jejich rozložení s ohledem na obytnou zástavbu v okolí zdroje nebo v zájmovém území.

3.5. Znečišťující látky a příslušné imisní limity

Seznam relevantních znečišťujících látek včetně typu počítaných koncentrací (hodinové, denní koncentrace, roční průměrná koncentrace, apod.) a příslušných imisních limitů.

3.6. Hodnocení úrovně znečištění v předmětné lokalitě

Při hodnocení stávající úrovně znečištění v předmětné lokalitě se vychází z map úrovně znečištění konstruovaných v síti 1 x 1 km, ve formátu shapefile (.shp ESRI). Tyto mapy zveřejňuje ministerstvo na internetových stránkách. Tyto mapy obsahují v každém čtverci hodnotu klouzavého průměru koncentrace pro všechny znečišťující látky za předchozích 5 kalendářních let, které mají stanoven imisní limit. Dále jsou uvedeny koncentrace znečišťujících látek naměřených na nejbližších stanicích imisního monitoringu.

4. Výsledky rozptylové studie

Výsledky rozptylové studie jsou uvedeny

a) ve stručném komentáři hodnotícím budoucí úroveň znečištění ovzduší a předpoklad plnění imisních limitů,

b) v tabulkové formě (v případě výpočtu pro jednotlivé vybrané referenční body; pokud je výpočet prováděn v pravidelné síti referenčních bodů, lze výsledky v tabulkové formě přiložit k rozptylové studii na CD, zde je nutné číslo referenčního bodu doplnit jeho souřadnicemi),

c) kartograficky (s uvedením umístění zástavby, mapy jsou v definovaném měřítku).

5. Návrh kompenzačních opatření

Přesná identifikace stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, pro které budou prováděna kompenzační opatření.

Podrobný popis kompenzačních opatření s termínem jejich realizace, v případě opakovaně uplatňovaných opatření s časovým plánem. Jsou popsána rizika realizace kompenzačních opatření a způsoby minimalizace těchto rizik.

Je proveden výpočet podle § 27 dokládající dostatečnost navržených kompenzačních opatření.

6. Závěrečné hodnocení

Kromě vyhodnocení vypočtených příspěvků k úrovni znečištění je komentováno také plnění imisních limitů při zohlednění stávající úrovně znečištění a příspěvku nového stacionárního zdroje. Zároveň jsou komentována navržená kompenzační opatření a jejich přínos ke kvalitě ovzduší v dané oblasti.

7. Seznam použitých podkladů

Příloha 16

Koeficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Efektivní výška zdroje*)

Koeficient

Effektivní výška zdroje*)

Koeficient

[m]	významnosti	významnosti	[m]
0 - 1,5	50	> 28 - 31	23
> 1,5 - 2,5	48	> 31 - 35	22
> 2,5 - 3	46	> 35 - 38	21
> 3 - 3,5	44	> 38 - 43	20
> 3,5 - 4	42	> 43 - 47	19
> 4 - 4,5	41	> 47 - 53	18
> 4,5 - 5	40	> 53 - 58	17
> 5 - 6	39	> 58 - 65	16
> 6 - 6,5	38	> 65 - 72	15
> 6,5 - 7	37	> 72 - 80	14
> 7 - 8	36	> 80 - 89	13
> 8 - 9	35	> 89 - 99	12
> 9 - 10	34	> 99 - 110	11
> 10 - 11	33	> 110 - 122	10
> 11 - 12	32	> 122 - 135	9
> 12 - 13,5	31	> 135 - 150	8
> 13,5 - 15	30	> 150 - 167	7
> 15 - 16,5	29	> 167 - 185	6
> 16,5 - 18,5	28	> 185 - 206	5
> 18,5 - 20,5	27	> 206 - 229	4
> 20,5 - 23	26	> 229 - 254	3
> 23 - 25	25	> 254 - 282	2
> 25 - 28	24	> 282 a více	1

*) Pro výpočet efektivní výšky zdroje se použije II. třída stability a rychlost větru 5 m.s-1.

Příloha 17

ZPŮSOB STANOVENÍ SPECIFICKÉHO EMISNÍHO LIMITU PRO LÁTKY OBTĚŽUJÍCÍ ZÁPACHEM

Specifický emisní limit pro znečišťující látku nebo skupinu látek obtěžující zápachem se stanoví následujícím postupem:

- a) zjistí se množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek obtěžujících zápachem,
- b) identifikují se vhodná primární i sekundární opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem s ohledem na technologii a jejich účinnost,
- c) v návaznosti na stanovené výchozí množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, vybraná opatření a jejich účinnost se stanoví výstupní množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu,
- d) specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem se stanoví tak, aby s ohledem na způsob vyhodnocování plnění specifického emisního limitu a proměnlivost provozních podmínek zajišťoval provoz stacionárního zdroje na úrovni odpovídající stanovenému výstupnímu množství znečišťujících látek obtěžujících zápachem, a aby současně zajišťoval správnou funkci nebo provádění opatření ke snížení emisí.

Výše uvedený postup je možné využít, pouze pokud lze znečišťující látky obtěžující zápachem u stacionárního zdroje odvádět definovaným výduchem.

Příloha 18

Doklad o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje

-----I		
I	DOKLAD	I
I		I
I	o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná	I
I	paliva o jmenovitém tepelném příkonu 10-300 kW včetně, sloužícího jako zdroj tepla	I
I	pro teplovodní soustavu ústředního vytápění podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona	I
I	č. 201/2012 Sb.	I
-----I		
I	Údaje o odborně způsobilé osobě	I
-----I		
I	Název/jméno a příjmení	I
-----I		
I	IČ	I
-----I		
I	Název výrobce	I
I	spalovacího	I
I	stacionárního zdroje,	I
I	který oprávnění vydal	I
-----I		
I	Rozsah oprávnění	I
I		I
I	(typy spalovacích	I
I	zdrojů)	I
-----I		
I	Platnost oprávnění	I
-----I		
I	Údaje o provozovateli spalovacího stacionárního zdroje	I
-----I		
I	Název/jméno a příjmení	I
-----I		
I	Adresa sídla/bydliště	I
-----I		
I	Údaje o spalovacím stacionárním zdroji	I
-----I		
I	Adresa umístění	I
I	(včetně čísla bytu,	I
I	pokud je umístěn	I
I	v bytě)	I
-----I		
I	Obchodní název	I
-----I		
I	Výrobce	I
-----I		
I	Typ spalovacího	I
I	stacionárního zdroje	I
I	☐ kotel prohořivací	I
I	☐ kotel odhořivací	I
I	☐ kotel zplyňovací	I
I	☐ kotel automatický se šnekovým	I

I (specifikace	I	I dopravníkem	I
I jednotlivých typů viz	I-----I-----I		
I níže)	I [] kotel automatický	I [] kotel automatický přestavěný	I
I	I s rotačním dopravníkem I		I
I	I-----I-----I		
I	I [] kotel automatický	I [] lokální topidlo s výměníkem	I
I	I speciální	I	I
I	I-----I-----I		
I	I [] jiný (specifikovat)		I
I-----I-----I			
I Rok výroby	I		I
I-----I-----I			
I Výrobní číslo	I		I
I-----I-----I			
I Určující technická	I		I
I norma dle výrobního	I		I
I štítku	I		I
I-----I-----I			
I Paliva určená výrobcem I	Palivo 1	I Palivo 2	I Palivo 3
I spalovacího	I-----I-----I-----I		
I stacionárního zdroje	I	I	I
I-----I-----I-----I			
I Jmenovitý tepelný	I	I	I
I příkon, je-li stanoven I	I	I	I
I-----I-----I-----I			
I Jmenovitý tepelný	I	I	I
I výkon	I	I	I
I-----I-----I-----I			
I Minimální tepelný	I	I	I
I výkon, je-li stanoven I	I	I	I
I-----I-----I-----I			
I Třída kotle1	I	I	I
I-----I-----I-----I			
I Údaje o kontrole			I
I-----I-----I-----I			
I		I Vyhovuje2	I Nevyhovuje2
I-----I-----I-----I			I Není2
I Základní konstrukční	I Přívod spalovacího	I []	I []
I prvky spalovacího	I vzduchu	I	I
I stacionárního zdroje	I-----I-----I-----I		
I	I Roštová soustava	I []	I []
I	I-----I-----I-----I		
I	I Spalovací komora	I []	I []
I	I-----I-----I-----I		
I	I Zatápěcí klapka	I []	I []
I	I-----I-----I-----I		
I	I Vstupní a čistící otvory	I []	I []
I	I-----I-----I-----I		
I	I Přívod paliva	I []	I []
I	I-----I-----I-----I		
I	I Vnější izolace	I []	I []
I-----I-----I-----I			
I Řídící, regulační,	I Řídící jednotka	I []	I []
I měřící a zabezpečovací	I-----I-----I-----I		
I prvky spalovacího	I Regulator množství	I []	I []

I stacionárního zdroje	I spalovacího vzduchu	I	I	I	I
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Havarijní termostat	I	☐	I	☐
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Zařízení proti	I	☐	I	☐
I	I přetopení	I		I	
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Zařízení zabraňující	I	☐	I	☐
I	I prohoření paliva do	I		I	
I	I násypky	I		I	
I-----I-----I-----I-----I					
I Palivové hospodářství	I Používané palivo	I	☐	I	☐
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Způsob skladování	I	☐	I	☐
I	I paliva	I		I	
I-----I-----I-----I-----I					
I Teplovodní soustava	I Zajištění teploty vratné	I	☐	I	☐
I	I vody	I		I	
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Akumulační nádoba	I	☐	I	☐
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Typ soustavy	I	☐ otevřená	I	☐ uzavřená
I-----I-----I-----I-----I					
I Odvod spalin a	I Napojení na spalínové	I	☐	I	☐
I spalínové cesty	I cesty	I		I	
I	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Revize spalínových cest	I			
I	I provedena dne	I			
I-----I-----I-----I-----I					
I Řádné údržby	I Kontrola a čištění	I			
I spalínových cest a	I spalínových cest	I			
I spalovacího	I provedeny dne	I			
I stacionárního zdroje	I-----I-----I-----I-----I				
I	I Pravidelné čištění	I			
I	I spalovacího zdroje	I			
I	I provedeno dne	I			
I	I	I			
I-----I-----I-----I-----I					
I Výsledek kontroly ³					
I-----I-----I-----I-----I					
I Spalovací stacionární zdroj JE / NENÍ instalován v souladu s pokyny výrobce					
I-----I-----I-----I-----I					
I Technický stav	VYHOVUJE / NEVYHOVUJE				
I					
I-----I-----I-----I-----I					
I Spalovací stacionární zdroj JE / NENÍ provozován v souladu s pokyny výrobce					
I-----I-----I-----I-----I					
I Zjištěné nedostatky MAJÍ / NEMAJÍ vliv na znečišťování ovzduší					
I-----I-----I-----I-----I					
I JE / NENÍ spalováno palivo určené výrobcem zdroje					
I-----I-----I-----I-----I					
I JE / NENÍ indikováno spalování odpadu					
I-----I-----I-----I-----I					
I Popis důvodu nesouladu s pokyny výrobce, pokud není zřejmý z jiných částí dokladu:					
I					

I-----I			
I Spalovací stacionární zdroj SPLŇUJE / NESPLŇUJE emisní požadavky stanovené v příloze		I	I
I č. 11 zákona č. 201/2012 Sb.		I	
I-----I			
I Doporučení k zajištění dalšího bezproblémového a hospodárného provozu zdroje			I
I-----I			
I			I
I-----I-----I			
I Datum kontroly	I		I
I-----I-----I			
I Podpis příp. razítko odborně způsobilé	I		I
I osoby	I		I
I-----I-----I			
I Provozovatel byl poučen o řádném způsobu I			I
I provozování spalovacího stacionárního I			I
I zdroje a byl srozuměn s obsahem dokladu I			I
I o kontrole	I	(podpis provozovatele)	I
I-----I-----I			

Nedílnou součástí dokladu o kontrole technického stavu a provozu je kopie oprávnění uděleného výrobcem k instalaci, provozu a údržbě vymezených typů spalovacích stacionárních zdrojů.

TYPY SPALOVACÍCH ZDROJŮ:

Kotel prohořivací - spalovací stacionární zdroj s ruční dodávkou paliva, u nichž při spalování spaliny procházejí přes vrstvu paliva

Kotel odhořivací - spalovací stacionární zdroj s ruční dodávkou paliva, u nichž při spalování spaliny neprocházejí přes vrstvu paliva

Kotel zplyňovací - spalovací stacionární zdroj s ruční dodávkou paliva, obvykle s nuceným přívodem spalovacího vzduchu ventilátorem a speciální žárovzdornou spalovací komorou se speciální spalovací tryskou nebo roštem

Kotel automatický se šnekovým dopravníkem - spalovací stacionární zdroj (obvykle na uhlí nebo pelety) se samočinnou dopravou paliva šnekovým dopravníkem

Kotel automatický s rotačním roštem - spalovací stacionární zdroje na uhlí s bubnovým otočným roštem

Kotel automatický přestavěný - spalovací stacionární zdroje se samočinnou dodávkou paliva, přestavěné z původních odhořivacích, prohořivacích a zplyňovacích kotlů

Kotel automatický speciální - spalovací stacionární zdroje se samočinnou dodávkou paliva, určené primárně ke spalování jiné než peletizované biomasy (piliny, štěpka, sláma)

Lokální topidlo s výměníkem - primárně sálavý zdroj tepla s teplovodním výměníkem určeným k přípravě teplé vody k vytápění

1 Vyplňuje se pouze u stacionárních zdrojů spadajících do působnosti ČSN EN 303-5.

2 Odpovídající položku označte křížkem.

3 Nehodící se škrtněte.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II vyhlášky č. 155/2014 Sb.

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb. se uplatní nejdříve od 1. ledna 2016, nejde-li o stacionární zdroj tepelně zpracovávající odpad nebo spalovací stacionární zdroj, pro nějž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byl uveden do provozu po 7. lednu 2014. Pro spalovací stacionární zdroje využívající některý z přechodných režimů podle § 37, 38 nebo 39 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění zákona č. 87/2014 Sb., se § 8 odst. 1 písm. d) a § 9 odst. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb. uplatní až po skončení využití těchto režimů.

Čl. II vyhlášky č. 452/2017 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 3.1.2, 3.2.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % užitého tepla, stanoveno jako klouzavý průměr za období 5 let, v podobě páry či teplé nebo horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění, uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, s výjimkou emisního limitu pro SO², který nesmí být vyšší než 1 100 mg.m⁻³.

2. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.3.2 a 3.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se u plynových turbín o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedených do provozu před 20. prosincem 2018 a u plynových turbín, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používaných k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

3. Specifické emisní limity VOC^E pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodech 1.1., 1.2., 4.7. a 7., dále specifické emisní limity VOC^F pro činnosti s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedené v bodě 4.2., 6. a 7. a specifický emisní limit TOC pro činnost s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel větší než 200 t za rok uvedený v bodě 6. přílohy č. 5 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se uplatní od 1. ledna 2019. Do té doby se pro tyto činnosti použijí emisní limity podle dosavadní právní úpravy.

4. Zjišťování úrovně znečišťování výpočtem stanovené v bodu 4.5. části II přílohy č. 8 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, provádí provozovatel poprvé za rok 2019. Toto přechodné ustanovení se nevztahuje na provozovatele kamenolomu.

5. Specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, pro pístové spalovací motory o jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším spalující skládkový plyn se uplatní od 1. ledna 2030. Do 31. prosince 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje emisní limity

stanovené v tabulce 1.2.2 v části II přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

6. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2017 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech a o změně směrnice 93/12/EHS, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/33/ES, ze dne 6. července 2005, kterou se mění směrnice 1999/32/ES, pokud jde o obsah síry v lodních palivech.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ze dne 20. prosince 1994 o omezování emisí těkavých organických sloučenin (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím.

Směrnice Rady 1999/13/ES ze dne 11. března 1999 o omezování emisí těkavých organických látek vznikajících při užívání organických rozpouštědel při některých činnostech a v některých zařízeních.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a omezování znečišťování životního prostředí azbestem.

Směrnice Rady 92/112/EHS ze dne 15. prosince 1992 o postupech ke sladování programů omezování a konečného vyloučení znečišťování způsobeného odpady z průmyslu oxidu titaničitého.

Směrnice Komise 2014/99/EU ze dne 21. října 2014, kterou se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění směrnice 2009/126/ES o etapě II rekuperace benzinových par při čerpání pohonných hmot do motorových vozidel na čerpacích stanicích.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/126/ES ze dne 21. října 2009 o etapě II rekuperace benzinových par při čerpání pohonných hmot do motorových vozidel na čerpacích stanicích.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2193/EU ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení.

2) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3) Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

5) Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší, ve znění vyhlášky č. 154/2014 Sb.

6) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a

o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.